

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 1 ซามูเอล

หนังสือเล่มนี้ได้บันทึกชีวิตของซามูเอล ซึ่งเป็นผู้วินิจฉัยคนสุดท้าย และได้บันทึกการเริ่มต้นของอาณาจักรอิสราเอลโดยกษัตริย์ซาอูลเป็นผู้นำ ซามูเอลเป็นศาสดาพยากรณ์คนแรกๆ ที่เรียกกันว่า ศาสดาพยากรณ์เขียน แต่บทที่ 25 ของเล่มนี้กล่าวถึงความตายของซามูเอล หนังสือทอล์มได้กล่าวว่าซามูเอลเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ซึ่งเขาอาจจะเขียนบทที่ 1 ถึง 24 เท่านั้น หนังสือ 1 พงศาวดาร 29:29 พูดถึง □ หนังสือของซามูเอลผู้ทำนาย □ เพราะฉะนั้นซามูเอลได้เขียนบางส่วนของพระคัมภีร์ ซามูเอลเกิดในตระกูลเลวี (1 พศต 6:33-38) เล่มนี้บันทึกประวัติศาสตร์ของชาวอิสราเอลตั้งแต่สมัยของผู้วินิจฉัยจนถึงการตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ ในเล่มนี้เราได้พบดาวิด ซึ่งพร้อมกับอับราฮัมกับโมเสส เป็นคนสำคัญมากในพระคัมภีร์เดิม

นางฮันนาห์ปรารถนาได้บุตรชาย

1 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวรามาธาอิมไซฟิม แห่งแดนเทือกเขาเอฟราอิม ชื่อเอลคานาห์ บุตรชายเยโรฮัม ผู้เป็นบุตรชายเอลีชู ผู้เป็นบุตรชายโทหุ ผู้เป็นบุตรชายศุฟ คนเอฟราอิม 2 ท่านมีภรรยาสองคน คนหนึ่งชื่อฮันนาห์ อีกคนหนึ่งชื่อเปนินนาห์ เปนินนาห์มีบุตร แต่ฮันนาห์ไม่มีบุตร 3 ฝ่ายชายผู้นี้เคยขึ้นไปจากเมืองของตนทุกปี ไปนมัสการและถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่เมืองซีโลห์ ที่นั่นมีบุตรชาย

สองคนของเอลีชื่อโฮฟนีและฟีเนหัส ผู้เป็นปุโรหิตแห่งพระเยโฮวาห์⁴ ในวันที่เอลคานาห์ถวายสัตวบูชา ท่านก็ได้แบ่งส่วนให้แก่เป็นินนาห์ภรรยาของท่านและแก่นบุตรชายบุตรสาวทุกคนของนาง⁵ ท่านแบ่งให้ฮันนาห์สองส่วน เพราะท่านรักฮันนาห์มาก แต่พระเยโฮวาห์ทรงปิดครรภ์ของนางเสีย⁶ ปรปักษ์ของนางก็ชั่วเย้านางอย่างรุนแรง เพื่อกระทำให้นางระคายเคืองที่พระเยโฮวาห์ทรงปิดครรภ์ของนางเสีย⁷ เหตุการณ์ก็เป็นอยู่ดังนี้ปีแล้วปีเล่า เมื่อนางขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์คราวใด ปรปักษ์ของนางก็เคยชั่วเย้านาง เพราะฉะนั้นนางฮันนาห์จึงร้องไห้ไม่รับประทานอาหาร⁸ และเอลคานาห์สามีของนางจึงถามนางว่า "ฮันนาห์ เธอร้องไห้ทำไม และเหตุใดเธอจึงไม่รับประทานอาหาร และทำไมจิตใจของเธอจึงโศกเศร้า สำหรับเธอฉันไม่ดีกว่าบุตรชายสิบคนหรือ"⁹ หลังจากที่ได้รับประทานอาหารและดื่มที่เมืองซีโลห์แล้ว ฮันนาห์ก็ลุกขึ้น ฝ่ายเอลีปุโรหิตนั่งอยู่ที่เก้าอี้ข้างเสาประตูพระวิหารของพระเยโฮวาห์

นาง ฮัน นาห์ ปฏิญาณ ว่า จะ ถวาย บุตร ชาย คน นั้น แต่ พระเจ้า

¹⁰ นาง เป็น ทุกข์ ร้อน ใจ มาก อธิษฐาน ต่อ พระ เย โฮวาห์ ร้อง ให้ คร่ำ ครวญ ¹¹ นาง ก็ ปฏิญาณ ไว้ ว่า "โอ ข้า แต่ พระ เย โฮวาห์ จอม โยธา ถ้า พระ องค์ จะ ทอด พระ เนตร ความ ทุกข์ ใจ ของ หญิง ผู้ รับ ใช้ ของ พระ องค์ จริง ๆ และ ยัง ระลึก ถึง ข้า พระ องค์ และ ยัง ไม่ ลืม หญิง ผู้ รับ ใช้ ของ พระ องค์ แต่ จะ ทรง ประทาน บุตร ชาย แก่ หญิง ผู้ รับ ใช้ ของ พระ องค์ สัก คน หนึ่ง แล้ว ข้า พระ องค์ จะ ถวาย เขา ไว้ แต่ พระ เย โฮวาห์ ตลอด ชีวิต ของ เขา และ มี ดิน โคน จะ ไม่ แตะ ต้อง ศีรษะ ของ เขา เลย" ¹² อยู่ มา เมื่อนาง ยัง อธิษฐาน ต่อ พระ พักตร์ พระ เย โฮวาห์ อยู่ นั้น

เอลีก็สังเกตเห็นปากของนาง 13 ฝ่ายฮันนาห์นั้นนางพูดแต่ในใจ ริมฝีปากของนางมูบมิบเท่านั้น ไม่ได้ยินเสียงของนาง เพราะเหตุนี้เอลีจึงสำคัญว่านางมีนเมา 14 เอลีจึงพูดกับนางว่า □เธอจะเมามากไปนานสักเท่าใด ทั้งเหล้าองุ่นเสียเถิด□ 15 แต่ฮันนาห์ตอบว่า □มิใช่เช่นนั้นเจ้าคะ ดิฉันเป็นหญิงที่มีทุกข์หนัก ดิฉันมิได้ดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย แต่ดิฉันระบายความในใจของดิฉันออกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 16 ขอบอกเถิดว่าหญิงผู้รับใช้ของท่านเป็นหญิงอันธพาล ที่ดิฉันพูดตลอดมานั้นก็พูดด้วยความกระวนกระวายและความทรมานทรมานมาก□ 17 แล้วเอลีก็ตอบว่า □จงกลับไปเป็นสุขเถิด ขอพระเจ้าแห่งอิสราเอลโปรดประทานตามที่เจ้าได้อธิษฐานทูลขอต่อพระองค์นั้น□ 18 และนางก็กล่าวว่า □ขอให้หญิงผู้รับใช้ของท่านได้รับความกรุณาในสายตาของท่านเถิด□ แล้วหญิงนั้นก็ไปตามทางของนาง และรับประทานอาหาร และสีหน้าของนางก็ไม่เศร้าหมองอีกต่อไป 19 เขาทั้งหลายลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ นมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วเขาทั้งหลายก็กลับไปบ้านที่รามัท และเอลคานาห์ก็สมสู่กับฮันนาห์ ภรรยาของตน และพระเยโฮวาห์ทรงระลึกถึงนาง

การกำเนิดของซามูเอล

20 และอยู่มาเมื่อถึงกาลกำหนดฮันนาห์ก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และนางเรียกชื่อเด็กนั้นว่า ซามูเอล เพราะนางกล่าวว่า □ดิฉันทูลขอมาจากพระเยโฮวาห์□ 21 ฝ่ายเอลคานาห์ และทุกคนในครอบครัวของท่านขึ้นไปถวายสัตวนบูชาประจำปีแด่พระเยโฮวาห์ และทำตามคำปฎิญาณของท่าน 22 แต่ฮันนาห์มิได้ขึ้นไปด้วยเพราะนางบอกสามีว่า □ฉันจะไม่ไปจนกว่าเด็กคนนี้หย่านมแล้ว ฉันจะพาเขาขึ้นไป เพื่อ

เขาจะได้ปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอยู่ที่นั่นตลอดไป 23 เอลคานาห์สามีบอกนางว่า ๓จงทำตามที่เราเห็นชอบเถิด รออยู่จนให้เราหย่านม ขอเพียงให้พระดำรัสของพระเยโฮวาห์สำเร็จเถิด ๓ นางนั้นก็คอยอยู่และให้บุตรชายกินนมของตัวเองจนนางให้เราหย่านม

นางฮันนาห์มอบซามูเอลไว้กับพระเจ้า

24 และเมื่อ นาง ให้เราหย่านมแล้ว นางก็พาเราขึ้นไปพร้อมกับวัวผู้สามตัว แบ่งหนึ่งเอฟาห์ และนำอ่องหนึ่งขวดหนึ่ง และนางก็นำเราไปที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่เมืองซีโลห์ และเด็กนั้นก็ยังเล็กอยู่ 25 แล้วเราทั้งหลายก็ฆ่าวัวผู้ตัวนั้น และนำเด็กมาหาเอลี 26 นางก็กล่าวว่า ๓โอ ท่านเจ้าข้า ท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านเจ้าข้า ดิฉันเป็นผู้หญิงที่ยืนอยู่ที่นี้ต่อหน้าท่าน และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ 27 ดิฉันอธิษฐานขอเด็กคนนี้และพระเยโฮวาห์ประทานตามคำทูลขอของดิฉัน 28 เพราะฉะนั้นดิฉันจึงให้ยืมเราไว้แด่พระเยโฮวาห์ด้วย ๓ ๓เราพบได้ที่เรามีชีวิตอยู่ ดิฉันจะให้ยืมเราไว้แด่พระเยโฮวาห์ ๓ และเขาก็มีสการพระเยโฮวาห์ที่นั่น

2

การอธิษฐานอันชื่นชมยินดีของนางฮันนาห์

1 นางฮันนาห์ได้อธิษฐานและกล่าวว่า ๓จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมในพระเยโฮวาห์ ในพระเยโฮวาห์เขาของข้าพเจ้าถูกเชิดชูขึ้น ปากของข้าพเจ้าก็อ้ากว้างเข้าใส่ศัตรูของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์ 2 ไม่มีผู้ใดบริสุทธ์ดังพระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระองค์ ไม่มีศิลาใดเหมือนพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย 3 อย่าพูดโอหัง

งอีกต่อไปเลย อย่าให้ความจงหองออกมาจากปากของเจ้าเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของความรู้ การกระทำทั้งหลายพระองค์ทรงเป็นผู้ซึ่งตรวจ 4 คันธนูของผู้มีกำลังก็หัก แต่ผู้ที่ชวานเซก็ได้นำมาคาดเอา 5 บรรดาคนที่เคยกินอิมก็ต้อออกรับจ้างหากิน แต่คนที่เคยหิวก็หยุดหิว คนที่เป็นหมันกำเนิดบุตรเจ็ดคน แต่นางที่มีบุตรมากก็เหี่ยวแห้งไป 6 พระเยโฮวาห์ทรงประหารและทรงให้มีชีวิต พระองค์ทรงนำลงไปถึงแดนคนตายและก็นำขึ้นมา 7 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ยากจนและทรงกระทำให้มั่งคั่ง พระองค์ทรงกระทำให้ต่ำลงและพระองค์ทรงยกขึ้น 8 พระองค์ทรงยกคนยากจนขึ้นจากผงคลี พระองค์ทรงยกคนขอทานขึ้นจากกองขยะ กระทำให้เขานั่งร่วมกับเจ้านาย และได้ที่นั่งอันมเกียรติเป็นมรดก เพราะว่าเสาแห่งพิภพเป็นของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงวางพิภพไว้บนนั้น 9 พระองค์จะทรงดูแลอย่างเท่าของวิสุทธิชนของพระองค์ แต่คนชั่วจะต้องนั่งอยู่ในความมืด เพราะว่ามันุษย์จะชนะด้วยกำลังของตนก็หาไม่ 10 ศัตรูของพระเยโฮวาห์จะแตกเป็นชิ้นๆ พระองค์จะทรงเอาฟ้าร้องในสวรรค์ต่อสู้อเขา พระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาที่สุดปลายพิภพ พระองค์จะทรงประทานกำลังแก่กษัตริย์ของพระองค์ และจะทรงยกย่องเขาของผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ 11 แล้วเอลคานาห์ก็กลับไปบ้านที่รามาห์ และเด็กนั้นก็ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อหน้าเอลีปุโรหิต

บุตรชายทั้งสองของเอลีไม่รู้จักพระเจ้า

12 ฝ่ายบุตรชายทั้งสองของเอลีเป็นคนอันธพาล เขามิได้รู้จักพระเยโฮวาห์ 13 ธรรมเนียมของปุโรหิตที่มีต่อประชาชนเป็นอย่างไร เมื่อมีประชาชนคนใดถวายเครื่องสัตวบูชา คนใช้ของปุโรหิตจะเข้ามา มือถือขอเกี่ยวเนื้อสามง่าม ขณะ

เมื่อเนื้อกำลังต้มอยู่ 14 เขาจะเอาขอเกี่ยวเนื้อแทงเข้าไปในกระทะ หรือหม้อหุ หรือหม้อขนาดใหญ่ หรือหม้อธรรมดา ขอเกี่ยวเนื้อติดอะไรขึ้นมา ปุโรหิตก็เอาสิ่งนั้นไปเป็นของตน ที่เมืองซีโลห์เขาก็กระทำเช่นนั้นแก่คนอิสราเอลทุกคนที่มาที่นั่น 15 ยิ่งกว่านั้นอีก ก่อนที่เขาเผาไขมัน คนใช้ของปุโรหิตเคยเข้ามากล่าวแก่ชายผู้กระทำนุชานันว่า □ขอเนื้อไปให้ปุโรหิตทอด ท่านไม่รับเนื้อต้มจากเจ้า ท่านต้องการเนื้อดิบ □ 16 และถ้าชายคนนั้นกล่าวแก่เขาว่า □ขอให้เขาเผาไขมันเสียก่อน แล้วจงเอาไปตามชอบใจเถิด □ เขาจะตอบว่า □ไม่ได้ เจ้าต้องให้เดียนี่ ถ้าไม่ให้ข้าก็จะเอาไปโดยใช้กำลัง □ 17 ดังนี้แหละบาปของคนหนุ่มทั้งสองนั้นจึงใหญ่หลวงนักต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะว่าคนเหล่านั้น ได้ดูหมิ่นของถวายแด่พระเยโฮวาห์

ซามูเอลปรนนิบัติพระเจ้าตั้งแต่เป็นเด็ก

18 แต่ซามูเอลปรนนิบัติอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นเด็ก คนที่คาดเอาด้วยเอโฟดผ้าป่าน 19 ฝ่ายมารดาเคยเย็บเสื้อเล็กๆนำมาให้เขาทุกปี เมื่อนางขึ้นไปพร้อมกับสามีเพื่อถวายเครื่องบูชาประจำปี 20 แล้วเอลิเคยอวยพรเอลคานuah์และภรรยาของเขา กล่าวว่า □ขอพระเยโฮวาห์ประทานเชื้อสายแก่ท่านโดยหญิงคนนี้ แทนคนที่นางให้ยืมไว้แด่พระเยโฮวาห์ □ แล้วเขาทั้งหลายก็กลับบ้านของตน 21 และพระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยมเยียนฮันนาห์ และนางก็ได้ตั้งครรรภ์คลอดบุตรเป็นชายสามหญิงสอง และกุมารซามูเอลก็เติบโตขึ้น เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์

ความชั่วร้ายของบุตรชายทั้งสองของเอลิ

22 ฝ่ายเอลีชรามากแล้ว และท่านได้ยินถึงเรื่องราวทั้ง สิ้นที่บุตรชายทั้งสองของท่านกระทำแก่คนอิสราเอล เช่นว่า เขาเข้าหาหญิงที่ปรนนิบัติอยู่ที่ทางเข้าพลับพลาแห่ง ชุมนุมด้วย 23 และท่านก็ว่ากล่าวเขาทั้งสองว่า □ทำไมเจ้า จึงกระทำเช่นนั้น เพราะเราได้ยินจากประชาชนทั้งปวงถึง ความชั่วซึ่งเจ้ากระทำ 24 ลูกเราเอ๋ย อย่าทำเลย เพราะเรื่อง ที่เราได้ยินไม่ดีเลย ลูกทำให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์ ทำการละเมิด 25 ถ้ามนุษย์คนใดกระทำผิดต่อมนุษย์ด้วยกัน ผู้วินิจฉัยจะวินิจฉัยให้เขา แต่ถ้ามนุษย์กระทำบาปต่อพระเย โฮวาห์ ใครจะทูลขอเพื่อเขาได้เล่า□ แต่เขาทั้งสองหาได้ฟัง เสียงบิดาของเขาไม่ เพราะว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮ วาห์ที่จะทรงประหารเขาเสีย 26 ฝ่ายกุมารซามูเอลก็เติบโต ขึ้นและเป็นทีชอบมากขึ้นเฉพาะพระเยโฮวาห์และต่อหน้า คนทั้งปวงด้วย

พระเจ้าทรงสาปแช่งวงศัวานของเอลีตลอดไปเป็นนิตย์

27 ครั้งนั้นมีบรุษของพระเจ้ามาหาเอลี กล่าวแก่ท่านว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า □เราได้เผยเราเองให้แจ้งแก่เรือน บรรพบุรุษเจ้า เมื่อเขาทั้งหลายอยู่ในอียิปต์ใต้บังคับวงศัวาน ของฟาโรห์ 28 และเราได้เลือกเขาออกจากตระกูลอิสราเอล ทั้งหมดให้เป็นบุตรहितของเรา เพื่อจะขึ้นไปถวายที่แท่นบูชา ของเรา เพื่อเผาเครื่องหอม เพื่อสวมเอโฟดต่อหน้าเรา และ เราได้มอบบรรดาของที่บูชาด้วยไฟซึ่งคนอิสราเอลนำมา ถวายนั้นแก่เรือนบรรพบุรุษของเจ้า 29 เหตุใดเจ้าจึงเหยียบ ย่ำเครื่องสัตวบูชาของเรา และของที่เขากวายเป็นบัญชา ของเราในที่อาศัยของเรา และให้เกียรติแก่บุตรชายทั้งสอง ของเจ้าเหนือเรา และกระทำให้ตัวของเจ้าทั้งหลายอ้วนพี

ด้วยส่วนที่ดีที่สุดจากของถวายทุกรายจากอิสราเอลชนชาติของเรา³⁰ เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลจึงตรัสว่า □เราพูดโดยความจริงว่าวงศัวานของเจ้าและวงศัวานบิดาของเจ้าจะดำเนินต่อหน้าเราอยู่เป็นนิตย์□ แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงประกาศว่า □ขอให้การนั้นห่างไกลจากเรา เพราะว่าผู้ที่ให้เกียรติแก่เรา เราจะให้เกียรติ และบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเรา ผู้นั้นจะถูกดูหมิ่น³¹ ดูเถิด วาระนั้นจะมาถึงอยู่แล้วที่เราจะตัดแขนของเจ้าออก และตัดแขนของวงศัวานบิดาของเจ้าออก เพื่อจะไม่มีใครชราสักคนเดียวในวงศัวานของเจ้า³² แล้วเจ้าจะเห็นศัตรูในที่อาศัยของเรา คือในความมั่งคั่งทั้งสิ้นที่พระเจ้าจะทรงประทานแก่อิสราเอล และจะไม่มีใครชราในวงศัวานของเจ้าเป็นนิตย์³³ คนของเจ้าซึ่งเรามีได้ตัดขาดเสียจากแท่นบูชาของเรานั้น จะมีชีวิตอยู่เพื่อทำร้ายดวงตาของเจ้า และทำให้ใจของเจ้าเศร้าโศก และบรรดาผลอันเพิ่มพูนในวงศัวานของเจ้าจะตายในวัยอันเบ่งบานของเขา³⁴ และสิ่งนี้จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า ซึ่งจะบังเกิดแก่บุตรชายทั้งสองของเจ้า คือโฮฟนีและฟีเนหัส ทั้งสองจะสิ้นชีวิตในวันเดียว³⁵ และเราจะให้ปุโรหิตผู้สัตย์ชื่อของเราเกิดขึ้นมา ซึ่งจะกระทำตามสิ่งที่มีอยู่ในจิตในใจของเรา และเราจะสร้างวงศัวานมั่นคงให้เขา และเขาจะดำเนินอยู่ต่อหน้าผู้ที่เราเจิมไว้เป็นนิตย์³⁶ และต่อมาทุกคนที่ยังเหลืออยู่ในวงศัวานของเจ้าจะมาราบ ไหว้เขาขอเงิน เหยียดหนึ่งและขนมปังก้อนหนึ่ง และจะกล่าวว่า □ขอท่านกรุณาตั้งข้าพเจ้าไว้ในตำแหน่งปุโรหิตสักทีหนึ่งเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับประทานอาหารสักหน่อยหนึ่ง□ □ □

3

ซามูเอลเป็นผู้พยากรณ์และปุโรหิต

1 ฝ่ายกุมารซามูเอลปรนนิบัติพระเยโฮวาห์อยู่ต่อหน้าเอลี ในสมัยนั้นพระด้ารัสของพระเยโฮวาห์มีมาแต่น้อย ไม่มีนิมิตบ่อয়นัก 2 อยู่มาครั้งนั้นเอลีนอนอยู่ในที่นอนของตน ตาของท่านเริ่มมีดมัว มองอะไรไม่เห็น 3 ตะเกียงของพระเจ้ายังไม่ดับ ซามูเอลนอนอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ที่ที่หีบของพระเจ้าอยู่ที่นั่น 4 พระเยโฮวาห์ทรงเรียกซามูเอลและซามูเอลทูลตอบว่า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ 5 เขาจึงวิ่งไปหาเอลีและว่า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า 6 แต่เอลีตอบว่า เราไม่ได้เรียกเจ้า จงกลับไปนอนอีก 7 เขาก็ไปนอน 6 และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกขึ้นอีกว่า ซามูเอลเอ๋ย และซามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลีกล่าวว่า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า 8 แต่เอลีตอบว่า ลูกเอ๋ย เรามิได้เรียกเจ้า จงนอนอีก 7 ฝ่ายซามูเอลไม่เคยรู้จักพระเยโฮวาห์ และยังไม่เคยทรงสำแดงพระด้ารัสของพระเยโฮวาห์แก่เขา 8 และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกซามูเอลอีกเป็นครั้งที่สาม ซามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลีกล่าวว่า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า 9 แล้วเอลีจึงหยิ่งรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเรียกเด็กนั้น 9 เพราะฉะนั้นเอลีจึงพูดกับซามูเอลว่า จงไปนอนเสียเถิด ถ้าพระองค์ทรงเรียกเจ้า เจ้าจงทูลว่า พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอพระองค์ตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่ 10 ซามูเอลจึงกลับไปนอนในที่ของตน 10 และพระเยโฮวาห์เสด็จมาประทับยืนอยู่ ทรงเรียกอย่างครั้งก่อนๆว่า ซามูเอล ซามูเอลเอ๋ย และซามูเอลทูลตอบว่า ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอย

ฟังอยู่□ 11 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า □ดูเถิด เราจะทำสิ่งหนึ่งในอิสราเอล หูของทุกคนผู้ที่ได้ยินจะซ่าทั้งสองข้าง 12 ในวันนั้นเราจะกระทำให้สิ่งสารพัดที่เรากล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องวงศัวานของเอลีให้สำเร็จเสียต่อเอลี ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด 13 ดังนั้นเราจึงบอกเขาว่า เราจะลงโทษวงศัวานของเขาเป็นนิตย์ เพราะความชั่วช้าซึ่งเขารู้แล้ว เพราะบุตรชายทั้งสองของเขาประพฤติเลวร้าย และเขาก็มิได้ห้ามปราม 14 เพราะฉะนั้นเราจึงปฏิญาณต่อวงศัวานของเอลีว่า ความชั่วช้าของวงศัวานเอลีนั้นจะลบล้างเสียด้วยเครื่องสัตวบูชา และของถวายไม่ได้เป็นนิตย์□ 15 ซามูเอลนอนอยู่จนรุ่งเช้า เขาเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และซามูเอลก็กลัว ไม่กล้าบอกนิมิตนั้นแก่เอลี 16 เอลีก็เรียกซามูเอลมากล่าวว่า □ซามูเอล บุตรของข้าเอ๋ย□ และซามูเอลตอบว่า □ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่□ 17 และเอลีถามว่า □เรื่องอะไรนะที่พระเยโฮวาห์ทรงบอกเจ้า ขออย่าปิดบังไว้จากเราเลย ถ้าเจ้าปิดบังสิ่งใดไว้จากเราในเรื่องทั้งสิ้นที่พระองค์ทรงบอกแก่เจ้าก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษเจ้าและให้หนักยิ่งกว่า□ 18 ดังนั้นซามูเอลจึงบอกทุกอย่างแก่เอลี ไม่ได้ปิดบังอะไรไว้จากท่านเลย และเอลีว่า □คือพระเยโฮวาห์เอง ขอพระองค์ทรงกระทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด□ 19 และซามูเอลก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน มิให้ว้าจางของท่านตกไปเปล่าแต่สักคำเดียว 20 และชนอิสราเอลทั้งปวง ตั้งแต่दानถึงเบเออร์เซบาก็ทราบว่ ซามูเอลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ 21 และพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏอีกที่ซีโลห์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงพระองค์แก่ซามูเอลที่ซีโลห์ โดยพระดำรัสของพระเยโฮวาห์

4

คนฟีลิสเตียจับหีบพันธสัญญา

1 และถ้อยคำของซามูเอลมาถึงคนอิสราเอลทั้งปวง ฝ่ายคนอิสราเอลได้ยกกองทัพออกไปสู้รบกับคนฟีลิสเตีย ได้ตั้งค่ายอยู่ข้างเอเบนเอเซอร์ และคนฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่ในเอเฟก 2 คนฟีลิสเตียได้จัดพลเป็นแนวเข้าต่อสู้กับอิสราเอล และเมื่อสงครามได้ขยายวงออกไป อิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้าคนฟีลิสเตีย ผู้ได้ฆ่าคนเสียชีวิตประมาณสี่พันคนในสนามรบ 3 และเมื่อกองทัพกลับมาสู่ค่าย พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็กล่าวว่า □ทำไมพระเยโฮวาห์จึงทรงให้เราพ่ายแพ้ต่อหน้าคนฟีลิสเตียในวันนี้ ขอเราไปนำหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์มาให้เราจากเมืองซีโลห์เถิด เพื่อว่าหีบนั้นจะมาท่ามกลางเราและจะช่วยให้พ้นจากมือศัตรูของเรา□ 4 เขาจึงใช้คนไปที่เมืองซีโลห์ เพื่อนำหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ประทับระหว่างพวกเครูบ มาจากซีโลห์ บุตรชายทั้งสองของเอลี คือโฮฟนีและฟีเนหัส ก็อยู่กับหีบพันธสัญญาแห่งพระเจ้าที่นั่น 5 เมื่อหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาในค่ายแล้ว คนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ให้ร้องเสียงดังจนแผ่นดินก้องไปด้วยเสียงนั้น 6 และเมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินเสียงให้ร้องดังเช่นนั้น เขาก็กล่าวว่า □เสียงให้ร้องอีกทีก็ครึกโครมในค่ายของคนฮีบรูนั้นหมายความว่าอะไรกัน□ และเขาทราบว่หีบแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาในค่ายแล้ว 7 คนฟีลิสเตียก็กลัวเพราะเขากล่าวว่า □พระเจ้าได้เสด็จมาในค่ายแล้ว□ และเขากล่าวว่า □วิบัติแก่เราทั้งหลาย เพราะแต่ก่อนไม่เคยเกิดเรื่องอย่างนี้เลย 8 วิบัติแก่เราทั้งหลาย ใครจะช่วยเราให้พ้นจากพระหัตถ์ของบรรดาพระอันทรงฤทธิ์ธรรมาภรณ์นี้ได้ พระเหล่านี้เป็นผู้ที่ฆ่าฟันชาว

อียิปต์ด้วยภัยพิบัตินานาชนิดในถิ่นทุรกันดาร 9 โอ คนฟิลิสเตียเอ๋ย จงกล้าหาญเถิด จงกระทำตัวเป็นลูกผู้ชาย เพื่อว่าเจ้าจะไม่เป็นทาสของคนฮีบรู ดังที่เขาเคยเป็นทาสเจ้า จงกระทำตัวให้เป็นลูกผู้ชายและเข้ารบ□ 10 เพราะฉะนั้นคนฟิลิสเตียจึงสู้รบและอิสราเอลก็พ่ายแพ้ ต่างก็หนีไปยังถิ่นที่ของตน ครั้นนั้นมีการฆ่าฟันกันมาก เพราะทหารราบของอิสราเอลตายเสียสามหมื่นคน 11 และหีบแห่งพระเจ้าก็ถูกยึดไป และบุตรชายทั้งสองของเอลี คือโฮฟนีและฟีเนหัสก็ถูกฆ่าตาย 12 ผู้ชายคนเบนยามินคนหนึ่งวิ่งไปจากแนวรบมาถึงซีโลห์ในวันเดียวกัน เสื้อผ้าขาดและดินก็อยู่บนศีรษะของเขา 13 เมื่อเขามาถึงนั้น ดูเถิด เอลีอยู่บนที่นั่งข้างถนนคอยเฝ้าอยู่ เพราะจิตใจของท่านหวั่นด้วยเรื่องหีบแห่งพระเจ้า และเมื่อชายคนนั้นเข้ามาในเมืองและบอกข่าว ชาวเมืองทั้งสินก็ร้องขึ้น 14 เมื่อเอลีได้ยินเสียงร้องเช่นนั้นก็ถามว่า □นั้นเสียงอะไรกัน โกลาหล□ แล้วชายคนนั้นก็รีบเข้ามาบอกเอลี 15 ฝ่ายเอลีมีอายุเก้าสิบแปดปี ตาของท่านมืดมัว มองอะไรไม่เห็น 16 ชายคนนั้นบอกเอลีว่า □ข้าพเจ้าเป็นคนที่มาจากแนวรบ ข้าพเจ้าหนีมาจากแนวรบวันนี้□ เอลีก็ถามว่า □ลูกเอ๋ย เป็นอย่างไรบ้าง□ 17 ผู้ที่ส่งข่าวนั้นก็ตอบว่า □อิสราเอลได้หนีไปต่อหน้าต่อตาคนฟิลิสเตียไปแล้ว มีการฆ่าฟันกันมากท่ามกลางประชาชน บุตรชายทั้งสองของท่าน คือโฮฟนีและฟีเนหัสก็ตาย และหีบแห่งพระเจ้าถูกยึดไปเสีย□ 18 ต่อมาเมื่อเขากล่าวถึงหีบแห่งพระเจ้า เอลีก็หงายหลังจากที่นั่งที่อยู่ข้างประตู คอของท่านก็หัก และท่านสิ้นชีวิตแล้ว เพราะท่านชรามากและตัวก็หนัก ท่านได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่สี่สิบปี 19 ฝ่ายบุตรสะใภ้ของท่าน คือภรรยาของฟีเนหัสมีครรภ์กำลังจะคลอดบุตร และเมื่อนางได้ยินข่าวว่า เขายึด

หีบแห่งพระเจ้าไป และพ่อสามีและสามีของนางก็สิ้นชีวิต นางก็โน้มตัวลงและคลอदनบุตร เพราะความเจ็บปวดบังเกิดขึ้นแก่นาง ²⁰ เมื่อนางกำลังจะตายนั้น พวกผู้หญิงที่เฝ้านางอยู่ได้บอกนางว่า □อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าคลอดลูกผู้ชายคนหนึ่ง□ แต่นางไม่ตอบไม่ฟัง ²¹ นางให้ชื่อเด็กนั้นว่า อีคาโบด กล่าวว่า □สง่าราศีพราภไปจากอิสราเอลแล้ว□ เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป และเพราะเรื่องพ่อสามีและสามีของนาง ²² และนางกล่าวว่า □สง่าราศีได้พราภจากอิสราเอลแล้ว เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป□

5

คนฟีลิสเตียถูกสาปแช่งเนื่องด้วยหีบพันธสัญญา

¹ คนฟีลิสเตียยึดหีบแห่งพระเจ้าและนำไปจากเอเบนเอเซอร์ถึงเมืองอัชโอด ² เมื่อคนฟีลิสเตียยึดหีบแห่งพระเจ้าไปนั้น เขานำเข้าไปไว้ในนิเวศของพระดาโกน และวางไว้ข้างพระดาโกน ³ และเมื่อประชาชนชาวอัชโอดตื่นเช้าในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด พระดาโกนได้ล้มหน้าคว่ำลงมายังพื้นดินตรงหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายจึงยกพระดาโกนขึ้นตั้งไว้ในที่เดิม ⁴ แต่เมื่อเขาทั้งหลายตื่นเช้าในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด พระดาโกนก็ล้มหน้าคว่ำลงมายังพื้นดินตรงหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ ศิโยรของพระดาโกนและฝ่ามือทั้งสองก็ถูกตัดออกอยู่ที่ธรณีประตู เหลืออยู่แต่ลำตัวพระดาโกน ⁵ เพราะเหตุนี้เองบุโรหิตของพระดาโกนและผู้ที่เขาไปไปในนิเวศของพระดาโกน จึงไม่เหยียบธรณีประตูนิเวศพระดาโกนที่เมืองอัชโอดจนถึงทุกวันนี้ ⁶ พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือประชาชนอัชโอดอย่างหนัก พระองค์ทรงทำลายเขาและทรงเข้ยนเขาด้วยริตสีดวงทวารชั้นรุนแรง ทั้งชาวอัชโอดและเขตแดนของชาวเมืองนั้น ⁷ และเมื่อชาวเมื่อ

งอชโดดเห็นอย่างนั้น เขาทั้งหลายกล่าวว่า □อย่าให้หีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลอยู่กับเราเลย เพราะว่าพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือเรา และเหนือพระดาโกนพระของเราอย่างหนัก□⁸ เขาจึงใช้คนไปเรียกประชุมเจ้านายทั้งสี่ของฟิลิสเตีย และกล่าวว่า □เราจะกระทำอะไรกับหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลดี□ เขาทั้งหลายตอบว่า □ให้เรานำหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลอ้อมไปยังเมืองกัท□ เพราะฉะนั้นเขาจึงนำหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลไปที่นั่น⁹ แต่เมื่อเขาทั้งหลายนำหีบอ้อมไปเมืองนั้นแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อสู้เมืองนั้นกระทำให้เกิดการทำลายอย่างหนัก และทรงเขี่ยนชาวเมืองนั้นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ คือให้เกิดริดสีดวงทวารชั้นรุนแรงขึ้นที่ส่วนลับของเขาทั้งหลาย¹⁰ เขาจึงส่งหีบแห่งพระเจ้าไปยังเมืองเอโครน และอยู่มาเมื่อหีบแห่งพระเจ้ามาถึงเมืองเอโครน ชาวเมืองเอโครนร้องว่า □เขาได้นำหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลมาให้เรา เพื่อจะฆ่าเราและประชาชนของเราเสีย□¹¹ เพราะฉะนั้นเขาจึงส่งคนไปให้เรียกประชุมเจ้านายทั้งหมดของคนฟิลิสเตีย และกล่าวว่า □จงส่งหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอล ไปเสียให้หีบนั้นกลับไปยังที่เดิม เพื่อหีบนั้นจะไม่ได้ฆ่าเราหรือประชาชนของเราเสีย□ เพราะว่ามีการทำลายอย่างน่ากลัวตายแพร่ไปทั่วเมืองนั้น พระหัตถ์ของพระเจ้าก็อยู่ที่นั่นอย่างหนัก¹² คนที่ไม่ตายก็เป็นริดสีดวงทวารชั้นรุนแรง และเสียงร้องของชาวเมืองนั้นก็ขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์

6

คนฟิลิสเตียส่งหีบพันธสัญญาไปยังโยชูวาชาวเบธเชเมช

¹ หีบแห่งพระเยโฮวาห์อยู่ในถิ่นคนฟิลิสเตียเจ็ดเดือน

² คนฟิลิสเตียก็เชิญพวกปุโรหิตและพวกโหรมา กล่าวว่า

□เราจะกระทำอย่างไรกับหีบแห่งพระเยโฮวาห์ดี ขอบอกเราว่าจะส่งหีบไปยังที่เดิมด้วยอะไรดี□ 3 เขาทั้งหลายตอบว่า □ถ้าท่านทั้งหลายจะส่งหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลไป ก็อย่าส่งไปเปล่า ถึงอย่างไรก็ขอส่งเครื่องบูชาไถ่การละเมิดไปด้วย แล้วท่านทั้งหลายจะหายโรค และท่านทั้งหลายจะทราบด้วยว่า เหตุใดพระหัตถ์นี้จึงไม่หันไปเสียจากท่าน□ 4 และเขากล่าวว่า □จัดอะไรเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดเล่า ที่เราจะต้องถวายให้พระองค์□ เขาทั้งหลายตอบว่า □ลูกริดสีดวทวารชั้นรุนแรงทองคำห้าลูกกับหนูทองคำห้าตัว ตามจำนวนเจ้านายแห่งคนฟีลิสเตีย เพราะว่าโรคอย่างเดียวกันนั้นติดต่อท่านทั้งหลายและเจ้านายด้วย 5 เพราะฉะนั้นท่านต้องทำ รูดสีดวทวารชั้นรุนแรงของท่าน และรูปหนูของท่านซึ่งทำลายแผ่นดิน และท่านทั้งหลายจงถวายส่งราศีแด่พระเจ้าของอิสราเอล ชะรอยพระองค์จะทรงเบาพระหัตถ์ของพระองค์จากท่านทั้งหลาย ทั้งจากพระของของท่านและแผ่นดินของท่าน 6 ทำไมท่านจึงกระทำให้อจิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างที่เขาอียิปต์และฟาโรห์ได้กระทำจิตใจของเขาให้แข็งกระด้างนั้น เมื่อพระองค์ทรงกระทำเหตุการณ์สู้เขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็ต้องปล่อยให้ประชาชนไปมิใช่หรือ แล้วเขาทั้งหลายก็จากไป 7 ฉะนั้นบัดนี้จึงเตรียมเกวียนใหม่เล่มหนึ่งมาเทียมเข้ากับแม่วัวคู่หนึ่งซึ่งยังไม่เคยเข้าเทียมแอกเลย จงเอาแม่วัวมาเทียมเกวียนแล้วพรากรูกๆ ของมัน กลับไปบ้านเสียให้พ้นจากมัน 8 จงนำหีบแห่งพระเยโฮวาห์มาวางไว้บนเกวียนและวางเครื่องทองคำซึ่งท่านทั้งหลายถวายให้พระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดไว้ในหีบข้างๆ แล้วก็ปล่อยให้มันไป 9 และคอยดู ถ้าไปตามทางถึงแผ่นดินของมันเอง คือทางไปเมืองเบธเชเมช พระองค์ก็เป็นผู้ทรงให้เกิดความชั่วร้าย

อย่างใหญ่หลวงนี้แก่เรา แต่ถ้าไม่เช่นนั้น เราจะได้ทราบ
 ว่าไม่ใช่พระหัตถ์ของพระองค์ที่กระทำต่อเรา เป็นโอกาสที่
 บังเอิญเกิดขึ้นแก่เราเอง□ 10 คนเหล่านั้นก็กระทำตาม นำ
 เอาแม่วัวคู่หนึ่งเทียมเข้ากับเกวียน แล้วขังลูกๆของมันไว้
 ที่บ้าน 11 และเขาก็วางหีบแห่งพระเยโฮวาห์ไว้บนเกวียน
 พร้อมกับหีบหนูทองคำและรูปริดสีดวงทวารชั้นรุนแรงของ
 เขา 12 แม่วัวก็เดินตรงไปตามทางที่ไปเมืองเบธเซเมช ไป
 ตามทางหลวง เดินพลางร้องพลางไม่เลี้ยวขวาหรือเลี้ยวซ้าย
 และบรรดาเจ้านายแห่งคนฟีลิสเตียก็ตามมัน ไปจนถึงพรม
 แแดนเมืองเบธเซเมช 13 ฝ่ายชาวเมืองเบธเซเมชกำลังเกี่ยว
 ข้าวสาลีอยู่ที่หุบเขา และเมื่อเขาเงยหน้าขึ้นและเห็นหีบ เขาก็
 ชื่นชมยินดีที่ได้เห็น 14 เกวียนนั้นได้เข้ามาในนาของโยชู
 วาชาวเบธเซเมชและหยุดอยู่ที่นั่น มีหินใหญ่ก้อนหนึ่งอยู่ที่
 นั้น เขาจึงผ่าไม้เกวียนเป็นฟืน และเอาแม่วัวเป็นเครื่องเผา
 บูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ 15 และคนเลวก็เชิญหีบแห่งพระ
 เยโฮวาห์ลง และหีบที่อยู่ข้างๆซึ่งมีเครื่องทองคำ วางไว้บน
 ก้อนหินใหญ่ นั้น และชาวเบธเซเมชก็ถวายเครื่องเผาบูชา
 และถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันนั้น 16 และ
 เมื่อเจ้านายทั้งห้าของคนฟีลิสเตียได้เห็นแล้วเขาก็กลับไปยัง
 เมืองเอโครนในวันนั้น 17 ต่อไปนี้เป็นรูปริดสีดวงทวารชั้นรุนแรง
 ทองคำซึ่งคนฟีลิสเตียถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด
 ถวายแด่พระเยโฮวาห์ รูปหนึ่งสำหรับเมืองอัสโดด เมืองกา
 ชารูปหนึ่ง เมืองอัสเคโลนรูปหนึ่ง เมืองกัทรูปหนึ่ง เมืองเอโค
 รนรูปหนึ่ง 18 รูปหนูทองคำก็เช่นเดียวกัน ตามจำนวนเมือง
 ของฟีลิสเตียที่เป็นเมืองของเจ้านายทั้งห้า ทั้งเมืองที่มีป้อม
 ปราบการและชนบทที่ไม่มีกำแพงเมือง จนถึงหินก้อนใหญ่แห่ง
 งาเบล ซึ่งเขาวางหีบของพระเยโฮวาห์ลงไว้ที่นั่น หินนั้นก

“ยังอยู่จนทุกวันนี้” ที่ในทุ่งนาของโยชูวาชาวเบธเชเมช 19 พระองค์จึงทรงประหารชาวเบธเชเมช เพราะว่าเขาทั้งหลายได้มองข้างในหีบแห่งพระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงประหารเสียห้าหมื่นเจ็ดสิบคน และประชาชนก็ไว้ทุกข์ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงประหารประชาชนเสียเป็นอันมาก 20 แล้วชาวเบธเชเมชจึงกล่าวว่า □ผู้ใดสามารถยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าบริสุทธิ์องค์นี้ได้ พระองค์จะเสด็จไปจากเราไปหาผู้ใดดี □ 21 ดังนั้นเขาจึงส่งผู้สื่อสารไปยังชาวเมืองคิริยาทเยอาริมกล่าวว่า □คนฟีลิสเตียได้คืนหีบแห่งพระเยโฮวาห์มาแล้ว ขอลงมาเชิญหีบขึ้นไปอยู่กับท่านเถิด □

7

ได้นำหีบพันธสัญญาไปยังเรือนของอาบินาดับ

1 ชาวคิริยาทเยอาริมได้มาเชิญหีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นไปถึงเรือนของอาบินาดับซึ่งอยู่บนเนินเขา และเขาทั้งหลายก็ชำระเอเลอาซาร์บุตรชายของเขาให้บริสุทธิ์เพื่อให้ดูแลหีบแห่งพระเยโฮวาห์ 2 อยู่มานับแต่วันที่หีบนั้นอยู่ที่คิริยาทเยอาริมก็เป็นเวลาช้านานตั้งยี่สิบปี และบรรดางศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นก็คร่ำครวญถึงพระเยโฮวาห์ 3 แล้วซามูเอลพูดกับวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นว่า □ถ้าท่านทั้งหลายจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จงทิ้งพระต่างด้าวและพระอชทาโรทเสียจากท่ามกลางท่านทั้งหลาย และเตรียมใจของท่านให้ตรงต่อพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติแต่พระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากมือของคนฟีลิสเตีย □ 4 คนอิสราเอลจึงทิ้งพระบาอัลและพระอชทาโรท และเขาทั้งหลายปรนนิบัติแต่พระเยโฮวาห์เท่านั้น

การฟื้นฟูที่เมืองมิสเปห์

5 แล้วซามูเอลกล่าวว่า □จงประชุมคนอิสราเอลทั้งสิ้นที่เมืองมิสเปห์และข้าพเจ้าจะอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อท่าน□ 6 เขาทั้งหลายจึงประชุมกันที่มิสเปห์ และตักน้ำมาเทออกถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอดอาหารในวันนั้นและกล่าวที่นั่นว่า □เราทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์□ และซามูเอลก็วินิจฉัยคนอิสราเอลที่เมืองมิสเปห์ 7 เมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินว่าคนอิสราเอลได้ประชุมกันที่เมืองมิสเปห์ เจ้านายแห่งฟีลิสเตียก็ยกขึ้นไปต่อสู้กับอิสราเอล และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น เขาก็กลัวคนฟีลิสเตีย 8 และคนอิสราเอลร้องต่อซามูเอลว่า □อย่าหยุดร้องทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อขอพระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของคนฟีลิสเตีย□

พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลชนะคนฟีลิสเตีย

9 ซามูเอลก็เอาลูกแกะอ่อนที่ยังกินนมอยู่ตัวหนึ่งมาถวาย เป็นเครื่องเผาบูชาทั้งตัวแด่พระเยโฮวาห์ และซามูเอลร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เพื่อคนอิสราเอล และพระเยโฮวาห์ทรงสดับท่าน 10 ขณะที่ซามูเอลถวายเครื่องเผาบูชาอยู่นั้น คนฟีลิสเตียก็เข้ามาใกล้จะสู้รบกับอิสราเอล แต่พระเยโฮวาห์ทรงให้ฟ้าร้องเสียงดังยิ่งนักในวันนั้นสู้กับคนฟีลิสเตีย กระทำให้คนฟีลิสเตียสับสนอลหม่าน จึงพ่ายแพ้แก่อิสราเอล 11 คนอิสราเอลก็ออกจากมิสเปห์ติดตามคนฟีลิสเตียและฆ่าฟันเขา จนไปถึงเมืองเบธคาร์ 12 แล้วซามูเอลก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้ระหว่างมิสเปห์และเชน เรียกชื่อศิลานั้นว่า เอเบนเอเซอร์ เพราะท่านกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้□ 13 ดังนั้นคนฟีลิสเตียจึงพ่ายแพ้ไม่เข้ามาในดินแดนอิสราเอลอีก และพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ก็ต่อสู้คนฟีลิสเตียตลอดชีวิตของซามูเอล 14 หัวเมืองที่คนฟีลิสเตียได้

ยึดไปจากอิสราเอลนั้น ก็ได้กลับคืนมายังอิสราเอล ตั้งแต่เมืองเอโครจนถึงเมืองกัทและอิสราเอลก็ได้ตีดินแดนของหัวเมืองเหล่านี้คืนมาจากมือของคนฟีลิสเตีย ครั้งนั้นมีสันติภาพระหว่างอิสราเอลและคนอาโมไรต์ด้วย

ซามูเอล เป็นผู้พยากรณ์ ปุโรหิต และ ผู้วินิจฉัย คนอิสราเอล

15 ซามูเอลได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่ตลอดชีวิตของท่าน
16 และท่านก็เที่ยวไปโดยรอบทุกปีเป็นประจำ ไปถึงเมืองเบธเอล กิลกาล และมีสปาห์ และท่านก็วินิจฉัยคนอิสราเอลในบรรดาเมืองเหล่านั้น 17 แล้วท่านจะกลับมายังเมืองรามาห์ เพราะว่าบ้านของท่านอยู่ที่นั่น ท่านก็วินิจฉัยคนอิสราเอลที่นั่นด้วย ท่านได้สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น

8

คนอิสราเอลปรารถนามีกษัตริย์เหมือนชนชาติอื่นที่ไม่รู้จักพระเจ้า

1 อยู่มาเมื่อซามูเอลแก่แล้ว ท่านได้ตั้งพวกบุตรชายของท่านให้วินิจฉัยอิสราเอล 2 บุตรหัวปีของท่านชื่อ โยเอล และคนที่สองชื่อ อาบียาห์ ทั้งสองเป็นผู้วินิจฉัยในเมืองเบเออร์เซบา 3 แต่บุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน ได้เลียงไปหากำไร เขาจับสินบนและบิดเบือนความยุติธรรมเสีย 4 และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็พากันมาหาซามูเอลที่เมืองรามาห์ 5 และเรียนท่านว่า □ดูเถิด ท่านชราแล้ว และบุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน บัดนี้ขอท่านได้กำหนดตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยพวกเราอย่างประชาชาติทั้งหลายเถิด □ 6 แต่เมื่อเขาพูดว่า □ขอตั้งกษัตริ

ยี่ให้วินิจฉัยเราทั้งหลาย□ ก็กระทำให้ซามูเอลไม่พอใจ และซามูเอลได้ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์

คำตักเตือนจากซามูเอล

7 และพระเยโฮวาห์ทรงตอบซามูเอลว่า □จงฟังเสียงประชาชน ในเรื่องทั้งสี่ที่ เขาทั้งหลายขอต่อเจ้า เพราะว่าเขามิได้ละทิ้งเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเรา มิให้เราครอบครองเหนือเขา 8 ตามการกระทำทั้งสี่ซึ่งเขาได้กระทำตั้งแต่วันที่เรานำเขาออกมาจากอียิปต์จนถึงวันนี้ คือเขาได้ละทิ้งเราและปรนนิบัติพระอื่น เขาจึงกระทำเช่นเดียวกันต่อเจ้าด้วย 9 เหตุฉะนั้นบัดนี้จงฟังเสียงของเขา ขอแต่จงคอยหักท้วงเขา และสั่งแต่งตั้งให้ทราบถึงวิธีการของกษัตริย์ผู้ที่จักครอบครองเขาทั้งหลาย□ 10 ซามูเอลจึงเอาพระดำรัสทั้งสี่ของพระเยโฮวาห์มาบอกกล่าวแก่ประชาชนผู้ร้องขอให้ท่านตั้งกษัตริย์ 11 ท่านกล่าวว่า □นี้เป็นวิธีการของกษัตริย์ผู้ที่จักครอบครองเหนือเจ้า กษัตริย์จะเกณฑ์บุตรชายทั้งหลายของเจ้าและกำหนดให้ประจำรถรบ และให้เป็นพลม้า และให้วังหนักรถรบของพระองค์ 12 แล้วพระองค์จะตั้งเขาให้เป็นนายพัน นายห้าสิบของพระองค์ ให้บางคนไถที่ดินของพระองค์และเกี่ยวข้าว และทำคัสตราวุธ และเครื่องใช้ของรถรบ 13 พระองค์จะนำบุตรสาวของเจ้าไปเป็นผู้ปรุงเครื่องหอม ทำครีว และแป้งขนม 14 พระองค์จะเอานา สวนองุ่นและสวนมะกอกเทศที่ดีที่สุดของเจ้าให้แก่ข้าราชการของพระองค์ 15 พระองค์จะชักหนึ่งในสิบของพืชผลและผลองุ่นของท่านให้แก่มหาดเล็กและข้าราชการของพระองค์ 16 พระองค์จะเอาคนใช้ผู้ชายและคนใช้ผู้หญิงและคนหนุ่มๆที่ดีที่สุดของท่าน และลาของท่านให้ไปทำงานของพระองค์ 17 พระองค์จะชักหนึ่งในสิบของฝูงสัตว์ของ

ท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นทาสของพระองค์¹⁸ ในวันนั้น ท่านจะร้องทุกข์เพราะกษัตริย์ของท่าน ผู้ซึ่งท่านทั้งหลาย ได้เลือกนั้น แต่พระเยโฮวาห์จะไม่สดับท่านในวันนั้น¹⁹ แต่ประชาชนปฤสเรอไม่เชื่อฟังเสียงของซามูเอล เขาทั้งหลาย กล่าวว่า □เราไม่ยอม แต่เราจะต้องมีกษัตริย์ปกครองเรา²⁰ เพื่อเราจะเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลายด้วย และเพื่อ กษัตริย์ของเราจะวินิจฉัยเรา และนำหน้าเราไปและรับศึกให้ เรา²¹ และเมื่อซามูเอลได้ยินถ้อยคำทั้งสิ้นของประชาชน ท่านก็นำไปทูลพระเยโฮวาห์ให้ทรงทราบ²² และพระเยโฮ วาห์ตรัสกับซามูเอลว่า □จงฟังเสียงของเขาทั้งหลายเถิด และจงตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งให้เขา □ แล้วซามูเอลจึงกล่าวแก่ คนอิสราเอลว่า □ให้ทุกคนกลับไปยังเมืองของตน□

9

พระเจ้าทรงนำซามูเอลให้ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์

1 มีชายคนหนึ่งคนเบนยามินชื่อศิซ บุตรชายของอาบีเอล ผู้เป็นบุตรชายของเศโรร์ บุตรชายของเบโคร์ท บุตรชายของ อาหิยาห์ คนเบนยามิน เป็นคนร่ำรวย² ท่านมีบุตรชายคน หนึ่งชื่อซาอูล เป็นคนหนุ่มที่ดีที่สุด รูปร่าง ไม่มีชายคนใด ในหมู่คนอิสราเอลที่จะงามกว่าเขา เขาสูงกว่าประชาชนทั้ง หลายตั้งแต่ปราขึ้นไป³ ฝ่ายผู่แม่ลาของศิซบิดาของซาอูล หายไป ศิซจึงกล่าวแก่ซาอูลบุตรชายของตนว่า □ลุกขึ้นเอา คนใช้คนหนึ่งไปกับเจ้า เพื่อไปหาลา□⁴ เขาทั้งสองก็ผ่าน แดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ผ่านเข้าแผ่นดินชาลิซา เขาหา ลาไม่พบ เขาก็ผ่านข้ามแผ่นดินซาอาลิม แต่ลาไม่อยู่ที่นั่น แล้วเขาผ่านเข้าแผ่นดินของคนเบนยามิน แต่ก็หาลาไม่พบ⁵ เมื่อเขามาถึงแผ่นดินศุฟ ซาอูลจึงพบกับคนใช้ผู้ซึ่งอยู่กับ

บท่านว่า □ มาเถิด ให้เรากลับไป เกรงว่าบิดาของข้าจะเลิกกังวลเรื่องลา และมาร้อนใจด้วยเรื่องของเรา □ 6 แต่คนใช้ตอบท่านว่า □ ดูเถิด มีคนของพระเจ้าคนหนึ่งในเมืองนี้ เป็นคนที่เขานับถือกันมาก สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นไปตามที่กล่าวนั้นทุกอย่าง ขอให้เราไปที่นั่น ชะรอยท่านจะบอกเราถึงทางซึ่งเราควรดำเนิน □ 7 แล้วซาอูลพูดกับคนใช้ของท่านว่า □ แต่ดูเถิด ถ้าเราไปเราจะเอาอะไรไปให้ชายผู้นั้น เพราะขนมปังในย่ามของเราก็หมดแล้ว เราไม่มีของขวัญที่จะนำไปให้แก่คนของพระเจ้า เรามีอะไรบ้าง □ 8 คนใช้ตอบซาอูลอีกว่า □ ดูเถิด ผมมีเงินอยู่หนึ่งเสี้ยวเซเชลและผมจะให้แก่คนของพระเจ้าเพื่อจะบอกหนทางให้แก่เรา □ 9 (ในอิสราเอลสมัยเดิม เมื่อคนใดจะไปทูลถามพระเจ้า เขากล่าวว่า □ มาเถิด ให้เราไปหาผู้ทำนายกัน □ เพราะผู้ที่ในสมัยนี้เราเรียกว่าผู้พยากรณ์นั้น ในสมัยเดิมเขาเรียกว่าผู้ทำนาย) 10 และซาอูลจึงพูดกับคนใช้ของท่านว่า □ พุดดีนี่มาให้เราไปกันเถิด □ เขาทั้งสองขึ้นไปในเมืองซึ่งคนของพระเจ้าอยู่ 11 ขณะเมื่อเขาขึ้นภูเขาไปยังเมืองนั้น เขาพบพวกผู้หญิงสาวออกมาตักน้ำ จึงถามว่า □ ผู้ทำนายอยู่ที่นี้หรือ □ 12 เธอทั้งหลายตอบว่า □ อยู่ที่นี่ ดูเถิด ท่านเพิ่งขึ้นหน้าท่านไป จงรีบเข้าเถิด ท่านเพิ่งมาในเมืองเมื่อคืนนี้ เพราะว่าวันนี้ประชาชนทำการถวายสัตวบูชา ณ ปุชนียสถานสูง 13 พอท่านทั้งสองเข้าไปถึงในเมือง ท่านทั้งสองจะพบก่อนที่ผู้ทำนายขึ้น ไปรับประทานอาหาร ณ ปุชนียสถานสูง เพราะว่าประชาชนจะไม่รับประทานจนกว่าท่านจะมาถึง เพราะท่านจะต้องมาอวยพรแก่เครื่องสัตวบูชาภายหลังผู้ที่ได้รับเชิญจึงรับประทาน ฉะนั้นบัดนี้จึงขึ้นไปเถิด ท่านทั้งสองจะพบทันที □ 14 เขาทั้งสองก็ขึ้นไปยังเมือง

นั้น ขณะเมื่อเขาเข้าไปในเมือง ดูเถิด ซามูเอลกำลังเดินออกมาตรงหน้าเขาทั้งสอง จะขึ้นไปยังปูชนียสถานสูงนั้น ¹⁵ พระเยโฮวาห์ได้ตรัสในหูของซามูเอลแล้วในวันก่อนวันที่ซาอูลมาถึงว่า ¹⁶ □พรุ่งนี้เวลาประมาณเท่านี้ เราจะส่งชายผู้หนึ่งซึ่งมาจากดินแดนเบนยามิน เจ้าจงเจิมเขาให้เป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา เขาจะช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือคนฟีลิสเตีย เพราะเราได้มองดูประชาชนของเราแล้ว ด้วยเสียงร้องทุกข์ของเขามาถึงเรา□ ¹⁷ เมื่อซามูเอลเห็นซาอูลเข้าแล้ว พระเยโฮวาห์ทรงบอกท่านว่า □ดูเถิด นี่เป็นชายคนที่เราได้พบกับเจ้าแล้วนั้น เขาเป็นผู้ที่จะปกครองเหนือประชาชนของเรา□ ¹⁸ แล้วซาอูลก็เข้ามาใกล้ซามูเอลที่ประตูและกล่าวว่า □ขอบอกข้าพเจ้าหน่อยว่า บ้านของผู้ทำนายอยู่ที่ไหน□ ¹⁹ ซามูเอลตอบซาอูลว่า □ฉันเป็นผู้ทำนายจงเดินขึ้นหน้าฉันไปยังปูชนียสถานสูงนั้น เพราะในวันนี้ท่านจะรับประทานอาหารกับฉัน และพรุ่งนี้เช้าฉันจึงจะให้ท่านไป และฉันจะบอกทุกอย่างที่ซ่อนอยู่ในใจของท่านแก่ท่าน ²⁰ ส่วนเรื่องลาของท่านที่หายไปสามวันแล้วนั้น อย่าเอาใจใส่เลย เพราะเขาพบแล้ว ความปรารถนาของคนอิสราเอลนี้ นมุงหมายเอาใครเล่า ไม่ใช่ตัวท่านและวงศ์วานทั้งสิ้นของบิดาท่านดอกหรือ□ ²¹ ซาอูลตอบว่า □ข้าพเจ้าไม่ใช่คนเบนยามินดอกหรือ เป็นตระกูลเล็กน้อยที่สุดในอิสราเอล และครอบครัวของข้าพเจ้าไม่ใช่ครอบครัวที่ด้อยที่สุดในตระกูลเบนยามินดอกหรือ ทำไมท่านจึงพูดกับข้าพเจ้าอย่างนี้เล่า□ ²² แล้วซามูเอลก็พาซาอูลกับคนใช้ของท่านเข้าไปในห้องโถงให้นั่งในตอนต้นที่นั่งสำหรับผู้ที่รับเชิญ ซึ่งมีประมาณสามสิบคน ²³ และซามูเอลพูดกับคนครัวว่า □จงนำส่วนที่ฉัน

ได้มอบให้ ซึ่งฉันบอกว่า □ เก็บไว้ต่างหาก □ นั้นมา □ 24 คน คราวจึงนำเอาส่วนขาและส่วนบนนั้นมาวางไว้ที่ข้างหน้าซาอูล และซามูเอลกล่าวว่า □ ดูเถิด สิ่งที่ได้เก็บไว้ก็วางอยู่ต่อหน้าท่าน จงรับประทานเถิด เพราะว่าเก็บไว้ให้แก่ท่านจนถึงชั่วโมงที่กำหนดไว้ ตั้งแต่ฉันกล่าวว่า □ ฉัน ได้เชิญประชาชนมาแล้ว □ □ ซาอูลจึงรับประทานกับซามูเอลในวันนั้น 25 และเมื่อเขาทั้งหลายลงมาจากปูชนียสถานสูงเข้ามาในเมือง ซามูเอลสนทนากับซาอูลบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน 26 และเขาทั้งสองตื่นแต่เช้าตรู่ และอยู่มาเมื่อสว่างแล้ว ซามูเอลก็เรียกซาอูลผู้อยู่บนดาดฟ้าว่า □ จงลุกขึ้นเถิด เพื่อฉันจะส่งท่านไปตามทางของท่าน □ ซาอูลก็ลุกขึ้น ท่านทั้งสองก็เดินออกไปที่ถนน ทั้งท่านและซามูเอล 27 เมื่อเขาทั้งหลายกำลังลงมาที่ขานเมือง ซามูเอลจึงพูดกับซาอูลว่า □ จงบอกคนใช้ให้เดินล่วงหน้าเราไปก่อน (และเขาก็เดินพันไป □ ท่านจงหยุดที่นี้ก่อน เพื่อฉันจะได้แจ้งพระดำรัสของพระเจ้าให้ท่านทราบ □

10

การ เจิม ซาอูล ด้วย น้ำมัน ให้ เป็น กษัตริย์ หมายถึง สำคัญ ต่างๆ จากพระเจ้า

1 แล้วซามูเอลก็หยิบขวดน้ำมันเทลงบนศีรษะของซาอูล และจับท่านแล้วกล่าวว่า □ พระเยโฮวาห์ทรงเจิมท่านไว้ให้ เป็นเจ้านายเหนือมรดกของพระองค์แล้วมิใช่หรือ 2 เมื่อท่านจากฉันไป ในวันนี้ ท่านจะพบชายสองคนริมที่ ฝั่งศูพของนางราเชล ในเขตแดนเบนยามินที่เศลซาร์ และเขาทั้งสองจะบอกท่านว่า □ ลาซึ่งท่านไปหานั้นพบแล้ว ดูเถิด บัดนี้บิดาของท่านเลิกกังวลเรื่องลาแล้ว และร้อนใจเรื่องของท่าน กล่าวไว้ว่า □ เราจะทำอย่างไรเรื่องบุตรชายของเราดี □ □ 3 และ

ท่านจะเดินเลยที่นั่น ไปถึงที่ราบตำบลทาโบร์ ที่นั่นชายสามคน ซึ่งกำลังขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าที่เบธเอลจะพบท่าน คนหนึ่งงุ้มลูกแพะสามตัว อีกคนหนึ่งถือขนมปังสามก้อน และอีกคนหนึ่งถือถุงหนึ่งน้ำองุ่นหนึ่ง 4 เขาทั้งหลายจะคำนับท่านและมอบขนมปังให้ท่านสองก้อน ซึ่งท่านจะรับจากมือของเขา 5 ต่อจากนั้นท่านจะมาถึงภูเขาศาของพระเจ้า ที่นั่นมีกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตีย อยู่มาเมื่อท่านมาถึงเมืองนั้น ท่านจะพบผู้พยากรณ์หมู่หนึ่งกำลังลงมาจากปูชนียสถานสูง ถือพิณใหญ่ รำมะนา ปี พิณเขาคู่ นำหน้ามา กำลังพยากรณ์เรื่อยมา 6 แล้วพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะมาสถิตกับท่าน และท่านจะพยากรณ์กับคนเหล่านั้น เปลี่ยเป็นคนละคน 7 เมื่อหมายสำคัญเหล่านี้เกิดแก่ท่านแล้ว จงกระทำอะไรก็ตามแต่มีโอกาสดังเกิด เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน 8 และท่านจงลงไปทีกิลกาลก่อนฉัน และดูเถิด ฉันจะลงมาหาท่านเพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชา ท่านจงคอยอยู่ที่นั่นเจ็ดวัน จนฉันมาหาท่าน และสำแดงแก่ท่านว่าท่านควรจะทำอะไร 9 เมื่อซาอูลหันหลังไปจะจากซามูเอล พระเจ้าทรงประทานจิตใจอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน และหมายสำคัญเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในวันนั้น 10 เมื่อเขาทั้งสองมาถึงภูเขานั้น ดูเถิด ผู้พยากรณ์หมู่หนึ่งพบกับท่าน และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตกับท่าน และท่านก็พยากรณ์อยู่ในหมู่พวกเขา 11 และต่อมาเมื่อคนทั้งหลายที่รู้จักท่านมาก่อนเห็นว่า ดูเถิดท่านพยากรณ์อยู่กับพวกผู้พยากรณ์ ประชาชนเหล่านั้นก็พูดกันและกันว่า ใดอะไรหนอเกิดขึ้นแก่บุตรชายของศิซ ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ 12 ชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่นตอบว่า ใดและบิดาของเขาทั้งหลายคือใคร ดังนั้นจึงเป็นคำ

ภาชิตว่า □ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ□ 13 เมื่อ
 ท่านพยากรณ์สิ้นสุดลงแล้ว ท่านก็มายังปูลชนียสถานสูง 14 ฝ่าย
 ลุงของซาอูลจึงถามซาอูลกับคนใช้ว่า □เจ้าไปไหนมา□ และ
 ท่านตอบว่า □ไปหาลา และเมื่อเราเห็นว่าเราไม่พบลาแล้ว
 แล้ว เราจึงไปหาซามูเอล□ 15 ลุงของซาอูลกล่าวว่า □ซามูเอล
 บอกอะไรแก่เจ้าบ้าง ขอเล่าให้ฟัง□ 16 และซาอูลตอบลุง
 ของท่านว่า □เขาบอกเราแจ่มแจ้งว่าพบลาแล้ว□ แต่เรื่องราว
 ที่เกี่ยวกับราชอาณาจักร ซึ่งซามูเอลกล่าวถึงนั้นท่านไม่ได้
 บอกสิ่งใดเลย 17 ฝ่ายซามูเอลจึงเรียกประชาชนมาประชุม
 ต่อพระเยโฮวาห์ที่มิสปาห์ 18 และท่านกล่าวแก่คนอิสราเอล
 ว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า □เรา
 ได้นำอิสราเอลออกจากอียิปต์ และเราได้ช่วยเจ้าทั้งหลาย
 ให้พ้นจากมือของชาวอียิปต์ และจากมือของราชอาณาจักร
 ทั้งหลาย และของคนที่บีบบังคับเจ้า□ 19 แต่วันนี้
 ท่านละทิ้งพระเจ้าของท่านผู้ซึ่งช่วยท่านให้พ้นจากบรรดา
 ความยากลำบากและความทุกข์ร้อน และท่านทั้งหลายกล่าว
 ว่า □เราไม่ยอม แต่ขอตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเรา□ เพราะฉะนั้น
 บัดนี้ท่านทั้งหลายจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ตามตระกูลของ
 ท่าน และตามคนที่นับเป็นพันธุ์ของท่าน□ 20 แล้วซามูเอล
 ก็นำตระกูลอิสราเอลทุกตระกูลเข้ามาใกล้ และจับสลากได้
 ตระกูลเบนยามิน 21 ท่านก็นำตระกูลเบนยามินเข้ามาใกล้
 ตามครอบครัว จับสลากได้ครอบครัวมัดดี และจับสลากได้
 ซาอูลบุตรชายคีช แต่เมื่อเขาหาซาอูลก็ไม่พบ 22 เขา
 จึงทูลถามพระเยโฮวาห์ต่อไปว่า □ชายคนนั้นมาที่นี้หรือ
 ยัง□ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ดูเถิด เขาซ่อนตัวอยู่ที่กอง
 สัมภาระ□ 23 เขาทั้งหลายจึงวิ่งไปพาท่านมาจากที่นั้น และ
 เมื่อท่านยืนอยู่ท่ามกลางประชาชน ท่านก็สูงกว่าประชาชน

ทุกคนจากบ่าขึ้น ไป 24 ซามูเอล จึงกล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า □ท่านเห็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกไว้แล้วหรือ ในท่ามกลางประชาชน ไม่มีใครเหมือนท่าน□ และประชาชนจึงร้องเสียงดังว่า □ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญ□ 25 แล้วซามูเอล จึงบอกกับประชาชนให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่งกษัตริย์ และท่านบันทึกไว้ในหนังสือ และวางถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้วซามูเอลก็ให้ประชาชนกลับไปยังบ้านของตนทุกคน 26 ซาอูลก็กลับไปยังบ้านของท่านที่กิเบอาห์ด้วย และมีพวกนักรบซึ่งพระเจ้าทรงดลจิตใจไปกับท่านด้วย 27 แต่มีคนอันธพาลบางคนกล่าวว่า □ชายคนนี้จะช่วยให้พ้นได้อย่างไร□ และเขาทั้งหลายก็ดูหมิ่นท่าน ไม่นำเครื่องบรรณาการมาถวาย แต่ท่านก็นิ่งเสีย

11

ซาอูลชนะคนอัมโมน

1 ฝ่ายนาหาซคนอัมโมนได้ยกขึ้นไปตั้งค่ายสู้เมืองยาเบซกิเลอาด บรรดาชาวเมืองยาเบซจึงพูดกับนาหาซว่า □ขอทำพันธสัญญา กับพวกข้าพเจ้าทั้งหลาย และข้าพเจ้าทั้งหลาย จะยอมปรนนิบัติท่าน□ 2 แต่นาหาซคนอัมโมนกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า □เราจะกระทำพันธสัญญากับเจ้าทั้งหลายตามเงื่อนไขต่อไปนี้ คือเราจะทะเลวงตาขวาของเจ้าเสียทุกคน ให้เป็นที่อัปยศแก่คนอิสราเอลทั้งปวง□ 3 ฝ่ายพวกผู้ใหญ่แห่งเมืองยาเบซกล่าวแก่ท่านว่า □ขอผ่อนผันให้ข้าพเจ้าสักเจ็ดวัน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ส่งผู้สื่อสารไปให้ทั่วขอบเขตอิสราเอล แล้วถ้าไม่มีคนใดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นได้ ข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมมอบตัวไว้ให้แก่ท่าน□ 4 เมื่อผู้สื่อสารมาถึงกิเบอาห์เมืองของซาอูล เขาทั้งหลายก็รายงานเรื่องราว

ให้เข้าหูของประชาชน และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้เสียงดัง ⁵ ดูเถิด ซาอูลต้อนรับผู้วิ่งกลับมาจากทุ่ง และซาอูลถามว่า "ประชาชนเป็นอะไรไป เขาจึงร้องไห้?" ดังนั้นเขาจึงเรียนท่านให้ทราบถึงข่าวของพวกยาเบซ ⁶ เมื่อท่านได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ พระวิญญูญาณของพระเจ้าก็สถิตกับซาอูล และความโกรธของท่านเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ⁷ ท่านจึงเอาวัวมาคู่หนึ่ง ฟันออกเป็นท่อนๆ ส่งไปทั่วเขตแดนทั้งสี่ของอิสราเอลโดยมือของผู้สื่อสาร กล่าวว่า "ผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ออกมาตามซาอูลและซามูเอล จะกระทำอย่างนี้แก่วัวของเขา" และความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือประชาชน เขาทั้งหลายพากันออกมาเป็นใจเดียวกัน ⁸ เมื่อซาอูลตรวจพลอยู่ที่เบเชก นับคนอิสราเอล ได้สามแสนคน และชายคนยูดาห์ได้สามหมื่นคน ⁹ เขาจึงบอกแก่ผู้สื่อสารที่มานั้นว่า "ท่านทั้งหลายจงบอกแก่ชาวยาเบซกิเลอาดว่า 'พรุ่งนี้เวลาแดดร้อนท่านทั้งหลายจะได้รับการช่วยให้พ้น' " เมื่อผู้สื่อสารกลับมาบอกพวกยาเบซ เขาทั้งหลายก็มีความยินดี ¹⁰ ดังนั้นชาวยาเบซจึงว่า "พรุ่งนี้เราจะมอบตัวของเราไว้ให้แก่ท่าน ท่านจงกระทำแก่เราตามที่ท่านเห็นควรทุกอย่าง" ¹¹ พอวันรุ่งขึ้น ซาอูลก็จัดพลออกเป็นสามกองทัพ ยกเข้ามากลางค่ายในยามสาม และฆ่าฟันคนอัมโมนเสียจนเวลาแดดจัด ต่อมาผู้ที่เหลืออยู่ก็กระจัดกระจายไป รวมกันไม่ได้สักคู่เดียวเลย ¹² แล้วประชาชนจึงเรียนซามูเอลว่า "คนที่พูดว่า 'ซาอูลจะปกครองเหนือพวกเราหรือ' นั้น มีใครบ้าง จงนำคนเหล่านั้นออกมา เราจะได้ฆ่าเขาเสีย" ¹³ แต่ซาอูลกล่าวว่า "ในวันนี้อย่าให้ผู้ใดถูกประหารชีวิตเลย เพราะว่าวันนี้เป็นวันที่ 'พระเยโฮวาห์ทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้น' " ¹⁴ แล้วซามูเอลจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า "มาเถิด ให้เราพากันไปยังกิกลาก

และรื้อฟื้นเรื่องราวอาณาจักรที่นั่นอีก□

ประชาชนทั้งปวงตั้งซาอูลให้เป็นกษัตริย์

15 ประชาชนทั้งปวงจึงขึ้นไปยังกิลกาล และที่นั่นเขาทั้งหลายก็ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่กิลกาล แล้วที่นั่นเขาทั้งหลายถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซาอูลกับประชาชนอิสราเอลทั้งปวงก็ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งที่นั่น

12

ซามูเอลประกาศเรื่องอาณาจักรอิสราเอล

1 ซามูเอล จึง กล่าว แก่ คน อิสราเอล ทั้ง ปวง ว่า □ ดูเถิด ข้าพเจ้า ได้ฟังเสียงของท่านทุกเรื่องซึ่งท่านได้บอกข้าพเจ้า และได้แต่งตั้งกษัตริย์เหนือท่านทั้งหลายแล้ว 2 และบัดนี้ ดูเถิด กษัตริย์ก็ดำเนินอยู่ต่อหน้าท่าน ส่วนข้าพเจ้าก็ชราผมหงอกแล้ว และดูเถิด บุตรชายของข้าพเจ้าก็อยู่กับท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าท่านตั้งแต่หนุ่มๆ มาจนทุกวันนี้ 3 ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ ขอท่านเป็นพยาน ปรีกปรา ข้าพเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และต่อหน้าท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ ข้าพเจ้าได้รับวัวของผู้ใดบ้างหรือ หรือข้าพเจ้าเอาลาของผู้ใดไปบ้าง หรือข้าพเจ้าได้น้อผู้ใด ข้าพเจ้าได้บิบบั้งคั๊บ ใครบ้าง ข้าพเจ้าได้รับสินบนจากมือของผู้ใดซึ่งจะกระทำให้ตาของข้าพเจ้าบอดไป ขอกล่าวมา และข้าพเจ้าจะคืนให้แก่ท่าน□ 4 เขาทั้งหลายกล่าวว่า □ท่าน มิได้น้อเรา หรือบิบบั้งคั๊บเรา หรือรับสิ่งใดไปจากมือของผู้ใด□ 5 ท่านก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า □พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานต่อท่าน และท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ก็เป็นพยาน

ในวันนี้ว่า ท่านไม่พบสิ่งใดในมือของข้าพเจ้า□ และเขาทั้งหลายกล่าวว่า □พระองค์ทรงเป็นพยานแล้ว□

ซามูเอลบอกประชาชนเรื่องเวลาต่างๆที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้รอด

6 และซามูเอลก็กล่าวแก่ประชาชนว่า □พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งโมเสสกับอาโรน และทรงนำบรรพบุรุษของท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์⁷ ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านทั้งหลายจงยืนนิ่งอยู่ ข้าพเจ้าจะขอเสนอคดีของท่านต่อพระพิภคตรีพระเยโฮวาห์ เกี่ยวด้วยบรรดาพระราชกิจอันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำแก่ท่านทั้งหลาย และแก่บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย⁸ เมื่อยาคอบเข้าไปในอียิปต์ และบรรพบุรุษของท่าน ร้องต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้โมเสสกับอาโรน ผู้ได้นำบรรพบุรุษของท่านออกจากอียิปต์ และทำให้เขามาอาศัยอยู่ในที่นี่⁹ แต่เขาทั้งหลายลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเสีย พระองค์จึงทรงขายเขาไว้ในมือของสิเสรา แม่ทัพแห่งเมืองฮาไซร์ และมอบไว้ในมือของคนฟีลิสเตีย และไว้ในมือของกษัตริย์แห่งเมืองโมอับ และเขาเหล่านั้นก็ต่อสู้บรรพบุรุษของท่าน¹⁰ และเขาทั้งหลายร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า □ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปแล้ว เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ ไปปรนนิบัติพระบาอัลและพระอชทาโรท แต่บัดนี้ขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นนมือศัตรูของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์□¹¹ และพระเยโฮวาห์ทรงใช้เยรูบบาอัล และเบดาน และเอฟธาห์ และซามูเอล และช่วยท่านทั้งหลายให้พ้นจากมือศัตรูทุกด้าน และท่านทั้งหลายอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย¹² และเมื่อท่านทั้งหลายเห็นนาหาชกษัตริย์คนอัม

โมนมาต่อสู้อ่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า □ ไม่ได้ แต่ต้องมีกษัตริย์ปกครองเหนือเรา □ ถึงแม้ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระมหากษัตริย์ของท่าน 13 ฉะนั้นบัดนี้จงดูกษัตริย์ที่ท่านทั้งหลายได้เลือก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ร้องขอ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงตั้งกษัตริย์ไว้เหนือท่านแล้ว 14 ถ้าท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และไม่กบฏต่อพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายและกษัตริย์ผู้ปกครองเหนือท่านจึงจะเป็นผู้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายต่อไป 15 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่กบฏต่อพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ แล้วพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะต่อสู้อ่านทั้งหลายเหมือนเคยต่อสู้อรรพบุรุษของท่าน

ฟ้าร้อง และฝน ในฤดูเกี่ยวข้าวสาลี พิสูจน์ว่าพระเจ้ายังทรงรับคนอิสราเอล

16 เพราะ ฉะนั้นบัดนี้ ท่านทั้งหลายจงยืนนิ่งอยู่ คอยดูเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ต่อไปนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำต่อหน้าต่อตาของท่านทั้งหลาย 17 วันนี้เป็นฤดูเกี่ยวข้าวสาลี ไม่ใช่หรือ ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงส่งฟ้าร้องและฝน เพื่อท่านทั้งหลายจะรับรู้และเห็นเองว่า ความชั่วของท่านนั้นใหญ่โตเพียงใด ซึ่งท่านได้กระทำในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ในการที่ได้ขอให้มีการกษัตริย์สำหรับท่าน □ 18 ซามูเอลจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงส่งฟ้าร้องและฝนมาในวันนั้น ประชาชนทั้งหลายก็เกรงกลัวพระเยโฮวาห์และซามูเอลยิ่งนัก 19 และประชาชนทั้งหลายเรียนซามูเอลว่า □ ขอท่านอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเพื่อผู้รับใช้ทั้ง

หลายของท่าน เพื่อเราทั้งหลายจะไม่ถึงตาย เพราะเราได้เพิ่มความชั่วนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของเรา คือขอให้มิกษัตริย์สำหรับเราทั้งหลาย□ 20 และซามูเอลกล่าวแก่ประชาชนว่า □อย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายได้กระทำความชั่วนี้ทั้งสิ้นจริงๆ แล้ว แต่ท่านทั้งหลายอย่าหันไปเสียจากกฎติดตามพระเยโฮวาห์ แต่จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน 21 และอย่าหันเหไปติดตามสิ่งไม่มีสาระ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์หรือไม่ช่วยให้พ้น เพราะเป็นสิ่งไม่มีสาระ 22 เพราะพระเยโฮวาห์จะไม่ละทิ้งประชาชนของพระองค์ ด้วยเห็นแก่พระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยแล้ววูที่จะกระทำให้ท่านเป็นประชาชนของพระองค์ 23 ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าพเจ้ากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์เลยด้วยการหยุดอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าจะสอนทางที่ดี และที่ถูกต้องให้ท่าน 24 จงยำเกรงพระเยโฮวาห์เท่านั้น ปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จงพิเคราะห์ถึงมหกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำแก่ท่านแล้วนั้น 25 แต่ถ้าท่านทั้งหลายขึ้นกระทำความชั่วอยู่ ท่านจะต้องพินาศ ทั้งตัวท่านทั้งหลายเองและกษัตริย์ของท่านด้วย□

13

ซาอูลทรงคัดเลือกกองทหาร ไปตีคนฟีลิสเตีย

1 ซาอูลขึ้นครองราชสมบัติแล้วหนึ่งปี และเมื่อพระองค์ทรงปกครอง อิสราเอล เป็นเวลาสองปี 2 ซาอูลจึงทรงคัดเลือกชายอิสราเอลสามพันคน สองพันคนอยู่กับซาอูลที่มีคมาซและที่แดนเทือกเขาเบธเอล อีกหนึ่งพันคนนั้นอยู่กับโยนาธานที่เมืองกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน ประชาชนนอกนั้น

พระองค์ก็ปล่อยให้กลับเต็นท์ของตนทุกคน³ โยนาธานก็ได้ตี
กองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตียซึ่งอยู่ที่เกบาพ่ายแพ้ไป
คนฟีลิสเตียได้ยินถึงเรื่องนั้น และซาอูลก็เป่าแตรทั่วแผ่นดิน
นั้นว่า □ขอให้คนฮีบรูทั้งหลายได้ยิน□⁴ และคนอิสราเอลทั้ง
ปวงได้ยินเขากล่าวว่า ซาอูลได้รับชนะกองทหารรักษาการ
ของคนฟีลิสเตีย และคนอิสราเอลก็เป็นทีเกลียดชังของคน
ฟีลิสเตียเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนได้ถูกเรียกออกมาให้สมทบ
กับซาอูลที่กิลกาล⁵ และคนฟีลิสเตียชุมนุมกันเพื่อจะต่อสู้
คนอิสราเอล มีธรรบสามหมื่น และพลม้าหกพัน และกอง
ทหารนั้นก็มากมายเหมือนเม็ดทรายที่ฝั่งทะเล เขาก็ยกขึ้น
มาตั้งค่ายอยู่ที่มิคมาซ ทางตะวันออกของเบธาเวน⁶ เมื่อ
คนอิสราเอลเห็นว่าตกอยู่ในที่คับแคบ (เพราะประชาชนถูก
บีบคั้นอย่างหนัก□ แล้วประชาชนก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ และ
ในพุ่มไม้หนาทึบในชอกหิน ในอุโมงค์และในบ่อ⁷ พวกฮีบรู
บางคนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนกาตและกิเลอาด
แต่ฝ่ายซาอูลพระองค์ยังประทับอยู่ที่กิลกาล และประชาชน
ทั้งหมดติดตามพระองค์ไปด้วยตัวสั้น

ซาอูลทรงอดทนไม่ไหว จึงถวายเครื่องบูชา

⁸ พระองค์ทรงคอยอยู่เจ็ดวันตามเวลาที่ซามูเอลกำหนด
ไว้ แต่ซามูเอลมิได้มาที่กิลกาล ประชาชนก็แตกกระจาย
ไปจากพระองค์⁹ ดังนั้นซาอูลจึงตรัสว่า □จงนำเครื่องเผา
บูชามาให้เราที่นี่ และเครื่องสันติบูชาด้วย□ และพระองค์
ก็ได้ถวายเครื่องเผาบูชา¹⁰ ต่อมาพอพระองค์ถวายเครื่อง
เผาบูชาเสร็จ ดูเถิด ซามูเอลก็มาถึง ซาอูลก็เสด็จออกไป
ต้อนรับและทรงคำนับท่าน

พระเจ้าทรงปฏิเสธกษัตริย์ซาอูล

11 ซามูเอลถามว่า □ท่านได้กระทำอะไรไปแล้วนี้□ และซาอูลตรัสตอบว่า □เมื่อข้าพเจ้าเห็นประชาชนแตกกระจายไปจากข้าพเจ้า และท่านก็ได้มาภายในวันที่กำหนดไว้ และคนฟีลิสเตียก็ได้ชุมนุมกันที่มิคมาซ 12 ข้าพเจ้าจึงว่า □บัดนี้คนฟีลิสเตียจะยกมารบกับข้าพเจ้าที่กิลกาล และข้าพเจ้ายังมิได้ทูลขอพระกรุณาแห่งพระเยโฮวาห์□ ข้าพเจ้าจึงข่มตัวเอง และได้ถวายเป็นเครื่องเผาบูชา□ 13 และซามูเอลกล่าวแก่ซาอูลว่า □ท่านได้กระทำการที่โง่เขลาเสียแล้ว ท่านมิได้รักษาพระบัญชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้ เพราะพระเยโฮวาห์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรของท่านเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์แล้ว 14 แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน พระเยโฮวาห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาชายผู้นั้นให้เป็นเจ้านายเหนือชนชาติของพระองค์ เพราะท่านมิได้รักษาสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านไว้□ 15 และซามูเอลก็ลุกขึ้นไปจากกิลกาลถึงกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน และซาอูลทรงนับพลซึ่งอยู่กับพระองค์ ได้ประมาณหกร้อยคน 16 ซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์ และพลที่อยู่กับพระองค์ก็อยู่ในกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน แต่คนฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่ที่มิคมาซ 17 มีกองพลันออกมาจากค่ายคนฟีลิสเตียสามกอง กองหนึ่งหันตรงไปยังโอฟราห์ยังแผ่นดินชูอัล 18 อีกกองหนึ่งหันตรงไปยังเบธโฮโรน และอีกกองหนึ่งหันตรงไปยังพรมแดนซึ่งอยู่เหนือหุบเขาเศโบอิมตรงถิ่นทุรกันดาร 19 คราวนั้นจะหาช่างเหล็กทั่วแผ่นดินอิสราเอลก็ไม่มี เพราะคนฟีลิสเตียกล่าวว่า □เกรงว่าพวกฮีบรูจะทำดาบหรือหอกใช้เอง□ 20 แต่คนอิสราเอลทุกคนลงไปยังฟีลิสเตียเพื่อลับเหล็กไถ ฆาล ขวานและจอบ

ของเขา ²¹ แต่พวกเขาคิดค่าลับสำหรับลับจอบ ผล สามง่าม ขวาน และติดประตัก ²² เพราะฉะนั้นเมื่อถึงวันทำศึกจะหา ดาบหรือหอกในมือของพลที่อยู่กับซาอูลและโยนาธานก็ไม่ได้ แต่ซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์มี ²³ และ กองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตียยกไปถึงทางที่ข้ามไป เมืองมิคมาซ

14

การชนะอันยิ่งใหญ่ของโยนาธาน

¹ อยู่มาวันหนึ่งโยนาธานราชโอรสของซาอูลกล่าวกับคนหนุ่มที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า □มาเถิด ให้เราข้ามไปยัง กองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตียข้างโน้น□ แต่หาได้ทูล พระบิดาของตนให้ทราบไม่ ² ซาอูลทรงพักอยู่ที่ชานเมือ งกิเบอาห์ใต้ต้นทับทิม ซึ่งอยู่ที่ตำบลมิโกรน พลซึ่งอยู่ด้วย มีประมาณหกร้อยคน ³ กับอาหิยาห์บุตรชายอาหิหุบฟีชาย ของอีคาโบด บุตรชายของฟีเนหัสผู้เป็นบุตรชายของเอลิปุ โรหิตแห่งพระเยโฮวาห์ที่เมืองซีโลห์ เขาถือเอโปดไป และ พวกพลไม่ทราบว่าโยนาธานไปแล้ว ⁴ ตามทางข้ามเขาที่โย นาทานหาช่องที่จะข้ามไปยังค่ายของฟีลิสเตียนั้น มียอดหิน แหลมอยู่ฟากทางข้างนี้ และมียอดหินแหลมอยู่ฟากทางข้าง โน้น ยอดหนึ่งมีชื่อว่า โบเชส อีกยอดหนึ่งชื่อเสเนห์ ⁵ หิน แหลมยอดหนึ่ง โพล์ขึ้นข้างเหนือหน้ามิคมาซ และอีกยอด หนึ่งโพล์ขึ้นข้างใต้หน้ากิเบอาห์ ⁶ โยนาธานกล่าวกับคนหนุ่ม ที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า □มาเถิด ให้เราข้ามไปยังกอง ทหารรักษาการของคนเหล่านั้นที่มิได้เข้าสู่หนัด บางทีพระ เยโฮวาห์จะทรงประกอบกิจเพื่อเรา เพราะว่าไม่มีสิ่งใดที่ขัด ขวางพระเยโฮวาห์ได้ในการที่พระองค์จะทรงช่วยให้พ้นไม่ ว่าโดยคนมากหรือน้อย ⁷ ผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านจึงตอบ

ท่านว่า □จงกระทำทุกสิ่งທີ່จิตใจของท่านอยากกระทำ หันไปเกิด ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่กับท่าน ตามแต่จิตใจของท่านจะว่าอย่างไร⁸ แล้วโยนาธานกล่าวว่า □ดูเถิด เราจะข้ามไปหาคนเหล่านั้น และจะสำแดงตัวของเราให้เขาเห็น⁹ ถ้าเขาจะกล่าวแก่เราว่า □จงคอยอยู่จนกว่าเราจะมาหาเจ้า□ แล้วเราจะยืนนิ่งอยู่ที่ของเรา และเราจะไม่ไปหาเขา¹⁰ แต่ถ้าเขาว่า □จงขึ้นมาหาเราเถิด□ แล้วเราจึงจะขึ้นไป เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือเราแล้ว จะให้เรื่องนี้เป็นสัญญาณแก่เรา□¹¹ ทั้งสองจึงสำแดงตัวให้กองทหารรักษาการคนฟีลิสเตียเห็น และคนฟีลิสเตียกล่าวว่า □ดูเถิด พวกฮีบรูออกมาจากรูที่ซ่อนตัวอยู่แล้ว□¹² และคนที่กองทหารรักษาการจึงร้องบอกโยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า □จงขึ้นมาหาเรา แล้วเราจะแจ้งให้เจ้าทราบสักเรื่องหนึ่ง□ และโยนาธานบอกผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า □จงตามข้าขึ้นมา เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอลแล้ว□¹³ แล้วโยนาธานก็คลานขึ้นไปและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านก็ตามไปด้วย คนเหล่านั้นก็ล้มตายหน้าโยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธก็ฆ่าเขาทั้งหลายตามท่านไป¹⁴ การฆ่าฟันครั้งแรกที่โยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านได้กระทำนั้น มีประมาณยี่สิบคน อย่างในระยะทางครึ่งรอยไถในนาสักสองไร่¹⁵ และบังเกิดการสิ้นสะท้อนในค่าย ในทุ่งนาและในหมู่ประชาชนทั้งหมด กองทหารนั้นและถึงกองปล้นก็ตกใจตัวสั่น แผ่นดินได้ไหว กระทำให้เกิดการสิ้นสะท้อนมากยิ่งขึ้น¹⁶ ยามของซาอูลที่อยู่ ณ กิเบอาห์แห่งคนเบนยามินก็มองดูอยู่ และดูเถิด มวลชนก็สลายไป รุ่งตีกันไปมา¹⁷ แล้วซาอูลจึงรับสั่งแก่พลที่อยู่กับท่านว่า □จงนับดูว่าผู้ใดได้ไปจากเราบ้าง□ และเมื่อเขานับดูแล้ว ดูเถิด โยนาธาน

และผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านไม่อยู่ที่นั่น 18 และซาอูลรับสั่งกับอาหิยาห์ว่า □จงนำหีบของพระเจ้ามาที่นี่□ เพราะคราวนั้นหีบของพระเจ้าอยู่กับคนอิสราเอลด้วย 19 อยู่มาเมื่อซาอูลตรัสกับปุโรหิต เสียงโกลาหลในค่ายฟิลิสเตียก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซาอูลจึงตรัสกับปุโรหิตว่า □หุดมือไว้ก่อน□ 20 ซาอูลกับบรรดาพลที่อยู่ด้วยก็รวมกันเข้าไปทำศึก และดูเกิดดาบของทุกคนก็ต่อสู้เพื่อนของตน มีความสับสนอลหม่านอย่างยิ่ง 21 ฝ่ายคนฮีบรูซึ่งเคยอยู่กับคนฟิลิสเตียก่อนเวลานั้น คือผู้ที่ไปอาศัยอยู่กับพวกเขาในค่ายจากชนบทรอบๆ เขาทั้งหลายกลับมาเข้ากับคนอิสราเอลผู้อยู่ฝ่ายซาอูลและโยนาธาน 22 ในทำนองเดียวกัน คนอิสราเอลทุกคนที่ซ่อนตัวอยู่ที่แดนเทือกเขากาธาอิม เมื่อได้ยินว่าคนฟิลิสเตียกำลังหนี พวกเขาเหล่านี้ก็ไล่ติดตามเขาไปทำศึกด้วย 23 พระเยโฮวาห์ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นในวันนั้น และสงครามก็ผ่านตลอดเมืองเบธาเวนเลยไป 24 และคนอิสราเอลต้องทุกข์ยากในวันนั้น เพราะซาอูลได้ทรงให้ประชาชนปฏิญาณไว้ว่า □ถ้าผู้ใดรับประทานอาหารก่อนเวลาเย็นวันนี้ ก่อนเราแก้แค้นศัตรูแล้ว ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง□ เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงไม่รับประทานอาหารเลย 25 และชาวแผ่นดินทุกคนก็เข้ามาในป่ามีน้ำผึ้งอยู่ตามพื้นที่ 26 เมื่อประชาชนเข้าไปในป่านั้น ดูเกิดน้ำผึ้งก็กำลังย้อยอยู่ แต่ไม่มีใครคนใดเอามือใส่ปาก เพราะเขากลัวคำปฏิญาณ 27 แต่โยนาธานไม่ได้ยินคำปฏิญาณของพระราชบิดาที่ทรงให้ประชาชนปฏิญาณ จึงเอาปลายไม้ที่ถืออยู่แหยที่รังผึ้ง แล้วก็เอามือของท่านใส่ปาก ตาก็แจ่มใสขึ้น 28 มีชายคนหนึ่งเรียนว่า □พระราชบิดาของท่านบังคับให้พวกเขาปฏิญาณว่า □ผู้ใดที่รับประทานอาหารในวันนี้ให้ผู้

นั้นถูกสาปแช่ง□□ และพวกพลก็อ่อนเพลีย 29 แล้วโยนาธาน จึงกล่าวว่า □บิดาของข้ากระทำให้แก่แผ่นดินลำบาก ดูซิว่าตา ของข้าแจ่มแจ้งเพียงไร เพราะข้าได้รับประทานน้ำผึ้งนี้แต่ เล็กน้อย 30 ถ้าวันนี้พวกพลได้กินของที่รับมาจากศัตรูซึ่งเขา หามาได้อย่างอึดหน่าจะดีกว่านี้สักเท่าใด เพราะขณะนี้การ ฆ่าฟันคนฟีลิสเตียก็จะมากกว่ามิใช่หรือ□ 31 ในวันนั้นเขาทั้ง หลายฆ่าฟันคนฟีลิสเตียจากมิคมาซถึงอัยยาโลน และพวก พลก็อ่อนเพลียนัก 32 และพวกพลก็วิ่งเข้าหาของที่รับได้ เอา แกะและวัวและลูกวัวมาฆ่าเสีย ณ ที่นั่นเอง และพวกพลก็กิน เนื้อพร้อมกับเลือด 33 แล้วเขาก็ไปทูลซาอูลว่า □ดูเถิด พวก พลกำลังทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ โดยรับประทานพร้อมกับ เลือด□ และซาอูลจึงรับสั่งว่า □พวกเจ้าได้ละเมิดแล้ว จงกลี งบ่อนหินใหญ่มาให้เราวันนี้□ 34 และซาอูลตรัสว่า □ท่านจง กระจัดกระจายกันไปท่ามกลางพวกพลและบอกเขาว่า □ให้ ทุกคนนำวัวหรือแกะของตัวมาฆ่าเสียที่นี่แล้วรับประทาน อยากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ด้วยรับประทานพร้อมกับเลื อด□□ คินนั้นทุกคนก็นำวัวมาและฆ่าเสียที่นั่น 35 และซาอู ลก็สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นแท่นบูชาแท่น แรกซึ่งพระองค์สร้างถวายแด่พระเยโฮวาห์ 36 แล้วซาอูล รับสั่งว่า □ให้เราลงไปตามคนฟีลิสเตียทั้งกลางคืน แล้วรับ ข้าวของของเขาเสียจนรุ่งเช้า อย่าให้เหลือสักคนเดียวเลย□ และเขาทั้งหลายตอบว่า □จงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็น ชอบทุกประการเถิด□ แต่บุโรฮิตกล่าววว่า □ให้เราเข้ามาเฝ้า พระเจ้าที่นี้เถิด□ 37 และซาอูลก็ทูลถามพระเจ้าว่า □สมควร ที่ข้าพระองค์จะติดตามคนฟีลิสเตียหรือไม่ พระองค์จะทรง มอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของอิสราเอลหรือ□ แต่ในวันนั้น พระองค์มิได้ทรงตอบท่าน 38 และซาอูลจึงตรัสว่า □มาที่ นี้เถิด ท่านทั้งหลายที่เป็นประมุขของคนอิสราเอลฟังทราบ

และเห็นว่าบาปนี้ได้เกิดขึ้นอย่างไรในวันนี้ 39 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยอิสราเอล ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด แม้ความผิดนั้นอยู่ที่โยนาธานบุตรชายของซำ เขาก็จะต้องตายเป็นแน่ฉันนั้น□ แต่ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ประชาชนทั้งหมดนั้นตอบพระองค์ 40 แล้วพระองค์จึงตรัสกับอิสราเอลทั้งปวงว่า □พวกท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายหนึ่ง เราและโยนาธานบุตรชายของเราจะอยู่อีกฝ่ายหนึ่ง□ และประชาชนทูลซาอูลว่า □ขอจงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด□ 41 ดังนั้นซาอูลจึงทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลว่า □ขอทรงสำแดงฝ่ายถูก□ ข้างฝ่ายซาอูลและโยนาธานถูกสลาก แต่ฝ่ายประชาชนรอดไป 42 แล้วซาอูลรับสั่งว่า □จับสลากระหว่างเรากับโยนาธานบุตรชายของเรา□ และโยนาธานถูกสลาก 43 แล้วซาอูลจึงตรัสกับโยนาธานว่า □เจ้าได้กระทำอะไร จงบอกเรามา□ โยนาธานก็ทูลว่า □ข้าพระองค์ได้ชิมน้าผึ้งที่ติดปลายไม้เท้าซึ่งอยู่ในมือของข้าพระองค์เล็กน้อยเท่านั้น และดูเถิด ข้าพระองค์ต้องตาย□ 44 และซาอูลตรัสว่า □ขอพระเจ้าทรงลงโทษและให้หนักยิ่งกว่า โยนาธาน เจ้าจะต้องตายแน่□ 45 แล้วประชาชนจึงทูลซาอูลว่า □โยนาธานควรจะถึงตายหรือ เขาเป็นผู้ที่ได้นำให้มีชัยใหญ่ยิ่งนี้ในอิสราเอล ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่นนั้นเลย พระเยโฮวาห์ผู้ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เส้นผมของท่านสักเส้นหนึ่งจะไม่ตกถึงดินฉันนั้น เพราะในวันนี้ท่านได้กระทำศึกด้วยกันกับพระเจ้า□ ประชาชนไล่โยนาธานไว้ ท่านจึงไม่ถึงตาย 46 แล้วซาอูลก็เลิกทัพไม่ติดตามคนฟีลิสเตีย และคนฟีลิสเตียกลับไปยังที่อยู่ของตน 47 เมื่อซาอูลได้รับตำแหน่งกษัตริย์เหนืออิสราเอลนั้น พระองค์ได้ทรงต่อสู้บรรดาศัตรูทุกด้าน ต่อสู้กับโมอับ กับชนอัมโมน กับเอโดม กับบรรดา กษัตริย์

ตรียแห่งโศบาห์ และกับคนฟีลิสเตีย ไม่ว่าพระองค์จะหันไปทางไหน พระองค์ก็ทรงกระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป 48 พระองค์ทรงรวบรวมกองทัพ และทรงโจมตีพวกอามาเลช และทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่เข้าปล้นเขา 49 ฝ่ายโอรสของซาอูล มีโยนาธาน อิชีวี มัลคีชวา และชื่อธิดาทั้งสองของพระองค์คือ คนห้วยปีชื่อเมราบ และชื่อผู้น้องคือมีคาล 50 ชื่อแม่เสีของซาอูลคืออาหิโนอัม บุตรสาวของอาหิมาอัส และชื่อแม่ทัพของพระองค์ คืออับเนอร์ บุตรชายเนอร์ ลุงของซาอูล 51 คีซเป็นบิดาของซาอูล และเนอร์ผู้เป็นบิดาของอับเนอร์ เป็นบุตรชายของอาบีเอล 52 ตลอดรัชกาลของซาอูลมีสงครามอย่างรุนแรงกับคนฟีลิสเตียอยู่เสมอ เมื่อซาอูลทรงเห็นผู้ใดเป็นคนแข็งแรงแหริ่งหรือเป็นคนแก่ล้าก็ทรงนำมาไว้ใช้ใกล้พระองค์

15

ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างสุดใจเรื่องคนอามาเลช

1 ซามูเอลก็เรียนซาอูลว่า พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาเจิมท่านเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านฟังเสียงพระวอนของพระเยโฮวาห์ 2 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เราจะลงโทษอามาเลชในการที่สกัดทางอิสราเอลเมื่อเขาออกจากอียิปต์ 3 บัดนี้ท่านจงไปโจมตีอามาเลช และทำลายบรรดาที่เขา มีนั่นเสียให้สิ้นเชิง อย่าปราณีเขาเลย จงฆ่าเสียทั้งผู้ชายผู้หญิง ทั้งทารกและเด็กที่ยังดูดนม ทั้งวัว แกะ อูฐ และลา 4 ดังนั้นซาอูลจึงรวบรวมพวกพลและตรวจพลที่ตำบลเทลอิม ได้ทหารราบสองแสนคนและคนยูดาห์หนึ่งหมื่นคน 5 ซาอูลก็ทรงยกกองทัพมายังเมืองแห่งหนึ่งของคนอามาเลช และตั้งขุมอยู่ในหุบเขา 6 และซาอูลตรัสแก่คนเค

ในด้าว่า □ไปเกิด จงแยกไปเสีย ลงไปเสียจากคนอามาเลข เกรงว่าเราจะทำลายพวกท่านไปพร้อมกับเขา เพราะท่านทั้งหลายได้แสดงความเมตตาต่อคนอิสราเอลทั้งหลายเมื่อเขาแยกออกมาจากอียิปต์□ ดังนั้นคนเคไนต์ก็แยกออกไปจากคนอามาเลข ⁷ และซาอูลก็ทรงกระทำให้คนอามาเลขพ่ายแพ้ ตั้งแต่เมืองฮาริลาห์ไกลไปจนถึงเมืองซูร์ ซึ่งอยู่ด้านหน้าอียิปต์⁸ ทรงจับอากั๊กษัตริย์ของคนอามาเลขได้ทั้งเป็น และได้ฆ่าฟันประชาชนเสียอย่างสิ้นเชิงด้วยคมดาบ ⁹ แต่ซาอูลและประชาชนได้ไว้ชีวิตอากั๊ก และที่ดีที่สุดของแกะกับวัว และสัตว์อื่นที่อยู่กับลูกแกะ และสิ่งดี ๆ ทั้งหมด ไม่ยอมทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง ทุกสิ่งที่เขาดูถูกและไร้ค่า เขาก็ทำลายเสียสิ้น ¹⁰ แล้วพระวณะแห่งพระเยโฮวาห์มายังซามูเอลว่า ¹¹ □เราเสียใจแล้วที่เราได้ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ เพราะเขาได้หันกลับเสียจากการตามเรา และไม่ได้กระทำตามบัญญัติของเรา□ และซามูเอลก็โกรธจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ คินยังรุ่ง ¹² และซามูเอลลุกขึ้นแต่เช้าตรู่เพื่อจะไปหาซาอูลในเช้าวันนั้น และมีคนไปเรียนซามูเอลว่า □ซาอูลเสด็จมาที่ภูเขาคารเมล และดูเถิด ทรงมาสร้างที่ระลึกของพระองค์ แล้วก็หันและผ่านเรื่อยไปจนลงไปถึงกิลกาล□ ¹³ และซามูเอลก็มาหาซาอูล และซาอูลเรียนท่านว่า □ขอพระเยโฮวาห์อวยพระพรท่านเถิด ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์แล้ว□ ¹⁴ และซามูเอลกล่าวว่า □ถ้าอย่างนั้นเสียงแกะที่ร้องเข้าหูข้าพเจ้ากับเสียงวัวที่ข้าพเจ้าได้ยินหมายความว่าอะไร□ ¹⁵ ซาอูลตอบว่า □เขาทั้งหลายได้นำมาจากคนอามาเลข เพราะพวกพลได้ไว้ชีวิตแกะและวัวที่ดีที่สุด เพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน นอกจากนี้เราทั้งหลายก็ได้ทำลายเสียสิ้น□ ¹⁶ แล้ว

ซามูเอลจึงเรียนซาอูลว่า □ให้รอก่อน ข้าพเจ้าจะขอเรียนท่านว่า พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไรคืนนี้□ และซาอูลก็เรียนท่านว่า □จงกล่าวไปเถิด□ 17 และซามูเอลเรียนว่า □แม้ท่านเป็นแต่ผู้เล็กน้อยในสายตาของท่านเอง ท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประมุขของบรรดาตระกูลอิสราเอล และพระเยโฮวาห์ก็ทรงเจิมท่านไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลมิใช่หรือ 18 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ท่านออกไปประกอบกิจ ตรัสว่า □จงไปทำลายคนอามาเลขคนบาปหนาเสียให้สิ้นเชิง และต่อสู้กับเขาจนกว่าเขาจะถูกผลาญเสียหมด□ 19 เหตุใดท่านจึงไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่ไปฉกฉวยทรัพย์สิ่งของต่างๆ และกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์□ 20 และซาอูลเรียนซามูเอลว่า □ข้าพเจ้าได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์แล้ว ข้าพเจ้าได้ไปประกอบกิจตามที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าได้คุมตัวอากักกษัตริย์แห่งคนอามาเลขมา และข้าพเจ้าก็ได้ทำลายคนอามาเลขเสียอย่างสิ้นเชิง 21 แต่พวกพลได้เก็บส่วนของทรัพย์เชลยรวมทั้งแกะและวัว ส่วนที่ดีที่สุดจากของซึ่งกำหนดให้ทำลายเสียให้สิ้นเชิงนั้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องสัตวบูชาแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่ในเมืองกิลังกา□ 22 และซามูเอลกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชามากเท่ากับการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์หรือ ดูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้ 23 เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความดีอวดก็ เป็นเหมือนความชั่วช้า และการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวณะของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่ง

กษัตริย์^{๒๔} และซาอูลเรียนซามูเอลว่า ข้าพเจ้าได้กระทำบาปแล้ว เพราะข้าพเจ้าได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์และคำของท่าน เพราะข้าพเจ้าเกรงกลัวประชาชนและยอมฟังเสียงของเขาทั้งหลาย^{๒๕} เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านโปรดอภัยบาปของข้าพเจ้า และขอกลับไปกับข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้นมัสการพระเยโฮวาห์^{๒๖} และซามูเอลเรียนซาอูลว่า ข้าพเจ้าจะไม่กลับไปกับท่าน เพราะท่านทอดทิ้งพระวอนะของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงถอดท่านจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล^{๒๗} พอซามูเอลหันจะไปซาอูลก็ได้ยึดชายเสื้อของท่านไว้และเสื้อนั้นก็ขาด^{๒๘} และซามูเอลเรียนท่านว่า ข้าพเจ้าได้ทรงฉีกราชอาณาจักรอิสราเอลเสียจากท่านแล้ว และทรงมอบให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าท่าน^{๒๙} ยิ่งกว่านี้ผู้ทรงเป็นกำลังของอิสราเอลจะไม่มสาหรือกลับใจ เพราะว่าพระองค์หาใช้มนุษย์ที่จะกลับใจไม่^{๓๐} ฝ่ายซาอูลจึงเรียนว่า ข้าพเจ้าได้กระทำบาปแล้ว แต่บัดนี้ขอท่านให้เกียรติแก่ข้าพเจ้า ต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของประชาชนของข้าพเจ้า และต่อหน้าคนอิสราเอล ขอกลับไปกับข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้นมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน^{๓๑} ซามูเอลจึงกลับตามซาอูลไป และซาอูลก็นมัสการพระเยโฮวาห์^{๓๒} แล้วซามูเอลกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงนำอากั๊กกษัตริย์ของคนอามาเลขมาให้ข้าพเจ้า^{๓๓} และอากั๊กก็เข้ามาหาท่านด้วยหน้าตาเบิกบาน อากั๊กกล่าวว่า ความขมขื่นแห่งความตายก็ผ่านพ้นไปแน่แล้ว^{๓๓} ฝ่ายซามูเอลกล่าวว่า ดาบของท่านได้กระทำให้ผู้หญิงไรบุตรฉันใด มารดาของท่านจะไรบุตรในหมู่พวกผู้หญิงทั้งหลายนั้นนั้น^{๓๔} และซามูเอลก็ฟันอากั๊กเสียเป็นท่อนๆต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่โนกิลกาล^{๓๔} ฝ่ายซามูเอลก็ไปรามาห์ และซาอูลก็เสด็จขึ้นไปยังวังของพระองค์ที่กิเบอาห์แห่งซาอูล^{๓๕} และ

ซามูเอลไม่มาพบซาอูลอีกจนวันสิ้นชีพ แต่ซามูเอลได้ไศกเศร่าเพราะซาอูล และพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยที่ได้ทรงกระทำให้ซาอูลเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

16

พระเจ้าทรงเลือกดาวิดให้เป็นกษัตริย์

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า □เจ้าจะเป็นทุกซ์เรื่องซาอูลนานเท่าใดเล่า เมื่อเราถอดเขาจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลแล้ว จงเติมน้ำมันให้เต็มเขาสัตว์ของเจ้า แล้วก็ไปเถอะ เราจะใช้เจ้าไปหาเจสซีชาวเบธเลเฮม เพราะว่าในหมู่พวกบุตรชายของเขาเราจัดเตรียมกษัตริย์องค์หนึ่งไว้แล้วสำหรับเรา□ 2 ซามูเอลก็กราบทูลว่า □ข้าพระองค์จะไปอย่างไรได้ ถ้าซาอูลได้ยินเขาคงฆ่าข้าพระองค์เสีย□ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □จงนำวัวตัวเมียไปกับเจ้าตัวหนึ่ง และกล่าวว่า □ข้าพเจ้ามาถวายสัตว์บูชาแด่พระเยโฮวาห์□ 3 จงเชิญเจสซีมาที่การถวายสัตว์บูชานั้น แล้วเราจะสำแดงให้เจ้ารู้ว่าเจ้าควรจะทำประการใด เจ้าจงเจิมให้เราผู้ซึ่งเราจะบอกชื่อแก่เจ้า□ 4 ซามูเอลก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และมาที่เบธเลเฮม พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นก็ตัวสันออกมาหาท่านกล่าวว่า □ท่านมาอย่างสันติหรือ□ 5 และซามูเอลตอบว่า □มาอย่างสันติ เรามาถวายสัตว์บูชาแด่พระเยโฮวาห์ จงชำระตัวของท่านให้บริสุทธิ์ และขอเชิญมาที่การถวายสัตว์บูชากับเรา□ และซามูเอลก็ชำระตัวเจสซีและบุตรชายทั้งหลายของท่านให้บริสุทธิ์ และเชิญเขาเหล่านั้นให้ไปยังการถวายสัตว์บูชา 6 อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายมาแล้วท่านก็มองเห็นเอลีอับจึงคิดว่า □ผู้ที่พระองค์ทรงให้เจิมไว้ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แน่แล้ว□ 7 แต่พระเยโฮวาห์

ตรัสกับซามูเอลว่า □อย่ามองดูที่รูปร่างหน้าตาหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตร ไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู ด้วยว่ามนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจิตใจ□ 8 แล้วเจสซีกีเรียกอาบินาดับให้เดินผ่านหน้าซามูเอล ท่านกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้□ 9 แล้วเจสซีให้ซั่มมาห์เดินผ่านไป และท่านก็กล่าวว่า □พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้□ 10 แล้วเจสซีให้บุตรชายทั้งเจ็ดคนเดินผ่านหน้าซามูเอล และซามูเอลบอกกับเจสซีว่า □พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกคนเหล่านี้□ 11 แล้วซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า □บุตรชายของท่านอยู่ที่นี้หมดแล้วหรือ□ เจสซีตอบว่า □ยังมีคนสุดท้ายอีกคนหนึ่ง ดูเถิด เขากำลังเลี้ยงแกะอยู่□ และซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า □จงใช้คนไปตามเขามา เพราะเราจะไม่ยอมนั่งจนกว่าเขาจะมาที่นี่□

ดาวิดได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์

12 เจสซีก็ใช้คนไปนำเขามา ฝ่ายเขาเป็นคนผิวแดงๆ มีใบหน้าสวยและรูปร่างงามน่าดู และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □จงลุกขึ้นเจิมตั้งเขาไว้ เพราะเป็นคนนี้แหละ□ 13 ซามูเอลจึงนำขวดเขาน้ำมันและเจิมตั้งเขาไว้ท่ามกลางพี่ชายของเขา และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็สวมทับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป และซามูเอลก็ลุกขึ้นกลับไปยังรามาห์

เมื่อดาวิดติดพิณแล้วซาอูลก็ทรงข่มขืนขึ้นและหายดี

14 ฝ่ายพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็พรากจากซาอูล และวิญญาณชั่วจากพระเยโฮวาห์ก็ทรงมานซาอูล 15 และพวกมหาดเล็กของซาอูลก็กราบทูลว่า □ดูเถิด บัดนี้วิญญาณ

ชั่วจากพระเจ้ากำลังทรงมานพระองค์อยู่ 16 ขอเจ้านายของ
 ข้าพระองค์ทั้งหลาย จงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ผู้ที่อยู่
 ต่อพระพักตร์พระองค์ให้หาคนที่มีฝีมือในการตีดพิณเขาคู่
 และต่อมาเมื่อวิญญานชั่วจากพระเจ้าสิงพระองค์ ก็ให้เขา
 ตีดพิณเขาคู่แล้วพระองค์จะหายดี 17 ซาอูลก็รับสั่งผู้รับใช้
 ของพระองค์ว่า ๑จงไปหาชายคนหนึ่งที่ดีพิณได้ดีมาให้เรา
 นำเขามาหาเรา 18 คนหนึ่งในพวกผู้รับใช้ทูลว่า ๑ดูเถิด ข้า
 พระองค์เห็นบุตรชายคนหนึ่งของเจสซีชาวเบธเลเฮม เป็น
 ผู้มีฝีมือในการตีดพิณ เป็นคนกล้าหาญ เป็นนักรบ เฉลียว
 ฉลาดในกิจการงาน และเป็นคนมีหน้าตาดีและพระเยโฮวาห์
 ทรงสถิตกับเขา 19 เพราะฉะนั้นซาอูลจึงส่งผู้สื่อสารไปยัง
 เจสซีกล่าวว่า ๑จงให้ดาวิดบุตรชายของท่านผู้อยู่กับแกะนั้น
 มาหาเรา 20 และเจสซีก็จัดลาตัวหนึ่งบรรทุกขนมปัง และ
 ฤงหนึ่งใส่น้ำองุ่นฤงหนึ่ง กับลูกแพะตัวหนึ่ง ผ่าไปกับดา
 วิดบุตรชายของท่านให้ถวายซาอูล 21 ดาวิดก็มาเฝ้าซาอูล
 และเข้ารับราชการ ซาอูลก็ทรงรักดาวิดมาก ดาวิดก็ได้เป็น
 คนถือเครื่องอาวุธของซาอูล 22 และซาอูลทรงส่งข่าวไปยัง
 เจสซีว่า ๑เราขอร้องให้ท่าน โปรดอนุญาตให้ดาวิดมายืนอยู่
 เบื้องหน้าเราเถิด เพราะเขาเป็นที่โปรดปรานในสายตาของ
 เรา 23 อยู่มาเมื่อวิญญานชั่วจากพระเจ้ามาสิงซาอูลเมื่อไร
 ดาวิดก็หยิบพิณเขาคู่ใช้มือตีดถวาย ซาอูลก็ทรงชุ่มชื้นขึ้น
 และหายดี และวิญญานชั่วก็พราวจากพระองค์ไป

17

โกลิอัทมนุษย์ยักษ์ของคนฟีลิสเตียทำตายคนอิสราเอล

1 ฝ่ายคนฟีลิสเตียก็รวบรวมกองทัพเพื่อจะทำสงคราม เขามาชุมนุมกันอยู่ที่ตำบลโสโคห์ ซึ่งเป็นเขตยูดาห์ และตั้งค่ายอยู่ระหว่างตำบลโสโคห์กับตำบลอาเซคาห์ที่เอเฟสดัมมิม 2 และซาอูลกับคนอิสราเอลก็ชุมนุมกัน และตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเอลาห์ และวางแนวไว้ต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย 3 คนฟีลิสเตียยืนอยู่ที่ภูเข้างหนึ่ง และคนอิสราเอลยืนอยู่ที่ภูเข้างอีกข้างหนึ่ง มีหุบเขาคั่นกลาง 4 มีผู้หนึ่งชื่อโกลีอัทเป็นยอดทหารได้ออกมาจากค่ายคนฟีลิสเตีย เป็นชาวเมืองกัท สูงหกศอกคืบ 5 เขาสวมหมวกทองสัมฤทธิ์ไว้ที่ศีรษะ และสวมเสื้อเกราะ เสื้อเกราะนั้นหนักห้าพันเซเชลเป็นทองสัมฤทธิ์ 6 และสวมสนับแข้งทองสัมฤทธิ์ที่ขา และมีหอกทองสัมฤทธิ์แขวนอยู่ที่บ่า 7 ด้ามหอกนั้นเหมือนไม้กระพันทอผ้า ดัวหอกหนักหกร้อยเซเชลเป็นเหล็ก ทหารถือโล่ของเขาเดินออกหน้า 8 เขาออกมายืนตะโกนไปทางแนวอิสราเอลว่า □เจ้าทั้งหลายออกมาทำศึกทำไมเล่า ข้าเป็นคนฟีลิสเตียไม่ใช่หรือ เจ้าก็เป็นข้าของซาอูลไม่ใช่หรือ จงเลือกคนแทนพวกเจ้าให้เขาลงมาหาข้านี้ 9 ถ้าเขาสามารถสู้รบและฆ่าตัวข้าได้ พวกเราจะยอมเป็นข้าของพวกเจ้า แต่ถ้าข้าชนะเขาและฆ่าเขาตาย แล้วพวกเจ้าต้องเป็นข้าของพวกเรา และรับใช้เรา□ 10 และคนฟีลิสเตียคนนั้นกล่าวว่า □วันนี้ข้าขอท้ากองทัพอิสราเอล จงส่งคนมาสู้กันเถิด□ 11 เมื่อซาอูลและคนอิสราเอลทั้งสิ้น ได้ยินถ้อยคำของคนฟีลิสเตียคนนั้น เขาทั้งหลายก็ท้อใจและกลัวมาก 12 ฝ่ายดาวิดเป็นบุตรชายของชาวเอฟราธาห์คนหนึ่งแห่งเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ ชื่อเจสซี ผู้มีบุตรชายแปดคน ในรัชกาลของซาอูล ชายคนนี้เป็นคนแก่แล้ว เป็นคนอายุมาก 13 บุตรชายใหญ่สามคนของเจสซีก็ติดตามซาอูลไปทำศึกแล้ว ชื่อของบุตรชายสามคนที่ไปทำศึกนั้นคือ บ

ตรหัวปีเอลีอับ คนถัดมาอาบีนาดับ และคนที่สามซั่มมาห์¹⁴
ดาวิดเป็นบุตรสุดท้อง พี่ชายทั้งสามคนก็ตามซาอูลไปแล้ว

ดาวิดไปยังค่ายทหารของซาอูล

¹⁵ แต่ดาวิดกลับจากซาอูลไปเลี้ยงแกะของบิดาที่เบธเลเฮม ¹⁶ คนฟีลิสเตียคนนั้นได้ออกมายืนอยู่ทั้งเช้าและเย็นตั้งสี่สิบวัน ¹⁷ เจสซีสั่งดาวิดบุตรชายของตนว่า "ข้าวคั่วหนึ่งเอฟาห์หนึ่ง และขนมปังสิบก้อนนี้ อันจัดไว้ให้พวกพี่ชายของเจ้า จงเอาไปให้พี่ชายของเจ้าที่ค่ายเร็วๆ" ¹⁸ และจงนำเนยแข็งสิบชิ้นนี้ไปให้แก่ผู้บังคับกองพันของเขาด้วย ดูว่าพี่ชายของเจ้าทุกซั่มอย่างไร แล้วรับของฝากมาจากเขาบ้าง" ¹⁹ ฝ่ายซาอูลกับเขาทั้งหลายและคนอิสราเอลทั้งปวงอยู่ที่หุบเขาเอลาห์สู้รบกับคนฟีลิสเตียอยู่ ²⁰ ดาวิดจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด และทิ้งแกะไว้กับผู้ดูแลนาเสบียงอาหารเดินทางไปตามที่เจสซีได้บัญชาแก่เขา และเขาก็มาถึงเขตค่ายขณะเมื่อกองทัพกำลังยกออกไปสู่แนวรบพลางร้องกราวศึก ²¹ คนอิสราเอลกับคนฟีลิสเตียก็ยกมาจะปะทะกันกองทัพปะทะ กองทัพ ²² ดาวิดก็ มอบ สัมภาระ ไว้กับผู้ดูแลกองสัมภาระ และวิ่งไปที่แนวรบไปทักทายพี่ชายของตน ²³ เมื่อเขากำลังพูดกันอยู่ ดูเถิด คนฟีลิสเตียชาวเมืองก็ท ยอดทหารที่ชื่อโกลีอัทออกมาจากแนวรบฟีลิสเตีย กล่าวทำอย่างแต่ก่อนและดาวิดก็ได้ยิน ²⁴ เมื่อบรรดาคนอิสราเอลเห็นชายคนนั้นก็วิ่งหนีเขาไป กลัวเขามาก ²⁵ คนอิสราเอลพูดว่า "เจ้าเคยเห็นคนที่ออกมานั้นหรือ เขาออกมาทำทนายอิสราเอลแท้ๆ ถ้าใครฆ่าเขาได้ กษัตริย์จะพระราชทานทรัพย์ให้เขามากมาย และจะมอบราชธิดาให้ด้วย และกระทำให้วงศ์วานบิดาของเขาเป็นคนยกเว้นการเกณฑ์ในอิสราเอล" ²⁶ และดาวิดกล่าวแก่ชายคนที่ยืนอยู่ข้างเขาว่า "เขาจะอย่างไร

แก่คนที่ฆ่าคนฟีลิสเตียคนนี้ได้ และนำเอาความเหี้ยมหยามอิสราเอลไปเสีย คนฟีลิสเตียผู้มิได้เข้าสู่หนัดคนนี่คือใครเล่า เขาจึงมาทำทายกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่□
 27 ประชาชนก็ตอบเขาอย่างเดียวกันว่า □ผู้ที่ฆ่าเขาได้ก็จะได้รับดังที่กล่าวมาแล้วนั้น□ 28 ฝ่ายเอลีอับพี่ชายหิวปีได้ยินคำที่ดาวิดพูดกับชายคนนั้น เอลีอับก็โกรธดาวิดกล่าวว่า □เจ้าลงมาทำไม เจ้าทิ้งแกะไม่ก็ตัวที่ถิ่นทุรกันดารไว้กับใคร ข้ารู้ถึงความทะเยอทะยานของเจ้า และความคิดชั่วของเจ้า เพราะเจ้าลงมาเพื่อจะมาดูเขารบกัน□ 29 ดาวิดจึงตอบว่า □ผมได้ทำอะไรไปแล้วเล่า ไม่มีเหตุผลหรือ□

ดาวิดฆ่าโกลิอัทด้วยหินก้อนหนึ่งและสายสลิง

30 เขาจึงหันไปหาคนอื่นเสีย และพูดอย่างเดียวกัน และประชาชนก็ตอบแก่เขาอย่างครวญคราง 31 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินคำที่ดาวิดพูด เขาทั้งหลายก็เล่าความให้ซาอูลทราบ ซาอูลจึงใช้คนให้มาตามดาวิด 32 ดาวิดก็ทูลซาอูลว่า □อย่าให้จิตใจของผู้ใดฟ่อไปเพราะชายคนนั้นเลย ผู้รับใช้ของพระองค์จะไปสู้รบกับคนฟีลิสเตียคนนี่□ 33 และซาอูลกล่าวว่า □เจ้าไม่สามารถที่จะไปสู้รบกับชายฟีลิสเตียคนนั้นดอก เพราะเจ้าเป็นแต่เด็กหนุ่ม และเขาเป็นทหารชำนาญศึกมาตั้งแต่หนุ่มๆแล้ว□ 34 แต่ดาวิดทูลซาอูลว่า □ผู้รับใช้ของพระองค์เคยดูแลแกะของบิดา และเมื่อมีสิงโตหรือหมีมาเอาลูกแกะตัวหนึ่งไปจากฝูง 35 ข้าพระองค์ก็ไล่ตามฆ่ามัน และช่วยลูกแกะนั้นให้พ้นมาจากปากของมัน ถ้ามันลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็จับหนวดเคราของมัน และทุบตีมันจนตาย 36 ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ฆ่าสิงโตและหมีนั้นมาแล้ว คนฟีลิสเตียผู้มิได้เข้าสู่หน

๓๗ คนนี้ก็เหมือนสัตว์เหล่านั้นตัวหนึ่ง ด้วยเขาได้ทำท่ายกกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ๓๗ และดาวิดทูลต่อไปว่า ๓๘ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากเท้าของสิงโตและจากเท้าของหมี จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือของคนฟีลิสเตียคนนี้ ๓๘ และซาอูลจึงตรัสแก่ดาวิดว่า ๓๙ ไปเถอะ และพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับเจ้า ๓๘ แล้วซาอูลก็ทรงเอาเครื่องอาวุธของพระองค์สวมให้ดาวิด ทรงสวมหมวกทองสัมฤทธิ์บนศีรษะของเขา และสวมเสื้อเกราะให้เขา ๓๙ และดาวิดก็คาดดาบที่เครื่องอาวุธ เขาลองเดินดูก็เห็นว่าใช้ไม่ได้ เพราะเขาไม่ชิน แล้วดาวิดจึงทูลซาอูลว่า ๔๐ ข้าพระองค์จะสวมเครื่องเหล่านี้ไปไม่ได้ เพราะว่าข้าพระองค์ไม่ชิน ๔๐ ดาวิดจึงปลดออกเสีย ๔๐ แล้วจึงถือไม้เท้ายาวไว้ และเลือกก้อนหินเกลี้ยงจากลำธารได้ห้าก้อน จึงใส่ในย่ามผู้เลี้ยงแกะของเขาในถุงของเขาและมีมือถือ sling อยู่ เขาก็เข้าไปใกล้คนฟีลิสเตียคนนั้น ๔๑ คนฟีลิสเตียนนั้นก็ออกมาใกล้ดาวิด พร้อมกับคนถือโล่เดินออกหน้า ๔๒ เมื่อคนฟีลิสเตียมมองไปรอบๆ และเห็นดาวิดก็ดูถูกเขา เพราะเขาเป็นแต่คนหนุ่ม ผิวแดงๆ และมีใบหน้างดงาม ๔๓ คนฟีลิสเตียจึงพูดกับดาวิดว่า ๔๔ ข้าเป็นหมาหรือเจ้าจึงถือไม้เท้ามาหาข้า ๔๔ และคนฟีลิสเตียคนนั้นก็แข่งด่าดาวิดออกนามพระของตน ๔๔ คนฟีลิสเตียพูดกับดาวิดว่า ๔๕ มาหาข้านี้ ข้าจะเอาเนื้อของเจ้าให้กินในอากาศกับสัตว์ในทุ่งกิน ๔๕ แล้วดาวิดก็พูดกับคนฟีลิสเตียคนนั้นว่า ๔๖ ท่านมาหาข้าพเจ้าด้วยดาบ ด้วยหอก และด้วยหอกซัด แต่ข้าพเจ้ามาหาท่านในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ทำทายนั้น ๔๖ ในวันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงมอบท่านไว้ในมือข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะประหารท่าน และตัดศีรษะของท่านเสีย และในวันนี้ข้าพเจ้าจะให้ศพของกองทัพฟีลิสเตีย

แก่นกในอากาศและแก๊สตัวป่า เพื่อทั้งพิภพนี้จะทราบว่ามีพระเจ้าพระองค์หนึ่ง ในอิสราเอล 47 และชุมนุมชนนี้ทั้งสิ้น จะทราบว่ายเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยด้วยดาบหรือด้วยหอก เพราะว่าการรบเป็นของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบท่านไว้ในมือของเราทั้งหลาย 48 อยู่มาเมื่อคนฟีลิสเตียคนนั้นลุกขึ้นเข้ามาใกล้เพื่อปะทะดาวิด ดาวิดก็วิ่งเข้าหาแนวรบเพื่อปะทะกับคนฟีลิสเตียคนนั้นอย่างรวดเร็ว 49 และดาวิดเอามือล้วงเข้าไปในย่ามหยิบหินก้อนหนึ่งออกมา แล้วเหวี่ยงหินก้อนนั้นด้วยสายสลิง ถูกคนฟีลิสเตียคนนั้นที่หน้าผาก ก้อนหินจมเข้าไปในหน้าผาก เขาก็ล้มหน้าคว่ำลงที่พื้น 50 ดังนั้นดาวิดก็ชนะคนฟีลิสเตียคนนั้นด้วยสลิงและก้อนหินก้อนหนึ่ง และคว่ำคนฟีลิสเตียคนนั้นลง และฆ่าเขาเสีย ดาวิดไม่มีดาบอยู่ในมือ 51 ดังนั้นแล้วดาวิดจึงวิ่ง ไปยืนอยู่เหนือคนฟีลิสเตียคนนั้น หยิบดาบของเขาชักออกจากฝักฆ่าเขา เสียและตัดศีรษะของเขาออกเสียด้วยดาบเล่มนั้น เมื่อคนฟีลิสเตียเห็นว่ายอดทหารของเขาตายเสียแล้วก็พากันหนีไป 52 คนอิสราเอลกับคนยูดาห์ก็ลุกขึ้นโห่ร้องไล่ติดตามคนฟีลิสเตียไกลไปจนถึงหุบเขาและถึงประตูเมืองเอโครน ทหารฟีลิสเตียที่บาดเจ็บจึงล้มลงตามทางจากซาอาราอิม ไกลไปจนถึงเมืองกัทและเมืองเอโครน 53 และคนอิสราเอลก็กลับมาจาก การไล่ติดตามคนฟีลิสเตีย และมาปล้นค่ายของเขา 54 ดาวิดก็นำศีรษะของคนฟีลิสเตียคนนั้นมาที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาเอาเครื่องอาวุธของเขาไว้ที่เต็นท์ของตนแล้ว 55 เมื่อซาอูลทรงเห็นดาวิดออกไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย จึงตรัสถามอับเนอร์แม่ทัพของพระองค์ว่า ๐อับเนอร์ ชายหนุ่มคนนี้เป็นลูกของใคร ๐ และอับเนอร์ทูลว่า ๐โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพระองค์ไม่ทราบ ๐ 56 กษัตริย์จึงรับสั่งว่า ๐ไปสืบถามดูว่า เจ้าหนุ่มคนนั้นเป็นลูกของใคร ๐

57 เมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตีย อับเนอร์ก็มาพาตัวเขาเข้าไปเฝ้าซาอูลถือศิระของคนฟีลิสเตียคนนั้นไปด้วย 58 ซาอูลจึงตรัสถามเขาว่า □เจ้าหนุ่มเอ๋ย เจ้าเป็นลูกของใคร□ และดาวิดทูลว่า □ข้าพระองค์เป็นบุตรของเจสซีชาวเบธเลเฮมผู้รับใช้ของพระองค์□

18

ความรักของโยนาธานกับดาวิด

1 อยู่มาเมื่อดาวิดทูลซาอูลเสร็จแล้ว จิตใจของโยนาธานก็ผูกสมักรักใคร่กับจิตใจของดาวิด และโยนาธานก็รักเธออย่างรักชีวิตของตนเอง 2 และวันนั้นซาอูลก็ทรงกักตัวเธอไว้ ไม่ยอมให้เธอกลับไปบ้านบิดาของเธอ 3 แล้วโยนาธานก็กระทำพันธสัญญากับดาวิด เพราะท่านรักเธออย่างกับรักชีวิตของตนเอง 4 โยนาธานก็ถอดเสื้อคลุมออกมามอบให้แก่ดาวิดพร้อมทั้งเครื่องแต่งตัว ดาบ คันธนู และเข็มขัดด้วย 5 และดาวิดก็ออกไปประพடுத்தตัวอย่างเฉลียวนลาดไม่ว่าซาอูลจะใช้เธอไป ณ ที่ใด ดังนั้นซาอูลจึงทรงตั้งเธอให้อยู่เหนือนักรบทั้งหลาย เธอก็เป็นที่ยอมรับในสายตาประชาชน และในสายตาข้าราชการทั้งปวงของซาอูลด้วย 6 อยู่มาเมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตียนั้นกำลังเดินทางอยู่ พวกผู้หญิงก็ออกมาจากบรรดาหัวเมืองอิสราเอล ร้องเพลงและเต้นรำต้อนรับกษัตริย์ซาอูล ด้วยรำมะนา ด้วยความเบิกบานสำราญใจ และด้วยเครื่องดนตรี 7 และเมื่อพวกผู้หญิงเต้นรำรื่นเริงกันอยู่นั้นก็ขับร้องรับกันว่า □ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ□

ซาอูลอิจฉาดาวิดจึงพยายามฆ่าดาวิดเสีย

8 ซาอูลทรงกริ้วนัก คำที่ร้องกันนั้นไม่เป็นทีพอพระทัย พระองค์เลย พระองค์ตรัสว่า □เขาสรรเสริญดาวิดว่าฆ่าคนเป็นหมื่นๆ ส่วนเราเชื่อว่าฆ่าแต่เพียงเป็นพันๆ ดาวิดจะได้อะไรอีกเล่านอกจากราชอาณาจักร□ 9 ซาอูลก็ทรงใช้สายดาจับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป 10 อยู่มาในวันรุ่งขึ้น วิญญาณชั่วจากพระเจ้าก็เข้าสิงซาอูล ซาอูลก็ทรงพยากรณ์ อยู่ในวังของพระองค์ ดาวิดก็กำลังติดพิณอย่างที่เธอเคยติดถวายทุกวันมา ซาอูลทรงถือหอกอยู่ 11 และซาอูลก็ทรงพุ่งหอก ด้วยนึกว่า □ข้าจะปักดาวิดให้ติดกับผนังเสีย□ แต่ดาวิดก็หนีไปจากพระพักตร์พระองค์ได้ถึงสองครั้ง 12 ซาอูลก็ทรงกลัวดาวิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ แต่ทรงพรากจากซาอูลแล้ว 13 ดังนั้นซาอูลจึงรับสั่งให้ย้ายดาวิดไปให้พ้นพระพักตร์ ตั้งเป็นผู้บังคับการกองพัน และเธอได้เข้าออกอยู่ต่อหน้าประชาชน 14 ดาวิดกระทำอย่างเฉลียวฉลาดในทุกประการ และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ 15 เมื่อซาอูลทรงเห็นว่าดาวิดได้กระทำอย่างเฉลียวฉลาดยิ่ง ก็ทรงเกรงกลัวดาวิด 16 แต่คนอิสราเอลและคนยูดาห์ทั้งสิ้นรักดาวิด เพราะเธอเข้าออกต่อหน้าเขาทั้งหลาย 17 ฝ่ายซาอูลจึงรับสั่งกับดาวิดว่า □ดูเถิด นี่คือนบุตรสาวคนโตของเรา ชื่อเมราบ เราจะมอบแม่นางให้เป็นภรรยาของเธอ ขอแต่เธอจงเป็นคนกล้าหาญและสู้ศึกของพระเยโฮวาห์เท่านั้น□ เพราะซาอูลทรงดำริว่า □อย่าให้มือของเราแตะต้องเขาเลย ให้มือคนฟีลิสเตียแตะต้องเขาดีกว่า□ 18 ดาวิดทูลซาอูลว่า □ในอิสราเอลข้าพระองค์คือผู้ใด ชีวิตของข้าพระองค์คืออะไร หรือเรือนบรรพบุรุษของข้าพระองค์คือผู้ใด ที่ข้าพระองค์ควรจะเป็นราชบุตรเขยของกษัตริย์□ 19 แต่อยู่มา เมื่อถึงเวลาที่จะทรงยกเมราบราชธิดาของซาอูลให้

เป็นภรรยาของดาวิด แม่นางก็ถูกยกให้เป็นภรรยาของอาดริเอลชาวเมโหลลาห์

ดาวิดแต่งงานกับมีคาลราชธิดาของซาอูล

20 ฝ่ายมีคาลราชธิดาของซาอูลนั้นรักดาวิด มีคนเอาเรื่องไปทูลซาอูล เรื่องนี้เป็นที่พอพระทัยพระองค์²¹ ซาอูลทรงดำริว่า □ให้เรายกแม่นางให้แก่เธอ แม่นางจะได้เป็นกับดักเธอ และมีมือของคนฟีลิสเตียจะได้ต่อสู้เธอ□ ดังนั้นซาอูลจึงรับสั่งแก่ดาวิดว่า □วันนี้เธอจะเป็นบุตรเขยของเรา เช่นเดียวกัน□²² ซาอูลทรงบัญชามหาดเล็กกว่า □จงพูดเป็นส่วนตัวกับดาวิดว่า □ดูเถิด กษัตริย์พอพระทัยในเธอ และบรรดามหาดเล็กของพระองค์ก็รักเธอ เพราะฉะนั้นบัดนี้จงเป็นบุตรเขยของกษัตริย์เถิด□ □²³ และมหาดเล็กของซาอูลพูดเรื่องนี้ให้ดาวิดฟัง ดาวิดก็ถามว่า □ท่านทั้งหลายเห็นว่า ที่จะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยอยู่หรือ ด้วยข้าพเจ้าเป็นแต่คนจน และไม่มีชื่อเสียงอะไรเลย□²⁴ และมหาดเล็กของซาอูลจึงทูลว่า □ดาวิดพูดอย่างนั้นอย่างนี้□²⁵ ซาอูลจึงรับสั่งว่า □เจ้าจงพูดเช่นนี้แก่ดาวิดว่า □กษัตริย์ไม่มีพระประสงค์จะเอาอะไร ในการแต่งงานเลย นอกจากหนึ่งปลายองคชาติของคนฟีลิสเตียสักหนึ่งร้อย เพื่อพระองค์จะทรงแก้แค้นศัตรูของกษัตริย์□ □ ฝ่ายซาอูลทรงดำริว่าจะให้ดาวิดตายเสียด้วยมือของคนฟีลิสเตีย²⁶ และเมื่อมหาดเล็กกล่าวคำเหล่านั้นให้ดาวิดฟัง ก็เป็นที่พอใจดาวิดที่จะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์ เวลาที่กำหนดไว้ยังไม่หมดไป²⁷ ดาวิดก็ลุกขึ้นไปพร้อมกับคนของเธอ ได้ฆ่าคนฟีลิสเตียเสียสองร้อยคน และดาวิดก็นำหนึ่งปลายองคชาติของคนเหล่านั้นมาถวายแก่กษัตริย์ครบจำนวน เพื่อเธอจะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์ ซาอูลจึงยกมีคาลพระราชธิดาของ

พระองค์ให้เป็นภรรยาของดาวิด 28 ซาอูลทรงเห็นและทราบ
ว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับดาวิด และมีคาลพระราชธิดา
ของซาอูลรักเธอ 29 ซาอูลทรงเกรงกลัวดาวิดมากยิ่งขึ้น ดั่ง
นั้นซาอูลจึงเป็นศัตรูของดาวิดเรื่อยมา 30 บรรดาเจ้านาย
แห่งคนฟีลิสเตียก็ออกมาทำสงคราม ต่อมาเมื่อเขาทั้งหลาย
จะออกมาแล้ว ดาวิดก็ได้กระทำอย่างเฉลียวฉลาดมากกว่า
บรรดาข้าราชการของซาอูล ชื่อเสียงของเธอจึงโด่งดังมาก

19

ซาอูลพยายามฆ่าดาวิดอีกครั้งหนึ่ง

1 ซาอูลตรัสกับโยนาธานราชบุตรและกับบรรดาผู้รับใช้
ของพระองค์ว่าให้เขาทั้งหลายฆ่าดาวิดเสีย 2 แต่โยนาธา
นราชบุตรของซาอูลพอใจในดาวิดมาก และโยนาธานก็บอก
ดาวิดว่า □ซาอูลเสด็จพ่อของฉันหาช่องจะฆ่าเธอเสีย เพราะ
ฉะนั้นบัดนี้ ขอจงระวังตัวให้ดีจนพຽนนี้เข้า จงอยู่เสียในที่ลับ
ซ่อนตัวไว้ 3 และฉันจะออกไปยืนอยู่ข้างๆเสด็จพ่อในทุ่งนา
ที่เธออยู่ และฉันจะกราบทูลเสด็จพ่อด้วยเรื่องของเธอ ถ้าฉัน
รู้เรื่องอะไรจะบอกให้ทราบ □ 4 โยนาธานกล่าวชมดาวิดให้
ซาอูลราชบิดาฟังทูลว่า □ขอภษัตริย์อย่าทรงกระทำบาปต่อ
ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์เลย เพราะดาวิดหาได้กระทำบาป
สิ่งใดต่อพระองค์ไม่ และการงานของเธอก็เป็นงานปฏิบัติ
พระองค์อย่างดี 5 เพราะเธอเสียงชีวิตของตน และประหาร
คนฟีลิสเตียนั้น และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้มีการช่วยให้
พ้นอย่างใหญ่หลวงเพื่ออิสราเอลทั้งปวง พระองค์ทรงเห็น
แล้วและทรงชื่นชมยินดี แต่ไฉนพระองค์จึงจะกระทำบาป
ต่อโลหิตที่ไร้ความผิด ด้วยการฆ่าดาวิดเสียอย่างปราศจาก
เหตุผล □ 6 ซาอูลก็ทรงฟังเสียงของโยนาธานและซาอูลจึง

ปฏิญาณว่า □พระเจ้าโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ดาวิด จะไม่ต้องถูกประหารชีวิตเลยฉันนั้น□ 7 และโยนาธานก็เรียก ดาวิด และโยนาธานแจ้งให้เธอทราบถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น และโยนาธานนำดาวิดเข้าเฝ้าซาอูล และดาวิดได้เข้าเฝ้าซาอูลอย่างแต่ก่อน 8 สงครามได้เกิดขึ้นอีก ดาวิดก็ออกไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และได้ฆ่าฟันเสียเป็นอันมาก เขาทั้งหลายจึงหนีไปเสียจากเธอ 9 แล้ววิญญาณชั่วจากพระเจ้าโฮวาห์ก็เข้ามาสิงซาอูล เมื่อพระองค์ประทับในวังของพระองค์ ทรงหอกอยู่ และดาวิดก็กำลังตีตีพิณถวาย 10 และซาอูลทรงพุ่งหอกหมายปักดาวิดให้ติดฝาผนัง แต่เธอก็หลบหนีพระพักตร์ซาอูลไป ซาอูลจึงทรงพุ่งหอกติดผนัง และดาวิดก็หลบหนีรอดไปได้ในคืนนั้น 11 ซาอูลทรงใช้ผู้สื่อสารไปที่บ้านของดาวิดเพื่อเฝ้าดูเธอ และเพื่อจะฆ่าเธอเสียในเวลาเช้า แต่มีคาลภรรยาของดาวิดบอกดาวิดว่า □ถ้าคืนนี้เธอไม่ช่วยชีวิตของเธอให้พ้น พรุ่งนี้เธอจะถูกฆ่าตาย□ 12 มีคาลจึงหย่อนดาวิดลงทางหน้าต่าง และเธอก็หนีรอดไป 13 มีคาลได้นำรูปเคาะพมาวางไว้บนเตียงนอน และวางหมอนขนแพะไว้ที่ศีรษะ เอาผ้าห่มคลุมไว้ 14 เมื่อซาอูลส่งผู้สื่อสารไปจับดาวิด มีคาลตอบว่า □เขาไม่สบาย□ 15 แล้วซาอูลส่งผู้สื่อสารนั้นให้ไปดูดาวิดอีก สั่งว่า □จงนำเขามาหาเราทั้งเตียง เพื่อเราจะได้ฆ่าเขาเสีย□ 16 เมื่อผู้สื่อสารเข้ามา ดูเกิด รูปเคาะพก็อยู่ในเตียง พร้อมกับหมอนขนแพะอยู่ที่ศีรษะ 17 ซาอูลรับสั่งถามมีคาลว่า □ไหนเจ้าจึงหลอกลวงเรา และปล่อยศัตรูของเราไปเสีย เขาจึงรอดพ้นไป□ และมีคาลทูลตอบซาอูลว่า □เธอพูดกับหม่อมฉันว่า □ปล่อยให้ฉันไปเถิด จะให้ฉันฆ่าเธอทำไมเล่า□ □

ดาวิดหนีพ้นจากซาอูลอย่างอัศจรรย์

18 ฝ่ายดาวิดก็หนีรอดไป เธอมาหาซามูเอลที่เมืองรามัท และเล่าทุกเรื่องที่ซาอูลได้ทรงกระทำแก่เธอให้ซามูเอลฟัง เธอและซามูเอลก็ไปอยู่เสียที่นาโยท 19 มีคนไปทูลซาอูลว่า ๒ ดูเถิด ดาวิดอยู่ที่นาโยทในเมืองรามัท ๒๐ ซาอูลก็รับสั่งให้ผู้สื่อสารไปจับดาวิด และเมื่อเขาไปเห็นหมู่ผู้พยากรณ์กำลังพยากรณ์อยู่ และซามูเอลยืนเป็นหัวหน้าเขาทั้งหลาย พระวิญญาณของพระเจ้าก็มาสติดกับผู้สื่อสารของซาอูล และเขาทั้งหลายก็พยากรณ์ด้วย 21 เมื่อมีคนไปทูลซาอูล พระองค์ก็ทรงใช้ผู้สื่อสารอื่นไป และคนเหล่านั้นก็พยากรณ์ด้วย ซาอูลทรงใช้ให้ผู้สื่อสารไปครั้งที่สาม เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ด้วย 22 ซาอูลก็เสด็จไปที่รามัทเอง มาถึงบ่อน้ำใหญ่ที่อยู่ในเมืองเศคู และรับสั่งถามว่า ๒ ซามูเอลกับดาวิดอยู่ที่ไหน ๒ มีคนทูลว่า ๒ ดูเถิด เขาทั้งสองอยู่ที่นาโยทในเมืองรามัท ๒๓ พระองค์จึงเสด็จไปที่นั่นยังนาโยทในเมืองรามัท และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์ด้วย ทรงดำเนินพลางพยากรณ์พลางจนเสด็จถึงนาโยทที่เมืองรามัท 24 พระองค์ทรงถอดฉลองพระองค์ออกด้วย และก็ทรงพยากรณ์ต่อหน้าซามูเอล และบรรทมเปลือยกายอยู่ตลอดวันนั้นและตลอดคืนนั้น ดังนั้นเขาจึงพูดกันว่า ๒ ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ ๒

20

โยนาธานป้องกันดาวิด

1 ดาวิดก็หนีจากนาโยทในเมืองรามัท และมาหาโยนาธานกล่าวว่า ๒ ข้าพเจ้าได้กระทำให้สิ่งใด อะไรเป็นความชั่วช้าของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้กระทำความผิดบาปอันใดต่อ

เสด็จพ่อของท่าน พระองค์จึงได้แสวงหาชีวิตของข้าพเจ้า□
 2 และโยนาธานจึงตอบเธอว่า □ขอพระเจ้าอวยยามให้เป็น
 เช่นนั้นเลย เธอไม่ต้องตายดอก ดูเถิด เสด็จพ่อจะมีได้ทรง
 กระทำการใหญ่่น้อยสิ่งใดโดยมิให้ฉันรู้ ทำไมเสด็จพ่อจะ
 ปิดบังเรื่องนี้จากฉันเล่า คงไม่เป็นเช่นนั้นแน่□ 3 ดาวิดจึง
 ปฏิญาณยิ่งกว่านั้นอีกและกล่าวว่า □เสด็จพ่อของท่านทรง
 ทราบอย่างแน่นอนว่า ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตา
 ของท่าน และพระองค์ตรัสว่า □อย่าให้โยนาธานรู้เรื่องนี้
 เลย เกรงว่าเขาจะเสรำใจ□ พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่
 ฉันใด และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ความจริงมีอยู่ว่า ระหว่าง
 ข้าพเจ้ากับความตายก็ยังไม่เหลืออีกเพียงก้าวเดียวฉันนั้น□
 4 โยนาธานจึงพูดกับดาวิดว่า □จิตใจเธอปรารถนาอะไร
 ฉันจะทำตามเพื่อเธอ□ 5 ดาวิดจึงกล่าวกับโยนาธานว่า □ดู
 เถิด พรุ่งนี้เป็นวันขึ้นค่ำ ข้าพเจ้าไม่ควรขาดที่จะนั่งร่วมโต๊ะ
 เสวยกับกษัตริย์ แต่ขอโปรดให้ข้าพเจ้าไปซ่อนตัวอยู่ที่ใน
 ทุ่งนาจนถึงเย็นวันที่สาม 6 ถ้าเสด็จพ่อของท่านเห็นข้าพเจ้า
 ขาดไป ก็ขอโปรดทูลพระองค์ว่า □ดาวิดได้วิ่งวอนขอลาเข้า
 พระองค์รีบกลับไปเมืองเบธเลเฮมเมืองของตน เพราะที่นั่น
 ทั้งครอบครัวทำการถวายสัตวนบูชาประจำปี□ 7 ถ้าพระองค์
 รับสั่งว่า □ดีแล้ว□ ผู้รับใช้ของท่านก็ดีไป แต่ถ้าพระองค์
 ทรงกริ้ว ก็ขอทราบเถิดว่า พระองค์ดำริการร้าย 8 เพราะ
 ฉะนั้นขอท่านกรุณากระทำแก่ผู้รับใช้ของท่านด้วยใจจงรัก
 เพราะท่านได้กระทำพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์กับผู้รับ
 ใช้ของท่านแล้ว แต่ถ้าความชั่วช้ามีอยู่ในข้าพเจ้า ขอท่าน
 ฆ่าข้าพเจ้าเสียเองเถิด เพราะท่านจะนำข้าพเจ้าไปให้เสด็จ
 พ่อของท่านทำไม□ 9 โยนาธานจึงกล่าวว่า □อย่าให้มีวิแว
 อย่างนี้เลยนะ เพราะถ้าฉันทราบว่าจะเสด็จพ่อคิดร้ายต่อเธอ

ฉันจะไม่ไปบอกเธอหรือ□ 10 แล้วดาวิดก็กล่าวแก่โยนาธานว่า □ถ้าเสด็จพ่อของท่านตอบท่านอย่างดุดัน ใครจะบอกแก่ข้าพเจ้าได้□ 11 และโยนาธานบอกดาวิดว่า □มาเถิด ให้เราเข้าไปในทุ่งนา□ เขาทั้งสองจึงเข้าไปในทุ่งนา 12 และโยนาธานกล่าวแก่ดาวิดว่า □โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เมื่อฉัน ได้ยังดูเสด็จพ่อของฉัน ในวันพรุ่งนี้ ประมาณเวลานี้ หรือในวันที่สาม ดูเถิด ถ้ามีอะไรติดต่อดาวิด และฉันจะไม่ใช้คนไปบอกเธอทีเดียว 13 ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษแก่โยนาธานและให้หนักยิ่งกว่า แต่ถ้าเสด็จพ่อพ่อบุญที่จะทำร้ายเธอ ฉันจะบอกเธอให้ทราบ และส่งให้เธอหนีไปให้พ้นภัย ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธออย่างที่พระองค์ทรงสถิตกับเสด็จพ่อของฉัน 14 ถ้าฉันยังมีชีวิตอยู่ต่อไป ขอเธอสำแดงความเมตตาแห่งพระเยโฮวาห์ต่อฉัน เพื่อฉันจะไม่ต้องตาย 15 ขออย่าตัดความกรุณาของเธอนี่ที่มีต่อวงศัวานของฉันเป็นนิตย์ ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกำจัดการทุกคนของดาวิดเสียจากพื้นพิภพแล้ว□ 16 โยนาธานจึงทำพันธสัญญากับวงศัวานของดาวิดว่า □ขอพระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นต่อศัตรูของดาวิดเถิด□ 17 และโยนาธานก็ให้ดาวิดปฏิญาณอีกครั้งหนึ่งโดยความรักของท่านที่มีต่อเธอ เพราะท่านรักเธออย่างกับรักชีวิตของตนเอง 18 แล้วโยนาธานจึงพูดกับดาวิดว่า □พรุ่งนี้เป็นวันขึ้นค่ำ และเขาจะเห็นว่าเธอขาดไป เพราะที่นั่งของเธอจะว่างอยู่ 19 เมื่อเธออยู่สามวันแล้ว เธอจงลงไปโดยเร็ว ไปยังที่ที่เธอได้ซ่อนตัวอยู่ ในวันแห่งการกระทำนั้น และคอยอยู่ข้างศิลาเอเชล 20 ฉันจะยิงลูกธนูสามลูกไปข้างๆที่นั่น อย่างกับว่าฉันยิงเป้า 21 และดูเถิด ฉันจะใช้เด็กไปสั่งว่า □จงไปหาลูกธนู□ ถ้าฉันพูดกับเด็กนั้นว่า □ดูเถิด ลูกธนูอยู่ทางข้างนี้ของเจ้า ไปเอามา□ แล้วขอเธอเข้ามา เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์แน่ฉันใด เธอก็

ปลอดภัยแล้ว ไม่มีอันตรายอันใดฉันนั้น 22 แต่ถ้าฉันพบกับเด็กหนุ่มนั้นว่า □ ดูเถิด ลูกธนูอยู่ข้างหน้าเจ้าโน้น □ เธอจงไปเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งเธอไปแล้ว 23 ส่วนเรื่องที่เราและฉันได้พูดกันนั้น ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเราและฉันเป็นนิตย์ □

โยนาธานทราบถึงเจตนาของซาอูลต่อดาวิด

24 ดาวิดจึงซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนา และเมื่อถึงวันขึ้นค่ำ กษัตริย์ก็ประทับเสวยพระกระยาหาร 25 กษัตริย์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์อย่างที่เคยทรงกระทำ คือประทับที่พระที่นั่งข้างๆฝาผนัง โยนาธานยืนอยู่และอับเนอร์นั่งอยู่ข้างซาอูล แต่ที่ของดาวิดก็วางอยู่ 26 อย่างไรก็ตามในวันนั้นซาอูลมิได้ตรัสประการใด เพราะทรงดำริว่า □ ดาวิดคงเกิดเหตุบางอย่าง เขาคงมลทิน เขาคงมลทินแน่ □ 27 อยู่มาวันรุ่งขึ้น คือวันที่สองของเดือน ที่ของดาวิดก็วางอยู่ และซาอูลก็ตรัสกับโยนาธานราชบุตรของพระองค์ว่า □ ทำไมบุตรเจสซิมิได้มารับประทานอาหาร ทั้งวานนี้และวันนี้ □ 28 โยนาธานทูลตอบซาอูลว่า □ ดาวิดได้วิ่งวอนขอลาข้าพระองค์ไปยังบ้านเบธเลเฮม 29 เขาว่า □ ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าไป เพราะครอบครัวของข้าพเจ้ามีการถวายสัตวบูชาในเมือง และพี่ชายของข้าพเจ้าสั่งให้ข้าพเจ้าไปที่นั่น บัดนี้ถ้าข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ข้าพเจ้าก็ขอร้องให้ท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมพี่ชายของข้าพเจ้า □ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมิได้มาที่โต๊ะของกษัตริย์ □ 30 แล้วความกริ้วของซาอูลก็พลุ่งขึ้นต่อโยนาธาน พระองค์ตรัสกับท่านว่า □ เจ้า ลูกของหญิงกบฏและวิปลาสา ข้าไม่รู้หรือว่าเจ้าเลือกบุตรเจสซิมิมาให้ความอับอายแก่เจ้าเองและให้ความ

อับอายแก่ความเปลือยเปล่าแห่งแม่ของเจ้า 31 ตราบใดที่ลูกของเจสซีมีชีวิตอยู่บนดิน ตัวเจ้าหรือราชอาณาจักรของเจ้าก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจงใช้คนไปตามเขามาให้เรา เพราะเขาจะต้องตายแน่ 32 แล้วโยนาธานจึงทูลตอบซาอูลพระราชบิดาของท่านว่า ข้าพเจ้าไม่เขาจะต้องถูกประหาร เขาได้กระทำผิดสิ่งใดพระเจ้าข้า 33 แต่ซาอูลได้ทรงฟุ้งหอกใส่ท่านเพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้นโยนาธานจึงทราบบว่า พระราชบิดาของท่านหมายฆ่าดาวิดเสีย 34 โยนาธานจึงลุกขึ้นจากโต๊ะด้วยความโกรธยิ่งนัก มิได้รับประทานอาหารในวันที่สองของเดือนนั้น เพราะท่านเศร้าใจด้วยเรื่องดาวิด เพราะว่าพระราชบิดาของท่านได้หยามน้ำหน้าดาวิด

โยนาธานกับดาวิดลาจากกัน

35 ต่อมารุ่งเช้าขึ้น โยนาธานก็ออกไปที่ทุ่งนาตามที่นัดหมายไว้กับดาวิด มิได้ไปกับด้วยคนหนึ่ง 36 และท่านสั่งเด็กนั้นว่า จงวิ่งไปหาลูกธนูที่ฉันยิงไป 37 เมื่อเด็กนั้นวิ่งไป โยนาธานก็ยิงธนูลูกหนึ่งขึ้นหน้าไป 37 และเมื่อเด็กนั้นมาถึงที่ที่ลูกธนูซึ่งโยนาธานยิงไปนั้น โยนาธานก็ร้องสั่งเด็กนั้นว่า ลูกธนูอยู่ข้างหน้าโน้น ไม่ใช่หรือ 38 และโยนาธานร้องสั่งเด็กนั้นว่า จงรีบไปโดยเร็วอย่าหยุดอยู่ 38 เด็กของโยนาธานก็ไปเก็บลูกธนู และกลับมาหานายของตน 39 แต่เด็กนั้นไม่ทราบเรื่อง โยนาธานและดาวิดเท่านั้นที่ทราบ 40 และโยนาธานก็มอบอาวุธของท่านให้เด็กนั้น และบอกเขาว่า ไป จงแบกสิ่งเหล่านี้ไปในเมือง 41 เมื่อเด็กนั้นไปแล้ว ดาวิดก็ลุกขึ้นมาจากที่ที่อยู่ทิศใต้ ชบหน้าลงถึงดิน แล้วกราบลงสามครั้ง และทั้งสองก็จูบกัน และร้องไห้กัน จนดาวิดร้องมากเหลือเกิน 42 โยนาธานจึงกล่าวกับดาวิดว่า ข้าพเจ้าจะไปเป็นสุข

เกิด เพราะเราทั้งสองได้ไปปฏิญาณไว้แล้วในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์ว่า □ พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นพยานระหว่างฉันและเธอ และระหว่างเชื้อสายของฉันกับเชื้อสายของเธอสืบไป เป็นนิตย์ □ □ ดาวิดก็ลุกขึ้นจากไป และโยนาธานก็เข้าไปในเมือง

21

ดาวิดหนีจากซาอูลไปหาอาหิเมเลค

1 แล้วดาวิดก็มายังเมืองโนบมาหาอาหิเมเลคปุโรหิต และอาหิเมเลคตัวสั้นอยู่เมื่อพบดาวิดจึงพูดกับท่านว่า □ ทำไมท่านจึงมาคนเดียว และไม่มีผู้ใดมากับท่าน □ 2 ดาวิดจึงพูดกับอาหิเมเลคปุโรหิตว่า □ กษัตริย์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ทำเรื่องหนึ่งรับสั่งแก่ข้าพเจ้าว่า □ อย่าบอกเรื่องซึ่งเราใช้เจ้าไปกระทำนั้นแก่ผู้ใดให้รู้เลย และด้วยเรื่องซึ่งเรามอบหมายแก่เจ้านั้น □ ข้าพเจ้าได้นัดหมายไว้กับพวกผู้รับใช้ ณ ที่แห่งหนึ่ง 3 ฉะนั้นบัดนี้ท่านมีอะไรติดมืออยู่บ้างเล่า ขอมอบขนมปังไว้ในมือข้าพเจ้าสักห้าก้อน หรืออะไรๆ ที่มีที่นี่ก็ได้ □ 4 ปุโรหิตนั้นตอบดาวิดว่า □ ข้าพเจ้าไม่มีขนมปังธรรมดาติดมือเลย แต่มีขนมปังบริสุทธิ์ ขอแต่คนหนุ่มได้อยู่ห่างจากผู้หญิงมาแล้วก็แล้วกัน □ 5 และดาวิดก็ตอบท่านปุโรหิตว่า □ ที่จริง ตั้งแต่เราออกไปปฏิบัติงาน ผู้หญิงก็ถูกกันไว้ให้ห่างจากเราทั้งหลายประมาณสามวัน และภาชนะของคนหนุ่มกับบริสุทธิ์ และขนมปังนั้นเป็นอย่างธรรมดาอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าขนมปังนั้นถูกชำระให้บริสุทธิ์ในภาชนะแล้ว □ 6 ดังนั้นปุโรหิตจึงมอบขนมปังบริสุทธิ์ให้แก่ดาวิด เพราะที่นั่น ไม่มีขนมปังอื่นนอกจากขนมปังหน้าพระพักตร์ ซึ่งเก็บมาจาก

หน้าพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อวางขนมปังใหม่ในวันทีเกบเอาขนมปังเก่านั้นออกไป ⁷ ในวันนั้นมีชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่น เป็นผู้รับใช้ของซาอูล มีธุระต้องเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ เขาชื่อ โดเอก คนเอโดม เป็นหัวหน้าคนเลี้ยงสัตว์ของซาอูล ⁸ และดาวิดกล่าวแก่อาหิเมเลคว่า □ท่านไม่มีหอกหรือดาบติดมืออยู่สักเล่มหนึ่งหรือ ด้วยข้าพเจ้ามิได้นำดาบหรือเครื่องอาวุธติดมาเลย เพราะราชการของกษัตริย์เป็นการด่วน□ ⁹ บุโรหิตนั่นจึงกล่าวว่า □ดาบของโกลิอัทคนฟีลิสเตีย ซึ่งท่านฆ่าเสียที่หุบเขาเอลาห์นั่น ดูเถิด ยังห้อยผ้ายอยู่ที่ข้างหลังเอโปด ถ้าท่านต้องการดาบนั้นจงเอาไปเถิด นอกจากเล่มนั้นแล้ววก ^{๑๐}ไม่มีดาบอื่นอีก□ และดาวิดกล่าวว่า □ไม่มีดาบอื่นเหมือนดาบเล่มนั้นแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าเถิด□

ดาวิดหนีจากซาอูลไปหาอาคิซกษัตริย์เมืองกัท

¹⁰ และดาวิดก็ลุกขึ้นในวันนั้นหนีจากพระพักตร์ซาอูลไปหาอาคิซกษัตริย์เมืองกัท ¹¹ และมหาดเล็กของอาคิซทูลว่า □ดาวิดคนนี้ไม่ใช่หรือที่เป็นกษัตริย์ของแผ่นดินนั้น เขามีได้เต็นท์และขับเพลงรับกันหรือว่า □ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ□ □ ¹² และดาวิดก็จำถ้อยคำเหล่านั้นไว้ในใจและกลัวอาคิซกษัตริย์เมืองกัทอย่างมาก ¹³ ท่านจึงเปลี่ยนอากัปกิริยาต่อหน้าเขาทั้งหลาย และกระทำตนเป็นคนบ้าในมือเขา เทียวกาไว้ที่ประตูรั้ว และปล่อยให้น้ำลายไหลลงเประอะครา ¹⁴ อาคิซจึงสั่งผู้รับใช้ของท่านว่า □ดูเถิด เจ้าเห็นว่าคนนั้นบ้า แล้วเจ้าพาเขามาหาเราทำไม ¹⁵ ข้าขาดคนบ้าหรือ เจ้าจึงพาคนนี้มาทำบ้าให้ข้าดู คนอย่างนี้ควรเข้ามาในนิเวศของข้าหรือ□

22

ดาวิดอยู่ที่ถ้ำอวลลัม

1 ดาวิดก็จากที่นั่นหนีไปอยู่ที่ถ้ำอวลลัม เมื่อพี่ชายของท่านและวงศ์วานบิดาของท่านทั้งสิ้นได้ยินเรื่องเขาก็ลงไปหาท่านที่นั่น 2 แล้วทุกคนที่มีความทุกข์ยาก และทุกคนที่มีหนี้สิน และทุกคนที่ไม่มีความพอใจก็พากันมาหาท่าน และท่านก็เป็นหัวหน้าของเขาทั้งหลาย มีคนมามั่วสุมอยู่กับท่านประมาณสี่ร้อยคน 3 ดาวิดก็ออกจากที่นั่นไปยังเมืองมิสปาห์ในแผ่นดินโมอับ และท่านทูลกษัตริย์เมืองโมอับว่า ข้าพเจ้าขอโปรดให้ติดตามดาวิดของข้าพเจ้ามาอยู่กับพระองค์เถิด จนกว่าข้าพเจ้าจะทราบว่าจะทรงกระทำประการใดเพื่อข้าพเจ้า 4 และท่านก็นำติดตามมาเฝ้ากษัตริย์แห่งโมอับ และท่านทั้งสองก็อาศัยอยู่กับกษัตริย์ตลอดเวลาที่ดาวิดอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง 5 แล้วผู้พยากรณ์กาดกล่าวแก่ดาวิดว่า ข้าพเจ้าขออยู่ในที่กำบังเข้มแข็งนี้เลย จงไปเข้าไปในแผ่นดินยูดาห์เถิด 6 ดาวิดก็ไปและมาอยู่ในป่าเฮเรท ฝ่ายซาอูลทรงได้ยินว่ามีผู้พบดาวิดและคนที่อยู่กับท่าน (เวลานั้นซาอูลประทับที่เมืองกิเบอาห์ใต้ต้นไม้แห่งหนึ่งที่รามัท ทรงหอกอยู่ และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ก็ยืนอยู่รอบพระองค์) 7 และซาอูลตรัสกับผู้รับใช้ที่ยืนอยู่รอบพระองค์ว่า เจ้าทั้งหลายพวกคนเบนยามิน จงฟังเถิด บุตรของเจสซีจะให้นาและสวนองุ่นแก่เจ้าทั้งหลายหรือ จะตั้งเจ้าทั้งหลายให้เป็นผู้บังคับการกองพันกองร้อยหรือ 8 เจ้าทั้งหลายจึงได้คิดกบฏต่อเรา ไม่มีใครแจ้งแก่เราเลย เมื่อลูกของเราทำพันธไมตรีกับบุตรของเจสซีนั้น ไม่มีผู้ใดร่วมทุกข์กับเรา หรือแจ้งแก่

เราว่า ลูกของเราปลุกปั่นผู้รับใช้ของเราให้ต่อสู้เรา คอยซุ่มดักเราอยู่อย่างทุกวันนี้□

ซาอูลฆ่าพวกปุโรหิตของพระเจ้า

9 โดเอกคนเอโดมซึ่งอยู่เหนือผู้รับใช้ของซาอูลจึงทูลตอบว่า □ข้าพระองค์เห็นบุตรเจสซีมาที่เมืองโนบมาหาอาหิเมเลคบุตรอาหิทอบ 10 แล้วเขาก็ทูลถามพระเยโฮวาห์ให้ท่าน และให้เสปียงอาหาร และให้ดาบของโกลิอัทคนฟีลิสเตียแก่ท่านไป□ 11 แล้วกษัตริย์ก็ใช้ให้ไปเรียกอาหิเมเลคปุโรหิต บุตรชายอาหิทอบ และวงศ์วานบิดาของท่านทั้งสิ้น ผู้เป็นปุโรหิตเมืองโนบ ทุกคนก็มาหากษัตริย์ 12 และซาอูลตรัสว่า □บุตรอาหิทอบเอ๋ย จงฟังเถิด□ เขาทูลตอบว่า □เจ้านายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยู่ที่นี้□ 13 และซาอูลตรัสแก่เขาว่า □ทำไมเจ้าจึงร่วมกันกบฏต่อเรา ทั้งเจ้าและบุตรของเจสซี ในการที่เจ้าทำได้ให้ขนมปังและดาบแก่เขา และได้ทูลถามพระเจ้าให้เขา เขาจึงลุกขึ้นต่อสู้เรา และคอยซุ่มดักเราอยู่อย่างทุกวันนี้□ 14 และอาหิเมเลคทูลตอบกษัตริย์ว่า □ในบรรดาข้าราชการผู้รับใช้ของพระองค์ มีผู้ใดเล่าที่จะสัตย์ซื่ออย่างดาวิด พระราชบุตรเขยของกษัตริย์ ผู้บังคับบัญชาทหารราชของครีษ และเป็นผู้มีเกียรติในพระราชสำนักของพระองค์ 15 แล้วข้าพระองค์ได้ทูลขอพระเจ้าเพื่อเขาจริงหรือ เปล่าเลย ขอ กษัตริย์อย่าทรงกล่าวโทษสิ่งใดต่อผู้รับใช้ของพระองค์ หรือวงศ์วานของบิดาของข้าพระองค์ทั้งสิ้น เพราะผู้รับใช้ของพระองค์ไม่ทราบเรื่องนี้เลย ไม่ว่าจะมากหรือน้อย□ 16 กษัตริย์ตรัสว่า □อาหิเมเลค เจ้าจะต้องตายแน่ ทั้งเจ้าและวงศ์วานบิดาของเจ้าทั้งสิ้นด้วย□ 17 และกษัตริย์ก็รับสั่งแก่ทหารราบผู้ยืนเฝ้าอยู่ว่า □จงหันมาประหารปุโรหิตเหล่านี้ของพระเย

โฮวาห์เสีย เพราะว่ามีมือของเขายูกับดาวิดด้วย เขารู้แล้วว่า มันหนีไป แต่ไม่แจ้งให้เรารู้□ แต่ข้าราชการผู้รับใช้ของกษัตริย์ไม่ยอมลงมือฟันบุโรฮิตของพระเยโฮวาห์ 18 แล้วกษัตริย์จึงตรัสกับโตเอกว่า □เจ้าจงหนีไปฟันบุโรฮิตเหล่านั้น□ โตเอกคนเอโดมก็หนีไปฟันบรรดาบุโรฮิต ในวันนั้นเขาฆ่าบุคคลที่สวมเอโฟดผ้าป่านเสียแปดสิบห้าคน 19 และเขาประหารโนบ เมืองของบุโรฮิต เสียด้วยคมดาบ ฆ่าเสียด้วยคมดาบทั้งผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก และเด็กที่ยังดูดนม วัว ลา และแกะ 20 แต่บุตรชายคนหนึ่งของอาหิเมเลค บุตรชายอาหิทาบ ชื่ออาบียาธาร์ได้รอดพ้นและหนีตามดาวิดไป 21 อาบียาธาร์ก็บอกดาวิดว่าซาอูลได้ประหารบุโรฮิตของพระเยโฮวาห์เสีย 22 ดาวิดจึงพูดกับอาบียาธาร์ว่า □ในวันนั้นเมื่อโตเอกคนเอโดมอยู่ที่นั่น เรา รู้แล้วว่า เขาจะต้องทูลซาอูลแน่ เราเป็นต้นเหตุแห่งความตายของบุคคลทั้งสิ้นในวงศ์วานบิดาของท่าน 23 จงอยู่เสียกับเราเถิด อย่างกลัวเลย เพราะผู้ที่แสวงหาชีวิตของท่านก็แสวงหาชีวิตของเราด้วย ท่านอยู่กับเราก็จะพ้นภัย□

23

การพนजरและการหลีกเลี่ยงหลบหนีของดาวิด

1 แล้วพวกเขาบอกดาวิดว่า □ดูเถิด คนฟีลิสเตียกำลังรบเมืองเคอีลาห์อยู่และปล้นเอาข้าวที่ลาน□ 2 ดาวิดจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า □ควรที่ข้าพระองค์จะไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตียเหล่านั้นหรือไม่□ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดว่า □จงไปต่อสู้คนฟีลิสเตียและช่วยเมืองเคอีลาห์ให้พ้น□ 3 แต่คนของดาวิดเรียนท่านว่า □ดูเถิด เราอยู่ในยูดาห์นี่ก็ยังไม่กลัวอยู่ ถ้าเราขึ้นไปยังเคอีลาห์สู้รบกับกองทัพของฟีลิสเตียเราจะ

ยิ่งกลัวมากขึ้นเท่าใด 4 แล้วดาวิดก็ทูลถามพระเยโฮวาห์
 อีก และพระเยโฮวาห์ตรัสตอบท่านว่า ๏จงลุกขึ้นลงไปยังเค
 อีลาห์เถิด เพราะเราจะมอบคนฟีลิสเตียไว้ในมือของเจ้า 5
 และดาวิดกับคนของท่านก็ไปยังเคอีลาห์ต่อสู้กับคนฟีลิส
 เตีย นำเอาสัตว์เลี้ยงของเขาไป และฆ่าฟันเขาทั้งหลายเสีย
 เป็นอันมาก ดังนั้นแหละดาวิดก็ได้ช่วยชาวเมืองเคอีลาห์
 ให้พ้น 6 อยู่มาเมื่ออาบียาธาร์บุตรชายของอาหิเมเลคหนี
 ไปหาดาวิดที่เมืองเคอีลาห์นั้น เขาถือเอโฟดลงมาด้วย 7 มี
 คนไปทูลซาอูลว่า ดาวิดมาที่เคอีลาห์แล้ว ซาอูลจึงตรัสว
 า ๏พระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือเราแล้ว เพราะที่เขาเข้าไป
 ในเมืองที่มีประตูและดาล เขาก็ซังตัวเองไว้ 8 และซาอูล
 ทรงให้เรียกพลทั้งปวงเข้าสงคราม ให้ลงไปยังเคอีลาห์เพื่อ
 ล้อมดาวิดกับคนของท่านไว้ 9 ดาวิดทราบว่ซาอูลทรงคิด
 ร้ายต่อท่าน ท่านจึงพูดกับอาบียาธาร์ปุโรหิตว่า ๏จงนำเอา
 เอโฟดมาที่นี่เถิด 10 ดาวิดกราบทูลว่า ๏โอ ข้าแต่พระเย
 โฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยัน
 ว่า ซาอูลหาช่องที่จะมายังเคอีลาห์เพื่อทำลายเมืองนี้เพราะ
 ข้าพระองค์เป็นเหตุ 11 ประชาชนชาวเคอีลาห์จะมอบข้า
 พระองค์ไว้ในมือท่านหรือ ซาอูลจะเสด็จลงมาตั้งที่ผู้รับใช้
 ของพระองค์ได้ยืนนั้นหรือ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
 แห่งอิสราเอล ขอพระองค์ทรงบอกผู้รับใช้ของพระองค์เถิด
 ๏ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ๏เขาจะลงมา 12 แล้วดาวิดจึง
 กราบทูลว่า ๏ประชาชนชาวเคอีลาห์จะมอบข้าพระองค์และ
 คนของข้าพระองค์ไว้ในมือของซาอูลหรือ ๏ และพระเยโฮ
 วาห์ตรัสว่า ๏เขาทั้งหลายจะมอบเจ้าไว้ 13 แล้วดาวิดกับ
 คนของท่านซึ่งมีประมาณหกร้อยคนก็ลุกขึ้นไปเสียจากเคอี
 ลาห์ และเขาทั้งหลายก็ไปตามแต่ที่เขาจะไปได้ เมื่อมีคนไป
 ทูลซาอูลว่า ดาวิดหนีไปจากเคอีลาห์แล้ว ซาอูลก็ทรงเลิก

การติดตาม 14 และดาวิดก็อยู่ในถิ่นทุรกันดารตามที่กำบัง
 เข้มแข็งและอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งถิ่นทุรกันดารศิฟ และ
 ซาอูลก็ทรงแสวงหาท่านทุกวัน แต่พระเจ้ามิได้มอบท่านไว้
 ในมือของซาอูล 15 และดาวิดเห็นว่าซาอูลได้ทรงออกมา
 แสวงหาชีวิตของเธอ ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารศิฟที่ป่าไม้
 16 และโยนาธานราชบุตรของซาอูลได้ลุกขึ้นไปหาดาวิด
 ที่ป่าไม้ และสนับสุนนมือของเธอให้เข้มแข็งขึ้นในพระเจ้า
 17 โยนาธานพูดกับเธอว่า □อย่ากลัวเลย เพราะว่ามือของซา
 อูลเสด็จพ่อของฉันจะหาเธอไม่พบ เธอจะได้เป็นกษัตริย์
 เหนืออิสราเอล และฉันจะเป็นอุปราช ซาอูลเสด็จพ่อของ
 ฉันก็ทราบเรื่องนี้ด้วย□ 18 และทั้งสองก็กระทำพันธสัญญา
 ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดาวิดยังคงอยู่ที่ป่าไม้ และโย
 นาทันก็กลับไปวัง 19 ฝ่ายชาวศิฟได้ขึ้นไปหาซาอูลที่กิเบ
 อาร์ทูลว่า □ดาวิดได้ซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางพวกข้าพระองค์
 ในที่กำบังเข้มแข็งที่ป่าไม้ บนเนินเขาฮาศิลาห์ ซึ่งอยู่ใต้เย
 ชิโมนมิไซหรือ 20 โอ ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอ
 เสด็จลงไปตามสดพระทัยปรารถนาที่จะลงไป ฝ่ายพวกข้า
 พระองค์จะมอบเขาไว้ในหัตถ์ของกษัตริย์□ 21 และซาอูลตรัส
 ว่า □ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพรแก่พวกท่าน เพราะ
 พวกท่านปราณีเรา 22 จงไปหาดูให้แน่นอนยิ่งขึ้น ดูให้รู้ว่าเขา
 อยู่ที่ไหน ใครเห็นเขาที่นั่นบ้าง เพราะมีคนบอกข้าว่า เขา
 ฉลาดนัก 23 เพราะฉะนั้นจงไปสังเกตดูที่ซุ่มว่าเขาซ่อนตัว
 อยู่ที่ไหน และกลับมาเอาเนื้อความแน่นอนมาบอกเรา แล้ว
 เราจะไปกับท่าน ต่อมาถ้าเขาอยู่ในเขตแผ่นดิน เราจะค้นหา
 เขาในบรรดาคนยูดาห์ที่นับเป็นพันๆ□ 24 เขาทั้งหลายก็ลุก
 ขึ้นไปยังศิฟก่อนซาอูล ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านอยู่ในถิ่น

ทูลกันดารมาโอนในที่ราบใต้เยซิโมน ²⁵ ซาอูลกับคนของพระองค์ก็แสวงหาท่าน มีคนบอกดาวิด ท่านจึงลงไปยังศิลา และอยู่ในถ้ำกันดารมาโอน เมื่อซาอูลทรงได้ยินดังนั้น ก็ทรงติดตามดาวิดไปในถ้ำกันดารมาโอน ²⁶ ซาอูลเสด็จไปฝากภูเขาช้างนี้ ดาวิดกับคนของท่านอยู่ฝากภูเขาช้างโน้น ดาวิดก็รีบหนีจากพระพักตร์ซาอูล เพราะซาอูลกับคนของพระองค์มาล้อมรอบดาวิดกับคนของท่านเพื่อจะจับ ²⁷ แต่มีผู้สื่อสารคนหนึ่งมาทูลซาอูลว่า □ขอรับเสด็จกลับ เพราะคนฟีลิสเตียยกกองทัพมานุกรุกแผ่นดิน□ ²⁸ ซาอูลจึงเสด็จกลับจากการไล่ตามดาวิด ไปรบกับฟีลิสเตีย เขาจึงเรียกที่นั่นว่าเส□ลาฮามาเลคอต ²⁹ ดาวิดก็ขึ้นไปจากที่นั่น ไปอาศัยอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งแห่งเอนเกติ

24

ดาวิดไว้ชีวิตของกษัตริย์ซาอูลที่เมืองเอนเกติ

1 อยู่มาเมื่อซาอูลเสด็จกลับจากการไล่ตามคนฟีลิสเตียแล้ว มีคนมาทูลว่า □ดูเถิด ดาวิดอยู่ในถ้ำกันดารเมืองเอนเกติ□ ² แล้วซาอูลก็ทรงนำพลที่คัดเลือกจากบรรดาคนอิสราเอลแล้วสามพันคนไปแสวงหาดาวิดกับคนของท่านที่หินเลียงผา ³ และพระองค์เสด็จมาที่คอกแกะริมทาง มีถ้ำอยู่ถ้ำหนึ่งที่นี่ และซาอูลก็เสด็จเข้าไปส่งทุกขี ฝ้ายดาวิดกับคนของท่านนั่งอยู่ที่ส่วนลึกที่สุดของถ้ำ ⁴ คนของดาวิดก็เรียนท่านว่า □ดูเถิด วันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า □ดูเถิด เราจะมอบศัตรูของเจ้าไว้ในมือของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้ทำกับเขาตามที่เจ้าเห็นควร□ □ แล้วดาวิดก็ลุกขึ้นเข้าไปตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูลอย่างลับๆ ⁵ ต่อมาภายหลังใจของดาวิดก็ตำหนิตัวท่านเอง เพราะท่านได้

ตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูล 6 ท่านว่าแก่คนของท่าน ว่า ข้าพเจ้ายโฮวาทห์ทรงห้ามข้าพเจ้ากระทำสิ่งนี้ต่อเจ้านายของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาทห์ทรงเจิมตั้งไว้ คือ ที่จะเหยียดมือออกต่อสู้กับท่าน ด้วยว่าท่านเป็นผู้ที่พระเยโฮวาทห์ทรงเจิมไว้ 7 ดาวิดก็ห้ามผู้รับใช้ของท่านด้วย ถ้อยคำเหล่านี้ และไม่ยอมให้เขาทั้งหลายทำร้ายซาอูล และซาอูลก็ทรงลุกขึ้นออกจากถ้ำเสด็จไปตามทางของพระองค์ 8 ภายหลังดาวิดก็ลุกขึ้นด้วย และออกไปจากถ้ำร้องทูลซาอูลว่า ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ และเมื่อซาอูลทรงเหลียวดู ดาวิดก็ก้มลงถึงดินกราบไหว้ 9 และดาวิดทูลซาอูลว่า ข้าแต่พระองค์ทรงฟังถ้อยคำของคนที่ยกกล่าวว่า ข้าแต่ดาวิดแสวงหาที่จะทำร้ายพระองค์ 10 ดูเถิด วันนี้พระเนตรของพระองค์ประจักษ์แล้วว่า พระเยโฮวาทห์ทรงมอบพระองค์ในวันนี้ไว้ในมือของข้าพระองค์ที่ในถ้ำ และบางคนได้ขอให้ข้าพระองค์ประหารพระองค์เสีย แต่ข้าพระองค์ก็ได้ไว้พระชนม์ของพระองค์ ข้าพระองค์พูดว่า ข้าพเจ้าจะไม่ยื่นมือออกทำร้ายเจ้านายของข้าพเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ที่พระเยโฮวาทห์ทรงเจิมไว้ 11 ยิ่งกว่านั้นเสด็จพ่อของข้าพระองค์ได้ขอดูชายฉลองพระองค์ในมือของข้าพระองค์ โดยเหตุที่ว่าข้าพระองค์ได้ตัดชายฉลองพระองค์ออก และมีได้ประหารพระองค์เสีย ขอพระองค์ทรงทราบและทรงเห็นเถิดว่า ในมือของข้าพระองค์ไม่มีความชั่วร้ายหรือการละเมิด ข้าพระองค์มิได้กระทำบาปต่อพระองค์ แม้ว่าพระองค์จะล่าชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาชีวิตข้าพระองค์ 12 ขอพระเยโฮวาทห์ทรงพิพากษาระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ ขอพระเยโฮวาทห์ทรงแก้แค้นแทนข้าพระองค์ต่อพระองค์ แต่มือของข้าพระองค์จะไม่กระทำอะไรต่อพระองค์ 13 ดังสุภาษิตโบราณว่า ข้าพเจ้า

ก็ออกมาจากคนซำบับ แต่มือของซำบับพระองค์จะไม่กระทำอะไรต่อพระองค์¹⁴ กษัตริย์แห่งอิสราเอลออกมาตามผู้ใด พระองค์ไล่ตามผู้ใด ไ้ตามสุนัขที่ตายแล้ว ไ้ตามตัวหมัด¹⁵ เพราะฉะนั้นขอพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษา และขอทรงประทานคำพิพากษาระหว่างซำบับพระองค์และพระองค์ และทอดพระเนตร และขอว่าความฝ้ายซำบับพระองค์ และขอทรงช่วยซำบับพระองค์ให้พ้นหัตถ์ของพระองค์¹⁶ อยู่มาเมื่อดาวิดทูลคำเหล่านี้ต่อซาอูลแล้ว ซาอูลตรัสว่า □ดาวิดบุตรของซำบับนั้น เป็นเสียงของเจ้าหรือ□ ซาอูลก็ทรงส่งเสียงกั้นแสง¹⁷ พระองค์ตรัสกับดาวิดว่า □เจ้าชอบธรรมยิ่งกว่าซำบับ เพราะเจ้าตอบแทนซำบับด้วยความดี ในเมื่อซำบับได้ตอบแทนเจ้าด้วยความร้าย¹⁸ เจ้าได้ประกาศในวันนี้แล้วว่า เจ้าได้กระทำความดีต่อซำบับอย่างไร ในการที่เจ้ามิได้ประหารซำบับเสียในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงมอบซำบับไว้ในมือของเจ้าแล้ว¹⁹ เพราะถ้าผู้ใดพบศัตรูของตน เขาจะยอมให้ปลอดภัยไปหรือ ดังนั้นขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีแก่เจ้าสนองการที่เจ้าได้กระทำแก่ซำบับในวันนี้²⁰ บัดนี้ ดูเถิด ซำบับประจักษ์แล้วว่า เจ้าจะเป็นกษัตริย์แน่ และราชอาณาจักรอิสราเอลจะสถาปนาอยู่ในมือของเจ้า²¹ เพราะฉะนั้นบัดนี้จงปฏิญาณให้แก่ซำบับในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า เจ้าจะไม่ตัดเชือกสายร่นหลังของซำบับเสีย และเจ้าจะไม่ทำลายชื่อของซำบับเสียจากวงศ์วานบิดาของซำบับ²² ดาวิดก็ปฏิญาณให้แก่ซาอูล แล้วซาอูลก็เสด็จกลับพระราชวัง และดาวิดกับคนของท่านก็ขึ้นไปยังที่กำบังเข้มแข็ง

25

ความตายของซามูเอล

1 ฝ่ายซามูเอลก็สิ้นชีวิตและคนอิสราเอลทั้งปวงก็ประชุมกันไว้ทุกข์ให้ท่าน และเขาทั้งหลายก็ฝังศพท่านไว้ในบ้านของท่านที่รามัท และดาวิดก็ลุกขึ้นลงไปยังถิ่นทุรกันดารปาราน

ดาวิด นาบาลและนางอาบีกายิล

2 มีชายคนหนึ่ง ในมาโอน มีکارงานอยู่ในคารเมล ชายผู้นั้นมั่งมีมาก มีแกะสามพันและแพะหนึ่งพัน ท่านตัดขนแกะของท่านอยู่ที่คารเมล 3 ชื่อของชายคนนั้นคือนาบาล และชื่อภรรยาของท่านคืออาบีกายิล นางมีความเข้าใจเรื่องต่างๆ เป็นอย่างดีและมีหน้าตาสวยงาม แต่ชายคนนั้นเป็นคนสามัญและประพฤติตัวเลวทราม เป็นวงศ์วานของคาเลบ 4 ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารได้ยินว่านาบาลกำลังตัดขนแกะของเขาอยู่ 5 ดาวิดจึงใช้ชายหนุ่มสิบคน และดาวิดส่งชายหนุ่มเหล่านั้นไป ที่คารเมลไปหานาบาล และคำนับเขาในนามของเรา 6 ท่านทั้งหลายจงกล่าวคำคำนับเขาเช่นนี้ว่า "สันติภาพจงมีแก่ท่าน สันติภาพจงมีแก่วงศ์วานของท่าน และสันติภาพจงมีแก่บรรดาสิ่งที่ท่านมี" 7 ข้าพเจ้าได้ยินว่าท่านมีคนตัดขนแกะ ฝ่ายผู้เลี้ยงแกะของท่านนั้นอยู่กับเรา เรามิได้กระทำอันตรายเขาเลย และเขาก็มิได้ขาดอะไรไปตลอดเวลาที่เขาอยู่ในคารเมล 8 ขอให้ถามพวกคนหนุ่มของท่าน ดูเถิด เขาทั้งหลายจะสำแดงให้ท่านทราบเอง เพราะฉะนั้นขอให้คนหนุ่มทั้งหลายของข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะเรามาในวันนี้ ข้าพเจ้าขอร้องท่านโปรดให้สิ่งที่ตกมาถึงมือของท่านแก่พวกผู้รับใช้ของท่าน และแก่ดาวิดบุตรของท่าน 9 เมื่อพวกคนหนุ่มของดาวิดมาถึงก็กล่าวบรรดาคำเหล่านั้นแก่นาบาลในนามของดาวิด และเขาทั้งหลายก็คอยอยู่ 10 และนาบาลตอบคนรับใช้

ของดาวิดว่า □ดาวิดคือผู้ใด บุตรของเจสซีคือผู้ใด สมัยนี้
มีคนใช้เป็นอันมากที่หนีไปจากนายของตน 11 ควรหรือที่
ข้าจะนำขนมปังของข้า และน้ำของข้า และเนื้อของข้า ซึ่ง
ข้าได้ฆ่าเสียสำหรับคนตัดขนแกะของข้า มอบให้แก่คนซึ่ง
มาจากที่ไหนข้าก็ไม่รู้□ 12 พวกคนหนุ่มของดาวิดก็หันกลับ
และมาบอกเรื่องราวทั้งสิ้นนี้แก่ดาวิด 13 และดาวิดสั่งคน
ของท่านว่า □ทุกคนจงเอาดาบคาดเอาไว้□ และทุกคนก็เอา
ดาบคาดเอวของตน และดาวิดก็เอาดาบคาดเอวด้วย และ
มีคนติดตามดาวิดไปประมาณสี่ร้อยคน ส่วนอีกสองร้อยคน
อยู่เฝ้ากองสัมภาระ 14 แต่มีคนหนุ่มคนหนึ่งไปบอกนางอาบี
กายิลภรรยาของนาบาลว่า □ดูเถิด ดาวิดส่งผู้สื่อสารมาจาก
ถิ่นทุรกันดารเพื่อจะค้ำนายของเรา และนายกลับคิดว่า
คนเหล่านั้น 15 แต่คนเหล่านั้นเคยดีต่อเรามาก และเราไม่
ต้องถูกทำร้ายอย่างใดเลย และไม่ขาดสิ่งไรตราบใดที่เรา
ไปกับเขาเมื่อเราอยู่ในทุ่งนา 16 เขาเป็นเหมือนก่าแพงของ
เราทั้งกลางคืนและกลางวัน ตลอดเวลาที่เรานั่งแกะอยู่กับ
เขา 17 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านทราบเรื่องนี้และพิจารณาว่าท่าน
ควรจะทำประการใด เพราะเขาคงมุ่งร้ายต่อนายของเรา
และต่อครัวเรือนทั้งสิ้นของนายนั้นเป็นคนอันธพาล ใคร
จะพูดด้วยก็ได้□ 18 แล้วนางอาบีกายิลก็รีบจัดขนมปังสอง
ร้อยก้อน และน้ำองุ่นสองถงหนึ่ง และแกะที่ทำเสร็จแล้วห้า
ตัว และข้าวคั่วห้าถัง และองุ่นแห้งร้อยช่อ และขนมมะเดื่อ
สองร้อยแผ่นบรรทุกหลังลา 19 นางก็สั่งคนรับใช้ของนางว่า
□จงรีบไปก่อนเรา ดูเถิด เราจะตามเจ้าไป□ แต่นางมิได้บอก
นาบาลสามีของนาง 20 เมื่อนางขี่ลาลงมา มีสันเขาบังฝาย
นางอยู่ ดูเถิด ดาวิดกับคนของท่านก็ลงมาทางนาง และนาง
ก็พบเขาทั้งหลายเข้า 21 ดาวิดกล่าวไว้แล้วว่า □ข้าได้เฝ้า
ทุกสิ่งที่คนนี้มีอยู่ในถิ่นทุรกันดารเสียเปล่า ไม่มีสิ่งใดของ

เขาขาดไปเลย และเขายังกระทำความชั่วต่อข้าตอแบแทนความดี ²² ถ้าถึงแสงอรุณของรุ่งเช้าข้ายังปล่อยให้คนใดที่ปัสสาวะรดกำแพงได้ในบรรดาคนของเขานั้น ให้เหลืออยู่ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษศัตรูทั้งหลายของดาวิดอย่างนั้น และให้หนักยิ่งกว่านั้นอีก ²³ เมื่อนางอาบีกายิลเห็นดาวิด นางก็รีบลงจากหลังลา ชบหน้าลงต่อดาวิดกราบลงถึงดิน ²⁴ นางกราบลงที่เท้าของดาวิดกล่าวว่า \square เจ้านายของดิฉัน เจ้าข้า ความชั่วช้านั้นอยู่ที่ดิฉันแต่ผู้เดียว ขอให้หญิงผู้รับใช้ของท่านได้พูดให้ท่านฟัง ขอท่านได้โปรดฟังเสียงหญิงผู้รับใช้ของท่าน ²⁵ ขอเจ้านายของดิฉันอย่าได้เอาความกับชายอันธพาลคนนี้เลยคือนาบาล เพราะเขาเป็นอย่างไรที่ชื่อของเขาบอก นาบาลเป็นชื่อของเขา และความโง่เขลา ก็อยู่กับเขา แต่ดิฉันหญิงผู้รับใช้ของท่านหาได้เห็นพวกคนหนุ่มของเจ้านายซึ่งท่านได้ใช้ไปนั้นไม่ ²⁶ เหตุฉะนั้นบัดนี้เจ้านายของดิฉัน พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ดัวยว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ท่านระงับเสียจากการทำให้โลหิตตก และจากการแก้แค้นด้วยมือของท่านเอง เพราะฉะนั้นขอให้ศัตรูของท่านและบรรดาผู้ที่กระทำร้ายต่อเจ้านายของดิฉันจงเป็นอย่างนาบาล ²⁷ สิ่งเหล่านี้ซึ่งหญิงผู้รับใช้ของท่านได้นำมาให้เจ้านายของดิฉัน ขอมอบแก่บรรดาคนหนุ่ม ซึ่งติดตามเจ้านายของดิฉัน ²⁸ ได้โปรดอภัยการละเมิดของหญิงผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้เจ้านายของดิฉันเป็นนางศิวานที่มั่นคงอย่างแน่นอน ดัวยว่าเจ้านายของดิฉันทำสงครามอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ ตรีบาบใดที่ท่านมีชีวิตอยู่จะหาความชั่วที่ ²⁹ ตัวท่านไม่ได้เลย แม้มีคนลุกขึ้นไล่ตามท่านและแสวงหาชีวิตของท่าน ชีวิตของเจ้านายของดิฉันจะผูกมัดอยู่กับกลุ่ม

ชีวิต ซึ่งอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่ชีวิตศัตรูของท่านจะถูกเหวี่ยงออกไปตั้งออกไปจากรังสลิง 30 และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่เจ้านายของดินนั้นแล้ว ตามบรรดาความดีซึ่งพระองค์ทรงสั่งนางจาเกี่ยวกับท่าน และทรงตั้งท่านไว้เป็นเจ้านายเหนืออิสราเอล 31 เจ้านายของดินนั้นจะไม่มีเหตุที่ต้องเศร้าใจหรือระกำใจ เพราะได้กระทำให้โลหิตเขาตกด้วยไม่มีสาเหตุ หรือเพราะเจ้านายของดินนั้นทำการแก้แค้นเสียเอง และเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำความดีแก่เจ้านายของดินนั้นแล้ว ก็ขอระลึกถึงหญิงผู้รับใช้ของท่านบ้าง 32 ดาวิดจึงกล่าวแก่อาบีกายิลว่า ๓ สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงใช้เจ้ามาให้มาพบเราในวันนี้ 33 ขอให้ความสุขของเจ้ารับพระพร และขอให้ตัวเจ้าได้รับพระพร เพราะเจ้าได้ป้องกันเราในวันนี้ให้พ้นจากการทำให้โลหิตตก และจากการแก้แค้นด้วยมือของเราเอง 34 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงระงับเราเสียจากการกระทำร้ายเจ้า ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าเจ้ามิได้รับมาพบเราเสีย เมื่อถึงแสงอรุณของรุ่งเช้าจะไม่มีคนที่บีบสวาระดกำแพงได้เหลือแก่นาบาลเลยเป็นแน่ 35 แล้วดาวิดก็รับบรรดาสิ่งทีนางนำมาจากมือของนาง และดาวิดกล่าวแก่นางว่า ๓จงกลับไปยังบ้านเรือนของเจ้าด้วยสันติภาพเถิด ดูเถิด เราได้ฟังเสียงของเจ้าแล้ว และเราก็ยอมรับเจ้า 36 และอาบีกายิลก็กลับไปหานาบาล และดูเถิด ท่านกำลังมีการเลี้ยงใหญ่ในบ้านของท่านอย่างการเลี้ยงของกษัตริย์ และจิตใจของนาบาลก็ร่าเริงอยู่ เพราะท่านมีนมามาก นางจึงมิได้บอกอะไรให้ท่านทราบ ไม่ว่าจะมากหรือน้อย จนเวลารุ่งเช้า 37 และต่อมาในเวลาเช้า เมื่อเหล่าอุนสร้างจากนาบาลไปแล้ว ภรรยาของท่านก็เล่าเหตุการณ์เหล่านี้ให้ฟัง และจิตใจของท่านก็ตายเสียภายใน และ

ท่านกลายเป็นดังก้อนหิน ³⁸ อยู่มาอีกประมาณสิบวันพระเยโฮวาห์ทรงประหารนาบาลและท่านก็สิ้นชีวิต

ดาวิดแต่งงานกับนางอาบิกายิลและนางอาหิโนอัม

³⁹ เมื่อดาวิดได้ยินว่านาบาลสิ้นชีวิตแล้ว ท่านจึงว่า □สารุการแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงแก้แค้นการเหยียดหยามที่ข้าพระองค์ได้รับจากมือของนาบาล และทรงป้องกันผู้รับใช้ของพระองค์ไม่ให้ทำความชั่ว พระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการกระทำชั่วของนาบาลให้ตกบนศีรษะของเขาเอง□ แล้วดาวิดก็ส่งคนไปสู่อาบิกายิลให้มาเป็นภรรยาของท่าน ⁴⁰ และเมื่อผู้รับใช้ของดาวิดมาถึงอาบิกายิลที่คารเมล เขาทั้งหลายก็พูดกับนางว่า □ดาวิดได้ให้เราทั้งหลายมานำเธอไปให้เป็นภรรยาของท่าน□ ⁴¹ และนางก็ลุกขึ้นชบหน้าลงถึงดินกล่าวว่า □ดูเถิด หญิงผู้รับใช้ของท่านเป็นผู้รับใช้ที่จะล้างเท้าให้แก่ผู้รับใช้แห่งเจ้านายของดิฉัน□ ⁴² อาบิกายิลก็รีบลุกขึ้นขี่ลาตัวหนึ่งพร้อมกับสาวใช้ปรนนิบัติเธออีกหลายคน นางตามผู้สื่อสารของดาวิดไป และได้เป็นภรรยาของดาวิด ⁴³ ดาวิดยังได้รับนางอาหิโนอัมชาวอิสเรเอลมาด้วย และทั้งสองก็เป็นภรรยาของท่าน ⁴⁴ ซาอูลได้ทรงยกมิคาเอลราชธิดาของพระองค์ ผู้เป็นภรรยาของดาวิด ให้แก่บัลทึบุตรชายลาอิชชาวกัลลิมแล้ว

26

อีกครั้งหนึ่งที่ดาวิดปฏิเสธไม่ยอมฆ่าซาอูล

¹ ชาวศิฟมาหาซาอูลที่เมืองกิเบอาห์ทูลว่า □ดาวิดซ่อนตัวอยู่บนเขาฮาคีลาห์ ซึ่งอยู่ตรงหน้าเยซิโมนมิใช่หรือ□

² ซาอูลจึงทรงลุกขึ้นลงไปทีถิ่นทุรกันดารศิฟ พร้อมกับ

ชายอิสราเอลที่คัดเลือกแล้วสามพันคน เพื่อแสวงหาดาวิด
ในถิ่นทุรกันดารศิฟ³ และซาอูลทรงตั้งค่ายอยู่ที่เขาฮาคี
ลาห์ ซึ่งอยู่ข้างถนนซึ่งอยู่ตรงหน้าเยซิโมน แต่ดาวิดยังคง
อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และท่านเห็นว่าซาอูลเสด็จมาหาท่าน
ที่ในถิ่นทุรกันดาร⁴ เพราะฉะนั้นดาวิดส่งผู้สอดแนมออก
ไป จึงทราบว่าซาอูลทรงยกมาแน่แล้ว⁵ แล้วดาวิดก็ลุก
ขึ้นมายังที่ซึ่งซาอูลทรงตั้งค่ายอยู่ และดาวิดก็เห็นที่ซึ่งซาอูล
บรรทมพร้อมกับอับเนอร์บุตรชายเฮอร์แม่ทัพ ซาอูลบรร
ทมอยู่กลางเขตค่าย ฝ่ายกองทัพก็ตั้งค่ายอยู่รอบพระองค์⁶
แล้วดาวิดก็พูดกับอาหิเมเลคคนฮิตไทต์ และกับอาบิซัย
บุตรชายของนางเศรยาห์ น้องชายของโยอาบว่า □ผู้ใดจะ
ลงไปในค่ายของซาอูลกับเราบ้าง□ อาบิซัยตอบว่า □ข้าพเจ้า
จะลงไปกับท่าน□⁷ ดาวิดและอาบิซัยจึงลงไปที่กองทัพใน
เวลากลางคืน และดูเถิด ซาอูลบรรทมอยู่กลางเขตค่าย หอก
ของพระองค์ปักอยู่ที่ที่ดินตรงพระเศียร อับเนอร์กับพวกพล
ก็นอนล้อมพระองค์อยู่⁸ อาบิซัยพูดกับดาวิดว่า □ในวันนี้
พระเจ้าทรงมอบศัตรูของท่านไว้ในมือของท่านแล้ว ฉะนั้น
บัดนี้ขอให้ข้าพเจ้าแทงเขาด้วยหอกให้ติดดิน ครั้งเดียวก็พอ
และข้าพเจ้าไม่ต้องแทงเขาครั้งที่สอง□⁹ แต่ดาวิดบอกอาบิ
ซัยว่า □ขออย่าทำลายพระองค์เลย เพราะผู้ใดเล่าจะเหยียด
มือออกต่อผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ และจะไม่มี ความ
ผิด□¹⁰ และดาวิดกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่
แน่ฉันใด พระเยโฮวาห์จะทรงฆ่าพระองค์ท่านเอง หรือจะถึง
วันกำหนดที่พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ หรือพระองค์จะเสด็จ
เข้าสงครามและพิณาศเสีย¹¹ ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามปราม
ข้าพเจ้าไม่ให้เหยียดมือออกต่อผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิม
ไว้ บัดนี้จงเอาหอกที่อยู่ตรงพระเศียรกับเหยือกน้ำ และให้

เราไปกันเถิด 12 ดาวิดจึงเอาหอกและเหยือกน้ำจากที่พระเศียรของซาอูล และเขาทั้งสองก็ออกไป ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครทราบ และไม่มีคนใดตื่น เพราะเขาหลับสนิททุกคน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เขาหลับสนิท 13 และดาวิดก็ข้ามไปอีกฟากหนึ่งไปยืนอยู่บนยอดเขาไกลออกไป มีที่ว่างกว้างใหญ่ระหว่างทั้งสองฝ่าย 14 ดาวิดก็ตะโกนเรียกพวกพลและเรียกอับเนอร์บุตรชายเนอร์ว่า 15 อับเนอร์เอ๋ย ท่านไม่ตอบหรือ 16 แล้วอับเนอร์ตอบว่า 17 ใครนั่นที่มาร้องเรียกกษัตริย์ 18 และดาวิดตอบอับเนอร์ว่า 19 ท่านไม่ใช่ผู้ชายแก่ล้าแก่ดอกหรือ ในอิสราเอลมีใครเหมือนท่านบ้าง ทำไมท่านไม่เผ่ากษัตริย์เจ้านายของท่านไว้ให้ดี เพราะมีคนหนึ่งเข้าไปจะทำลายกษัตริย์เจ้านายของท่าน 20 ที่ท่านกระทำเช่นนี้ไม่ดีแน่ พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ท่านสมควรตายเพราะท่านมิได้เผ่าเจ้านายของท่านไว้ให้ดี ผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ บัดนี้ตรวดดูที่ว่า หอกของกษัตริย์อยู่ที่ไหน และเหยือกน้ำที่ทรงพระเศียรนั้นอยู่ที่ไหน 21 ซาอูลทรงจำสำเนียงดาวิดได้จึงตรัสว่า 22 ดาวิดบุตรของซ้าเอ๋ย นี่เป็นเสียงของเจ้าหรือ 23 และดาวิดทูลว่า 24 โอ ซ้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของซ้าพระองค์ เป็นเสียงซ้าพระองค์พะยะค่ะ 25 และท่านทูลต่อไปว่า 26 ไฉนเจ้านายของซ้าพระองค์จึงไล่ตามผู้รับใช้ของพระองค์ ซ้าพระองค์ได้กระทำอะไรไป มือซ้าพระองค์ผิ ดอย่างไรเล่า 27 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอ กษัตริย์เจ้านายของซ้าพระองค์ทรงฟังเสียงผู้รับใช้ของพระองค์ ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงปลุกปั่นพระองค์ให้ต่อสู้ซ้าพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์ให้ 28 ได้รับเครื่องถวาย แต่ถ้าเป็นบุตรทั้งหลายของมนุษย์ก็ขอ ให้คนนั้นเป็นที่สาปแช่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้ขับไล่ซ้าพระองค์ออกไปในวันนี้มิให้ได้ส่วนมรดกของพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่า 29 จงไปปรนนิบัติพระอื่น 30

20 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขออย่าให้โลหิตของข้าพระองค์ตกถึงดินต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ออกมาหาชีวิตหมัดตัวเดียว ตั้งผู้หนึ่งไล่ตามนกกระทาอยู่บนภูเขา 21 แล้วซาอูลตรัสว่า ข้าได้กระทำความบาปแล้ว ดาวิดบุตรของเราเอ๋ย จงกลับไปเถิด ด้วยว่าเราจะไม่ทำร้ายเจ้าอีกต่อไป เพราะในวันนี้ชีวิตของเราก็ตระเสริฐในสายตาของเจ้า ดูเถิด เราประพฤติดัวเป็นคนเขลาและได้กระทำให้ผิดอย่างเหลือหลาย 22 และดาวิดทูลว่า ข้าแต่กษัตริย์ ดูเถิด หอกของกษัตริย์อยู่ที่นี้ ขอรับสิ่งให้คนหนุ่มคนหนึ่งมารับไปจากที่นี่ 23 พระเยโฮวาห์ทรงประทานรางวัลแก่ทุกคนตามความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อของเขา เพราะในวันนี้พระเยโฮวาห์ทรงมอบพระองค์ไว้ในมือของข้าพระองค์แล้ว แต่ข้าพระองค์มิได้เหยียดมือออกต่อสู้ผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ 24 ดูเถิด ชีวิตของพระองค์นั้นประเสริฐในสายตาของข้าพระองค์ในวันนี้ฉันใด ก็ขอให้ชีวิตของข้าพระองค์ประเสริฐในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ฉันนั้น และขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากบรรดาความทุกข์ลำบากทั้งสิ้นด้วย 25 แล้วซาอูลจึงตรัสกับดาวิดว่า ดาวิดบุตรของเราเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงอวยพรเจ้า เจ้าจะกระทำการที่ยิ่งใหญ่และจะสำเร็จแน่ ดาวิดจึงไปตามทางของท่าน และซาอูลก็เสด็จกลับสู่ราชสำนักของพระองค์

27

ดาวิดสิ้นหวังจึงหนีไปอยู่ที่แผ่นดินคนฟีลิสเตีย

1 ดาวิดนึกในใจว่า ข้าคงจะพินาศสักวันหนึ่งด้วยมือของซาอูล ไม่มีสิ่งใดดีกว่าที่ข้าจะหนี ไปอยู่ที่แผ่นดินคนฟีลิสเตีย แล้วซาอูลก็จะทรงเลิกไม่ติดตามข้าอีกภายในพรมแดน

อิสราเอล และข้าจะรอดพ้นจากมือของท่านได้ 2 ดาวิดจึงลุกขึ้นยกข้ามไป ทั้งตัวท่านและคนที่อยู่กับท่านหกร้อยคนด้วยกัน ไปหาอาคิซบุตรชายมาโอค กษัตริย์เมืองกัท 3 และดาวิดก็อาศัยอยู่กับอาคิซที่เมืองกัท คือตัวท่านและคนของท่าน ทุกคนมีครวเรือนไปด้วย ทั้งดาวิดพร้อมกับภรรยาสองคน คืออาหิโนอัมชาวยิสเรเอล และอาบีกายิลชาวคารเมลภรรยาของนาบาล 4 และเมื่อมีคนไปทูลซาอูลว่า ดาวิดได้หนีไปเมืองกัทแล้ว พระองค์ก็มิได้แสวงหาท่านอีกต่อไป 5 แล้วดาวิดจึงทูลอาคิซว่า ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้เขามอบที่ในหัวเมืองแก่ข้าพระองค์สักแห่งหนึ่ง เพื่อข้าพระองค์จะได้อาศัยอยู่ที่นั่น โฉนดผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่ในราชธานีกับพระองค์เล่า 6 ในวันนั้นอาคิซทรงมอบเมืองศิกลากูให้ ศิกลากูจึงเป็นหัวเมืองขึ้นแก่กษัตริย์ยูดาห์จนถึงทุกวันนี้ 7 ระยะเวลาที่ดาวิดอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียนั้นเป็นหนึ่งปีกับสี่เดือน 8 ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านก็ขึ้นไปปล้นชาวเกชูร์ คนเกชไรต์และคนอามาเลซ เพราะประชาชาติเหล่านั้นเป็นชาวแผ่นดินนั้นตั้งแต่สมัยโบราณ ไกลไปจนถึงเมืองชูร์ถึงแผ่นดินอียิปต์ 9 ดาวิดก็โจมตีแผ่นดินนั้น ไม่ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ริบแกะ วัว ลา อูฐ และเสื้อผ้า แล้วกลับมาหาอาคิซ 10 อาคิซถามว่า วันนี้ท่านไปปล้นผู้ใดมา 11 ดาวิดก็ทูลว่า ปล้นถิ่นใต้ที่แผ่นดินยูดาห์ ปล้นถิ่นใต้ที่คนเยราเมเอลและปล้นถิ่นใต้คนเคไนต์ 11 ดาวิดมิได้ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง ที่จะนำข่าวมาที่เมืองกัทโดยคิดว่า 12 เกรงว่าเขาจะบอกเรื่องของเราและกล่าวว่า 13 ดาวิดได้ทำอย่างนั้นๆ และนี่จะเป็นวิธีการขณะที่ท่านอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตีย 14 อาคิซทรงวางพระทัยในดาวิดด้วยทรงดำริว่า 15 เขาได้กระทำให้

อิสราเอลชนชาติของเขาเกลียดอย่างที่สุด เพราะฉะนั้นเขา
จึงเป็นผู้รับใช้ของเราได้ตลอดไป□

28

คนของดาวิดจะเป็นทหารยามรักษาพระราชวังของกษัตริย์อาคิซ

1 อยู่มาในครั้งนั้นคนฟีลิสเตียได้รวบรวมกำลังเพื่อทำสงครามสู้รบกับอิสราเอล และอาคิซตรัสกับดาวิดว่า □จงเข้าใจเถิดว่า ท่านกับคนของท่านจะออกทัพไปกับเรา□ 2 ดาวิดทูลอาคิซว่า □ดีทีเดียวพะยะค่ะ พระองค์จะได้ทราบว่า ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำอะไรได้บ้าง□ และอาคิซรับสั่งกับดาวิดว่า □ดีแล้ว เราจะให้ท่านเป็นองครักษ์ของเราตลอดชีพ□ 3 ฝ่ายซามูเอลได้สิ้นชีพแล้ว และคนอิสราเอลทั้งปวงก็ไว้ทุกข์ให้ท่าน และฝังศพท่านไว้ในเมืองรามาห์ ซึ่งเป็นเมืองของท่านเอง และซาอูลทรงกำจัดคนทรงและพ่อมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน 4 คนฟีลิสเตียก็ชุมนุมกันและมาตั้งค่ายอยู่ที่ชูเนม และซาอูลทรงรวบรวมอิสราเอลทั้งสิ้นและเขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ที่กิลโบอา 5 เมื่อซาอูลทอดพระเนตรกองทัพของคนฟีลิสเตียก็กลัว และพระทัยของพระองค์ก็หวั่นไหวมาก 6 และเมื่อซาอูลทูลถามพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์มิได้ทรงตอบพระองค์ไม่ว่าด้วยความฝัน หรือด้วยอุริม หรือด้วยผู้พยากรณ์

ซาอูลไปหาคนทรงที่บ้านเอนโดร์

7 ซาอูลจึงรับสั่งกับมหาดเล็กของพระองค์ว่า □จงออกไปหาหญิงที่เป็นคนทรง เพื่อเราจะได้ไปหาและถามเขาดู□ และมหาดเล็กก็กราบทูลว่า □ดูเถิด มีหญิงคนทรงคนหนึ่งอยู่ที่บ้านเอนโดร์□ 8 ซาอูลจึงปลอมพระองค์และทรง

ฉลองพระองค์อย่างอื่นเสด็จออกไปพร้อมกับชายสองคน
 ไปหาหญิงคนทรงในเวลากลางคืน พระองค์ตรัสว่า □ขอ
 ทำนายให้ฉันโดยวิญญาณของคนตาย ฉันจะออกชื่อผู้ใด
 ก็ให้เรียกผู้นั้นขึ้นมา□ 9 หญิงคนนั้นจึงทูลตอบพระองค์ว่า
 □ดูเถิด ท่านทราบแล้วว่าซาอูลทรงกระทำอะไร ที่ได้ขจัด
 คนทรงและพอมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน ทำไมท่านจึงมาวา
 งกับดักชีวิตของข้าพเจ้าเล่า เพื่อให้ข้าพเจ้าถูกประหาร□
 10 แต่ซาอูลทรงปฏิญาณกับหญิงนั้นในพระนามของพระเย
 โสวาห์ว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เจ้าจะ
 ไม่ถูกโทษเพราะเรื่องนี้แน่ฉันนั้น□ 11 หญิงนั้นจึงทูลถามว่า
 □ท่านจะให้ข้าพเจ้าเรียกใครขึ้นมา□ ซาอูลตรัสว่า □เรียกซา
 มูเอลขึ้นมาให้ฉัน□ 12 และเมื่อหญิงคนนั้นเห็นซามูเอล จึง
 ร้องเสียงดัง และหญิงนั้นกราบทูลซาอูลว่า □ในพระองค์
 จึงทรงล่องลงหม่อมฉัน พระองค์คือซาอูล□ 13 กษัตริย์ตรัส
 แก่นางว่า □อย่ากลัวเลย เจ้าได้เห็นอะไร□ และหญิงนั้น
 กราบทูลซาอูลว่า □หม่อมฉันเห็นเทพยเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้น
 มาจากแผ่นดิน□ 14 พระองค์ถามนางว่า □รูปร่างของเขาเป็น
 อย่างไร□ และนางตอบว่า □เป็นผู้ชายแก่ขึ้นมา มีเสื้อคลุม
 กายอยู่□ ซาอูลก็ทรงทราบว่าเป็นซามูเอล พระองค์ทรงโน้ม
 พระกายลงถึงดินกราบไหว้ 15 แล้วซามูเอลพูดกับซาอูลว่า
 □ท่านรบกวนเราด้วยเรียกเราขึ้นมาทำไม□ ซาอูลทรงตอบ
 ว่า □ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนัก เพราะคนฟีลิสเตียกำลังมา
 ทำสงครามกับข้าพเจ้า และพระเจ้าทรงหันจากข้าพเจ้าเสีย
 แล้ว มิได้ทรงตอบข้าพเจ้าอีกเลย ไม่ว่าโดยผู้พยากรณ์ หรือ
 โดยความฝัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียกท่านขึ้นมาเพื่อ
 ท่านจะได้แจ้งว่า ข้าพเจ้าจะกระทำประการใดดี□ 16 และ
 ซามูเอลตอบว่า □ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงหันจากท่านเสีย

แล้ว และเป็นศัตรูของท่าน ท่านจะมาถามข้าพเจ้าทำไมเล่า
17 พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่ท่านอย่างที่พระองค์ตรัส
บอกทางข้าพเจ้าแล้วนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงฉีกราช
อาณาจักรนั้นออกเสียจากมือของท่าน และทรงมอบให้แก่
คนโกลีเคียง คือดาวิด 18 เพราะท่านมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียง
ของพระเยโฮวาห์ มิได้กระทำตามพระพิโรธของพระองค์
ที่ทรงมีต่ออามาเลข ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำสิ่ง
นี้แก่ท่านในวันนี้ 19 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์จะทรงมอบ
อิสราเอลพร้อมกับตัวท่านไว้ในมือของคนฟีลิสเตีย พรุ่งนี้ตัว
วท่านพร้อมกับบุตรชายทั้งหลายของท่านจะอยู่กับเรา และ
พระเยโฮวาห์จะทรงมอบกองทัพอิสราเอลไว้ในมือของคุณ
ฟีลิสเตียด้วย 20 แล้วซาอูลก็ทรงล้มลงเหยียดยาวบนพื้น
ดินในที่ กัลยั้งนี้ เพราะถ้อยคำของซามูเอล และไม่มี
กำลังเหลืออยู่ในพระองค์ เพราะไม่ได้เสวยพระกระยาหาร
มาตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งแล้ว 21 หญิงนั้นก็เข้ามาหาซาอูล
และเมื่อนางเห็นว่าพระองค์ตกพระทัยมาก จึงทูลว่า ๓ดูเถิด
หญิงผู้รับใช้ของพระองค์ก็ยอมเชื่อฟังรับสั่งของพระองค์
ยอมเสี่ยงชีวิต และยอมฟังพระดำรัสที่พระองค์ตรัสสั่งทุก
ประการ 22 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์จงฟังเสียงหญิงผู้
รับใช้ของพระองค์บ้าง ขอหม่อมฉันได้ถวายพระกระยาหาร
ต่อพระพักตร์พระองค์สักหน่อยหนึ่ง ขอพระองค์เสวย เพื่อ
พระองค์จะทรงมีพระกำลังเมื่อกลับตามทางของพระองค์ ๓
23 พระองค์ก็ทรงปฏิเสธ รับสั่งว่า ๓ไม่กิน ๓ แต่มหาดเล็กกับ
หญิงนั้นอ่อนวอนพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังเสียงของเขา
พระองค์ทรงลุกขึ้นจากพื้นดินประทับบนเตียง 24 หญิงนั้นม
ลักวัวอ้วนอยู่ในบ้านตัวหนึ่ง ก็รีบฆ่าเสีย เอาแบ่งมานวดปิ้ง
ทำขนมปังไว้เชื่อ 25 นางก็นำมาถวายแก่ซาอูลและทรงเสวย

กับให้มหาดเล็ก เขาได้รับประทาน แล้วก็ทรงลุกขึ้นเสด็จกลับไป
ไปในคืนนั้น

29

เจ้านายฟีลิสเตียคัดค้านเรื่องดาวิด

1 ฝ่ายคนฟีลิสเตียชุมนุมกำลังทั้งสิ้นอยู่ที่อาเฟก และคน
อิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่น้ำพุซึ่งอยู่ในเมืองยิสเรเอล ² เจ้านาย
ฟีลิสเตียเดินผ่านไปตามกองร้อยและกองพัน แต่ดาวิดกับ
คนของท่านก็ผ่านไปเป็นกองหลังกับอาคิซ ³ แล้วเจ้านาย
ของคนฟีลิสเตียกล่าวว่า □ พวกฮีบรูเหล่านี้มาทำอะไรที่นี่
□ และอาคิซก็รับสั่งแก่เจ้านายคนฟีลิสเตียว่า □ นี่คือดาวิด
มหาดเล็กชาอูลกษัตริย์อิสราเอล ไม่ใช่หรือ เขาอยู่กับเรามา
เป็นวันเป็นปีแล้ว ตั้งแต่วันที่เขาหนีมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
ยังไม่พบความผิดในตัวเขาเลย □ ⁴ แต่เจ้านายฟีลิสเตียโกรธ
ท่าน และเจ้านายฟีลิสเตียทูลท่านว่า □ ขอส่งชายคนนั้นกลับไป
ไป เพื่อให้เขากลับไปยังที่ที่ท่านกำหนดให้เขาอยู่ และอย่า
ให้เขาลงไปรบพร้อมกับเรา เกรงว่าเมื่อเรารบกัน เขาจะเป็น
ศัตรูของเรา เพราะว่าชายคนนี้จะคิดกับเจ้านายของเขา
ได้อย่างไร มิใช่ด้วยศีรษะของคนที่นี่ดอกหรือ ⁵ ดาวิดคนนี้
มิใช่หรือ ซึ่งเขาร้องเพลงขับรำรับกันว่า □ ชาอูลฆ่าคนเป็น
พันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ □ □

อาคิซสั่งให้ดาวิดกลับไป

6 อาคิซจึงเรียกดาวิด เข้ามา รับสั่ง แก่ท่านว่า □ พระเย
โฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ท่านได้ปฏิบัติตนเป็นคน
ซื่อตรง และในการที่ท่านออกทัพและยกทัพกลับร่วมกับเรา
ก็เป็นทีประเสริฐในสายตาของเรา เพราะเราไม่เห็นความ
ชั่วร้ายในตัวท่าน ตั้งแต่วันที่ท่านมาอยู่กับเรา จนถึงวันนี้

แต่อย่างไรก็ตามเจ้านายทั้งหลายไม่เห็นชอบในเรื่องท่าน
 7 ฉะนั้นขอท่านกลับไปเสีย จงไปอย่างสันติเถิด เพื่อไม่ให้
 เป็นที่ขัดใจเจ้านายฟิลิสเตียทั้งหลาย□ 8 และดาวิดก็ทูลอา
 คีชว่า □แต่ข้าพระองค์ได้กระทำการใด หรือพระองค์ได้พบ
 สิ่งใดในผู้รับใช้ของพระองค์ ตั้งแต่วันที่ข้าพระองค์เข้ามา
 รับราชการจนบัดนี้ว่า ข้าพระองค์ไม่ควรจะไปรบกับศัตรู
 ของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์□ 9 อาคีชก็รับสั่งตอบ
 ดาวิดว่า □เราทราบแล้วว่าในสายตาของท่านคืออย่างทูต
 สวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า แต่บรรดาเจ้านายแห่งฟิลิสเตี
 ยกกล่าวว่า □อย่าให้เขาขึ้นไปกับเราในการรบนี้เลย□ 10 เมื่อ
 เป็นอย่างนี้ ขอท่านลุกขึ้นแต่เช้าพร้อมกับพวกพลแห่งนาย
 ของท่าน คือคนที่มากับท่าน เมื่อพวกท่านลุกขึ้นในเวลาเช้า
 มีด พ้อมีแสงก็จงออกเดิน□ 11 ดาวิดกับคนของท่านจึงลุก
 ขึ้นตั้งแต่มีดเพื่อออกเดินในตอนเช้า กลับไปยังแผ่นดินฟิลิส
 เตีย แต่คนฟิลิสเตียขึ้นไปยังยิสเรเอล

30

ดาวิดแก้แค้นการทำลายเมืองศิกลาก

1 อยู่มาในวันที่สามเมื่อดาวิดกับคนของท่านมาถึงเมืองศิ
 กลากปรากฏว่าคนอามาเลขได้มาปล้นทางภาคใต้กับปล้น
 ศิกลากแล้ว เขาชนะศิกลากและเผาเสียด้วยไฟ 2 และจับผู้
 หญิงกับทุกคนที่อยู่ในนั้นไปเป็นเชลยทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ไม่
 ได้ฆ่าผู้ใดเลย แต่กวาดต้อนไปตามทางของเขา 3 เมื่อดาวิ
 ดกับคนของท่านมาที่ตัวเมือง ดูเถิด เมืองนั้นถูกเผาด้วยไฟ
 และภรรยา กับบุตรชายบุตรสาวของเขาก็ถูกกวาดไปเป็น
 เชลย 4 แล้วดาวิดกับประชาชนที่อยู่กับท่านก็ร้องให้เสียง
 ดังจนเขาไม่มีกำลังจะร้องให้อีก 5 อาหิโนอัมชาวยิสเรเอล

และอาบีไถยิลภรรยาของนาบาลชาวคารเมล ภรรยาทั้งสองของดาวิดก็ถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วย ⁶ และดาวิดก็เป็นทุกข์หนักเพราะประชาชนพูดกันว่า จะขว้างท่านเสียด้วยก้อนหินด้วยจิตใจของประชาชนต่างก็ขมขื่นมาก เพราะบุตรชายและบุตรสาวของเขา แต่ดาวิดก็มีกำลังใจขึ้นในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ⁷ ดาวิดจึงพูดกับอาบียาธาร์ปุโรหิตบุตรชายของอาหิเมเลคว่า □ขอนำเอโฟดมาให้ข้าพเจ้า□ อาบียาธาร์ก็นำเอโฟดมาให้ดาวิด ⁸ และดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า □สมควรที่ข้าพระองค์จะติดตามกองปล้นนี้หรือ ข้าพระองค์จะจับท่านเขาหรือ□ พระองค์ตอบท่านว่า □จงติดตามเถิด เจ้าจะไปทันเขาแน่ และจะเอาสิ่งสารพัดกลับคืนแก่□ ⁹ ดาวิดก็ยกออกติดตามพร้อมกับคนที่อยู่กับท่านหกร้อยนั้น และเขามาถึงลำธารเบโสร์ คนที่ล่าหลังก็พักอยู่ที่นั่น ¹⁰ แต่ดาวิดติดตามต่อไป ทั้งตัวท่านและคนสี่ร้อย สองร้อยที่อ่อนเพลียเกินที่จะข้ามลำธารเบโสร์ก็หยุดพักอยู่ ¹¹ เขาทั้งหลายพบชาวอียิปต์คนหนึ่งอยู่ที่กลางแจ้ง จึงนำเขามาหาดาวิด ให้ขนมปังและเขาก็รับประทานและให้น้ำเขาดื่ม ¹² และให้ขนมมะเดื่อแผ่นหนึ่งกับช่องุ่นแห้งสองช่อ เมื่อเขารับประทานแล้ว จิตใจของเขาก็ฟื้นขึ้น เพราะเขาไม่ได้รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำมาสามวันสามคืนแล้ว ¹³ และดาวิดถามเขาว่า □เจ้าเป็นคนพวกไหน และเจ้ามาจากไหน□ เขาตอบว่า □ข้าพเจ้าเป็นคนหนุ่มชาวอียิปต์ เป็นคนใช้ของคนอามาเลซคนหนึ่ง เมื่อสามวันมาแล้วข้าพเจ้าป่วย นายข้าพเจ้าจึงทิ้งข้าพเจ้าไว้ ¹⁴ เรามาปล้นที่ถิ่นใต้ของคนเคเรีและปล้นที่ส่วนของยูดาห์ และที่ถิ่นใต้ของคาเลบ และเราเผาเมืองศีกลาทเสียด้วยไฟ□ ¹⁵ ดาวิดถามเขาว่า □เจ้าจะพาเราลงไปถึงกองปล้นนี้หรือไม่□ เขาตอบว่า □ขอปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้าว่า จะไม่ฆ่าข้าพเจ้า และท่านจะไม่มอบข้าพเจ้าไว้ในมือ นายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึง

จะพาท่านไปที่กองปล้นนั้น□ 16 เมื่อเขาพาท่านลงไปแล้ว ดูเถิด ก็พบเขาทั้งหลายแผ่กันอยู่เต็มดินไปหมด ต่างกินและดื่มและเต็นรำเพราะเขาริบได้ข้าวของมากมายมาจากแผ่นดินฟีลิสเตียและจากแผ่นดินยูดาห์¹⁷ และดาวิดก็ฆ่าฟันเขาตั้งแต่โพล้เพล้จนถึงเวลาเย็นของวันรุ่งขึ้น ไม่มีชายคนใดหนีรอดไปได้สักคนเดียว เว้นแต่ชายสี่ร้อยคนซึ่งซื้ออุฐหนีไป 18 ดาวิดได้สิ่งของต่างๆที่คนอามาเลซริบคืนมาทั้งหมด และดาวิดช่วยภรรยาทั้งสองของท่านรอดได้ 19 ไม่มีอะไรขาดจากท่านไปเลย ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ บุตรชายหรือบุตรสาวในสิ่งที่ริบไปหรือสิ่งที่เขาเหล่านั้นเอาไป ดาวิดได้คืนมาหมด 20 ดาวิดยังจับได้บรรดาฝูงแพะแกะฝูงวัว และเขาไล่ต้อนฝูงสัตว์ไปข้างหน้าท่านกล่าวว่า □นี่เป็นส่วนหนึ่งของดาวิดริบมา□ 21 แล้วดาวิดกลับมายังคนสองร้อยผู้ที่อ่อนเพลียเกินที่จะตามดาวิดไป ซึ่งให้พักอยู่ที่ลำธารเบโฮธร์ และเขาก็ออกไปต้อนรับดาวิดและต้อนรับประชาชนที่อยู่กับท่าน เมื่อดาวิดเข้ามาใกล้ประชาชน ท่านก็ค้ำับเขาทั้งหลาย 22 คนชั่วและคนอันธพาลทั้งสิ้นในพวกพลที่ติดตามดาวิดไปจึงกล่าวว่า □เพราะเขาไม่ไปกับเรา เราจะไม่ให้สิ่งที่เราริบมาได้แก่เขาเลย นอกจากให้ต่างคนมาพาภรรยาและบุตรของเขาไปก็แล้วกัน□ 23 แต่ดาวิดกล่าวว่า □พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย ท่านอย่าทำอย่างนั้นกับสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมอบแก่เรา ผู้ใดทรงพิทักษ์รักษาเราไว้ และทรงมอบกองปล้นซึ่งมาต่อสู้อกับเราไว้ในมือของเรา 24 ในเรื่องนี้ใครจะฟังเสียงของท่าน เพราะคนที่ลงไปรบได้ส่วนแบ่งของเขาอย่างไร คนที่เฝ้ากองสัมภาระอยู่ก็ควรได้ส่วนแบ่งอย่างนั้น ให้เขาทั้งหลายรับส่วนแบ่งเหมือนกัน□ 25 ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ดาวิดก็ตั้งข้อนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์และกฎแก่อิสราเอลจนทุกวันนี้

26 เมื่อดาวิดมาถึงเมืองศิกลาแล้ว ก็ส่งของที่รีบได้นั้นส่วนหนึ่ง ไปให้เพื่อน ซึ่งเป็นพวกผู้ใหญ่ในยูดาห์กล่าวว่า ๓ ดูเถิด นี่เป็นของขวัญฝากมาให้ท่าน ซึ่งเป็นส่วนของของริบจากศัตรูของพระเยโฮวาห์ 27 คือแก่คนที่อยู่ในเบธเอล ในราโมททางภาคใต้ ในชัททิม 28 ในเอาโรเออร์ ในสิฟโมท ในเอชเทโมอา 29 ในราคาล ในหัวเมืองของคนเยราเมเอล ในหัวเมืองของคนเคไนต์ 30 ในโฮรมาห์ ในโคราซาน ในอาราค 31 ในเฮโบรน คือให้แก่ทุกตำบลที่ดาวิดกับคนของท่านได้เคยไปๆมาๆ

31

ซาอูลสิ้นพระชนม์

1 ฝ่ายคนฟีลิสเตียก็ต่อสู้กับคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็หนีไปให้พ้นหน้าคนฟีลิสเตีย ล้มตายอยู่ที่บนภูเขากิลโบอา 2 และคนฟีลิสเตียก็ไล่ทันซาอูลกับพวกราชโอรส และคนฟีลิสเตียก็ฆ่าโยนาธาน อาบีนาดับ และมัลคิซุวาราชโอรสของซาอูลเสีย 3 การรบหนักก็ประชิดซาอูลเข้าไป นักรฐมาพบพระองค์เข้า พระองค์ก็บาดเจ็บสาหัสด้วยฝีมือของนักรฐ 4 แล้วซาอูลรับสั่งคนถืออาวุธของพระองค์ว่า ๓ จงชักดาบออก แหงเราเสียให้ทะลุเถิด เกรงว่าคนที่มิได้เข้าสู่หนัดเหล่านี้จะเข้ามาแหงเราทะลุ เป็นการลบหลู่เรา ๓ แต่ผู้ถืออาวุธไม่ยอมกระทำตาม เพราะเขากลัวมาก ซาอูลจึงทรงชักดาบของพระองค์ออกทรงล้มทับดาบนั้น 5 และเมื่อผู้ถืออาวุธเห็นว่าซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ล้มทับดาบของเขาเองตายด้วย 6 ดังนั้น ซาอูลก็สิ้นพระชนม์ ราชโอรสทั้งสาม และผู้ถืออาวุธของพระองค์ก็สิ้นชีวิต ตลอดจนคนของพระองค์ทั้งสิ้นก็ตายเสียในวันเดียวกัน 7 เมื่อคนอิสราเอลซึ่ง

อยู่ฟากหุบเขาข้างโน้น และผู้ที่อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นเห็นคนอิสราเอลหนีไป และเห็นว่าซาอูลกับราชโอรสของพระองค์สิ้นชีพแล้ว เขาก็ทิ้งบ้านเมืองของเขาเสียหลบหนีไป คนฟีลิสเตียก็เข้ามาอาศัยอยู่ในนั้น⁸ อยู่มาในวันรุ่งขึ้นเมื่อคนฟีลิสเตียมาปลดเสื้อผ้าจากคนที่ถูกฆ่า ก็พบพระศพซาอูลและราชโอรสทั้งสามอยู่บนภูเขากิลโบอา⁹ พวกเขาตัดพระเศียรของซาอูล และถอดเครื่องอาวุธของพระองค์ ออก ส่งผู้สื่อสารออกไปทั่วแผ่นดินฟีลิสเตีย เพื่อประกาศนำเอาข่าวนั้นในเรือนรูปเคารพ และในท่ามกลางประชาชนของเขา¹⁰ เขาเอาเครื่องอาวุธของพระองค์บรรจุไว้ในวิหารของพระอัชทาโรท และมัดพระศพของพระองค์ไว้กับกำแพงเมืองเบธชาน¹¹ แต่เมื่อชาวยาเบซกิเลอาดได้ยินว่าคนฟีลิสเตียกระทำอย่างนั้นกับซาอูล¹² ชายที่กล้าหาญทุกคนก็ลุกขึ้นเดินคืบยังรุ่งไปปลดพระศพของซาอูล และศพราชโอรสทั้งสามลงเสียจากกำแพงเมืองเบธชาน และมาที่เมืองยาเบซ ถวายพระเพลิงเสียที่นั่น¹³ เขาก็เก็บอัฐิไปฝังไว้ที่ใต้ต้นไม้แห่งหนึ่งในยาเบซ และอดอาหารเจ็ดวัน

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a